



การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร
ชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

รักษ์สุดา เหล่าคา

การศึกษาอิสระฉบับนี้เสนอต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา 2563



**PERSONAL FINANCIAL PLANNING OF HIGHER VOCATIONAL
CERTIFICATE BANGKOK TECHNICAL OF BUSINESS
ADMINISTRATION VOCATIONAL COLLEGE**

RUKSUDA LAOKHA

**INDEPENDENT STUDY PRESENTED TO RAMKHAMHAENG UNIVERSITY
IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS FOR THE
DEGREE OF MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION**

2020

ชื่อเรื่องการศึกษาอิสระ	การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิค บริหารธุรกิจกรุงเทพ
ชื่อผู้เขียน	นางสาวรัชฎ์สุดา เหล่าคา
ชื่อปริญญา	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	การเงินและการธนาคาร
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ.พูนศักดิ์ แสงสันต์

โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
อนุมัติให้รายงานการศึกษาอิสระฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญามหาบัณฑิต

..... ประธานโครงการ
()

คณะกรรมการสอบ

..... ประธานกรรมการ
()

..... กรรมการ
()

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องการศึกษาอิสระ	การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิค บริหารธุรกิจกรุงเทพ
ผู้วิจัย	นางสาวรัชฎ์สุดา เหล่าคา
ชื่อปริญญา	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	การเงินและการธนาคาร
ปีการศึกษา	2563

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจ (2) ศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล (3) ศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ จำนวน 265 คนโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบใช้สถิติการ ทดสอบแบบ T-test ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD และใช้สถิติการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

ผลการทดสอบสมมุติฐาน พบว่า นักศึกษาที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน แหล่งที่มาของรายได้แตกต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน และนักศึกษาที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกัน ส่วนพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ประกอบด้วย วัตถุประสงค์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ขอบเขตของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ประกอบด้วย ภาวะทางเศรษฐกิจ และการรับรู้ข่าวสาร มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

ABSTRACT

Thesis Title	Personal Financial Planning of Higher Vocational Certificate Bangkok Technical of Business Administration Vocational College
Student' Name	Mr. Ruksuda Laokha
Degree Sought	Master Degree of Business Administration
Field of Study	Finance and Banking
Academic Year	2020

The objectives of this study were to (1) study Personal Financial Planning of Higher Vocational Certificate Bangkok Technical of Business Administration Vocational College (2) study Personal Financial Planning of Higher Vocational Certificate Bangkok Technical of Business Administration Vocational College, classified by personal factors (3) Study behavior and factors influencing of Personal Financial Planning of Higher Vocational Certificate Bangkok Technical of Business Administration Vocational College. The sample used in this research is 265 Higher Vocational Certificate Bangkok Technical of Business Administration Vocational College, using questionnaires as a tool for data collection. The statistics used in the analysis were frequency, percentage, mean and standard deviation by testing the hypothesis by using t-test statistics, one-way variance statistics (One-way ANOVA), if differences are found by using LSD methods and using multiple regression statistics

The Hypothetical test results showed that students with gender, age, degree, and education were not available. Monthly Income Different sources of income as a result, personal financial planning is no different, and students with different disciplines. This

makes personal financial planning different. The behaviors that affect personal financial planning include personal financial planning objectives. The scope of personal financial planning Personal financial planning goals Good knowledge of personal financial planning and the people who influence personal financial planning have an effect on Personal Financial Planning of Higher Vocational Certificate Bangkok Technical of Business Administration Vocational College. And the factors that influence personal financial planning include economic conditions. And the perception of information has an effect on Personal Financial Planning of Higher Vocational Certificate Bangkok Technical of Business Administration Vocational College.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเล่มนี้สำเร็จและลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์จากอาจารย์ที่ปรึกษาในวิชาค้นคว้าอิสระ ให้คำปรึกษาพร้อมแนะนำแนวทางในการจัดทำ และแก้ไขเนื้อหาให้มีความถูกต้อง ครบถ้วนและสมบูรณ์ รวมถึงการให้ความเห็นต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ จนกระทั่งสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

นอกจากนี้ผู้วิจัยต้องขอขอบพระคุณคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหงทุกท่านที่ได้ให้ความรู้ ซึ่งผู้วิจัยได้นำความรู้ที่ได้มาใช้ในการวิจัยฉบับนี้ ขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม รวมถึงการให้ความช่วยเหลือจากครอบครัว รุ่นพี่ เพื่อนร่วมชั้นเรียนทุกท่าน ส่งผลทำให้งานวิจัยเล่มนี้สำเร็จ ลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่นักเรียนและนักศึกษาเพื่อใช้ในการพัฒนาและปรับปรุง เพื่อตอบสนองความต้องการให้แก่เรียนและนักศึกษาได้อย่างแท้จริง หากมีข้อผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยขอน้อมรับไว้และขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

รักษ์สุดา เหล่าคา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(4)
ABSTRACT	(6)
กิตติกรรมประกาศ	(8)
สารบัญ	(9)
สารบัญตาราง	(12)
สารบัญภาพ	(17)
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	2
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ขอบเขตงานวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล.....	9
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล.....	14
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล.....	33
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล.....	35
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	43
โมเดลการวิจัย.....	46

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	56
สมมติฐานการวิจัย.....	57
บทที่ 3 ระเบียบการวิจัย	
การออกแบบการวิจัย.....	59
ประชากร กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง.....	60
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	61
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	65
การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม.....	66
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	75
เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูล.....	75
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล.....	79
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการ วางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ.....	81
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรม ที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจ กรุงเทพ.....	83

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัย ที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจ กรุงเทพ.....	89
ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิค บริหารธุรกิจกรุงเทพ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาสาขาวิชา รายได้ต่อเดือน แหล่งที่มาของรายได้.....	92
ผลการวิเคราะห์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจ กรุงเทพ.....	101
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย.....	107
อภิปรายผลการวิจัย.....	109
ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย.....	117
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป.....	120
บรรณานุกรม.....	121
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	126
คำปฏิญาณตน.....	132
ประวัติผู้เขียน.....	133

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนประชากรและขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	61
2 ตารางนิยามศัพท์เฉพาะ และตารางตรวจสอบคุณภาพความครอบคลุม ด้านเนื้อหา (Content Validity) การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านวัตถุประสงค์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล.....	67
3 ตารางนิยามศัพท์เฉพาะ และตารางตรวจสอบคุณภาพความครอบคลุม ด้านเนื้อหา (Content Validity) การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านขอบเขตของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล.....	68
4 ตารางนิยามศัพท์เฉพาะ และตารางตรวจสอบคุณภาพความครอบคลุม ด้านเนื้อหา (Content Validity) การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านเป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล.....	69
5 ตารางนิยามศัพท์เฉพาะ และตารางตรวจสอบคุณภาพความครอบคลุม ด้านเนื้อหา (Content Validity) การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล.....	70
6 ตารางนิยามศัพท์เฉพาะ และตารางตรวจสอบคุณภาพความครอบคลุม ด้านเนื้อหา (Content Validity) การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล.....	71
7 ตารางนิยามศัพท์เฉพาะ และตารางตรวจสอบคุณภาพความครอบคลุม ด้านเนื้อหา (Content Validity) การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านภาวะทางเศรษฐกิจ.....	72
8 ตารางนิยามศัพท์เฉพาะ และตารางตรวจสอบคุณภาพความครอบคลุม ด้านเนื้อหา (Content Validity) การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านการรับรู้ข่าวสาร.....	73

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
9 ตารางนิยามศัพท์เฉพาะ และตารางตรวจสอบคุณภาพความครอบคลุม ด้านเนื้อหา (Content Validity) การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษา เทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ.....	74
10 ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สาขาวิชา รายได้ต่อเดือน และแหล่งที่มาของ รายได้ (จำนวน 265 คน).....	79
11 การวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวางแผน ทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ โดยภาพรวม.....	81
12 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมที่ส่งผล ต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ (รายข้อ)..	82
13 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมที่ส่งผล ต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ โดยภาพรวม.....	83
14 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมที่ส่งผล ต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ด้านวัตถุประสงค์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล (รายข้อ).....	84

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
15 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ด้านขอบเขตของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล (รายชื่อ).....	85
16 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ด้านเป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล (รายชื่อ).....	86
17 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล (รายชื่อ).....	87
18 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล (รายชื่อ).....	88
19 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ โดยภาพรวม.....	89

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
20 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ด้านภาวะทางเศรษฐกิจ (รายชื่อ).....	90
21 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ด้านการรับรู้ข่าวสาร (รายชื่อ).....	91
22 ตารางผลการเปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ จำแนกตามเพศ.....	93
23 ตารางผลการเปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ จำแนกตามอายุ.....	94
24 ตารางผลการเปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ จำแนกตามระดับการศึกษา.....	95
25 ตารางผลการเปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ จำแนกสาขาวิชา	96

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
26	ตารางผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษา เทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ จำแนกตามสาขาวิชา..... 97
27	ตารางผลการเปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหาร ธุรกิจกรุงเทพ จำแนกรายได้ต่อเดือน..... 99
28	ตารางผลการเปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหาร ธุรกิจกรุงเทพ จำแนกรายแหล่งที่มาของรายได้..... 100
29	ตารางการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศ นียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ โดยรวม 103

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
29	กรอบแนวคิดการวิจัยเรื่อง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษา เทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ 56

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและปัญหาของที่มา

เงินมีบทบาทสำคัญในการเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยน เป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตในปัจจุบัน อนาคตมีความไม่แน่นอนและสถานการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบัน การไม่รู้จักรับบริหารจัดการค่าใช้จ่ายให้เหมาะสมกับเงินที่ได้มาหรือหามาได้นั้น การใช้เงินโดยไม่มีเป้าหมาย รวมทั้งความไม่มีวินัยทางการเงิน อาจทำให้ต้องทำงานหนักตลอดชีวิตเพียงเพื่อให้มีเงินใช้จ่ายเฉพาะหน้า ฉะนั้นจึงควรมีการวางแผนการใช้จ่ายเงิน การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เป็นเครื่องมือที่ทำให้สามารถใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการบรรลุเป้าหมายชีวิตในเรื่องของการเงิน เป็นการวางแผนขั้นแรก ที่ทำให้เราสามารถกำหนดทิศทางการดำเนินชีวิต ซึ่งจะเห็นได้ว่าปัจจุบันคนมีอัตราหนี้สินที่เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากการไม่มีการวางแผนการเงินและขาดวินัยในการใช้จ่าย ถึงแม้ว่าคนเราจะมีรายรับเข้ามาแต่ก็ย่อมมีภาระค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างมากมาย เช่นกัน จนบางครั้งทำให้เกิดเรื่องของรายรับน้อยกว่ารายจ่าย ทำให้เกิดการเป็นหนี้สิน การวางแผนทางการเงินถือเป็นเรื่องสำคัญมากยิ่งขึ้นในสถานะเศรษฐกิจที่ผันผวนในปัจจุบัน ทั้งเศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ พร้อมทั้งสถานการณ์โรคระบาดในปัจจุบัน การวางแผนทางการเงินเป็นสิ่งที่ไม่ควรมองข้าม เนื่องจากการดำเนินชีวิตในสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบันที่ค่าครองชีพเพิ่มขึ้น อาหาร สินค้าและบริการต่าง ๆ มีราคาสูงขึ้น รวมถึงกระแสสื่อโฆษณาต่าง ๆ ที่กระตุ้นให้บุคคลมีค่านิยมในเรื่องการบริโภคนิยมและวัตถุนิยมมากขึ้น ทำให้บุคคลไม่คำนึงถึงการประหยัด ขาดการเก็บออม และการใช้จ่ายอย่างไม่ระมัดระวังจนทำให้ประสบปัญหาเกี่ยวกับการเงิน ดังนั้นการวางแผนทางการเงินจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตอย่างมาก การรู้จัก

การจัดสรรหรือการจัดการแบ่งรายได้เป็นประเภทการใช้จ่าย เช่น สำหรับใช้ในชีวิตประจำวัน สำหรับเก็บออมไว้ใช้ในอนาคต สำหรับเก็บไว้ในส่วนค่ารักษาพยาบาลหรือกรณีฉุกเฉิน สำหรับเที่ยวพักผ่อน สำหรับนำไปต่อยอดลงทุน เพื่อให้เกิดประโยชน์หรือผลตอบแทน เป็นต้น ตามแต่เป้าหมายต่าง ๆ ตามความต้องการของบุคคลที่วางไว้ให้เป็นจริงขึ้นมาได้ การทำเช่นนี้ จะก่อให้เกิดความรู้สึกมั่นคงทางด้านการเงิน มีความปลอดภัยในการดำเนินชีวิต เกิดความภูมิใจที่สามารถจัดการการเงินได้อย่างต่อเนื่อง เห็นคุณค่าของเงิน และมีนิสัยในการวางแผนจัดการ ฝึกการจัดการและการคิดให้รอบคอบ การควบคุมค่าใช้จ่ายไม่ให้มากกว่ารายได้ที่ได้รับพยายามจัดสรรสัดส่วนรายได้ส่วนหนึ่งไว้สำหรับการออม หรือหาวิธีการเพิ่มรายได้ให้มากขึ้น บุคคลที่ได้รับอิทธิพลมากที่สุดคือ นักศึกษาที่ยังไม่สามารถหารายได้ด้วยตนเอง เพราะอยู่ในช่วงที่กำลังศึกษา ซึ่งรายได้ของนักศึกษาส่วนใหญ่ก็ได้มาจากผู้ปกครอง อาจจะได้รับเป็นรายสัปดาห์หรือรายเดือน ส่วนจำนวนเงินได้รับน้อยหรือมากขึ้นอยู่กับความจำเป็นและฐานะการเงินของครอบครัวแต่ละบุคคล แต่พฤติกรรมของนักศึกษาภายใต้สภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน ดำรงชีวิตอย่างไม่พอเพียง มีการใช้จ่ายเงินในแต่ละวันค่อนข้างมากตามค่านิยม มีการบริโภคที่เกินวัยและฐานะที่ยังไม่สามารถหารายได้ด้วยตนเองได้ มีความอยากได้อยากทำในสิ่งที่น่าสนใจตอบสนองความต้องการของตนเอง และแสดงตนเองให้เห็นถึงฐานะทางครอบครัว เช่น การรับประทานอาหารราคาแพง ในห้างสรรพสินค้าหรือภัตตาคารหรู ๆ ความบันเทิง การชมภาพยนตร์ เล่นเกมส์ออนไลน์ เที่ยวในสถานที่กลางคืน ชื้อเสื้อผ้าและเครื่องประดับตามแฟชั่น ชื้อหรือเปลี่ยนเทคโนโลยีโทรศัพท์และคอมพิวเตอร์พกพาที่ทันสมัยอยู่เสมอ เนื่องจากนักศึกษาเป็นช่วงที่ต้องการการเรียนรู้สิ่งแปลกใหม่ ต้องการเป็นที่ยอมรับจากกลุ่มเพื่อนหรือสังคม ส่งผลให้มีพฤติกรรมการบริโภคที่ฟุ่มเฟือยเกินความจำเป็นไม่คำนึงถึง การใช้จ่ายอย่างเหมาะสม และไม่รู้จักการประหยัดและอดออม

จากประเด็นปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่า การวางแผนทางการเงินเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากในการดำเนินชีวิต ในปัจจุบันนอกเหนือจากครอบครัวที่จะปลูกฝัง

การวางแผนทางการเงินแก่นักศึกษาให้รู้จักการใช้จ่ายอย่างเหมาะสม การอดออมและความพอเพียงพอประมาณแล้วนั้น สิ่งต่าง ๆ รอบตัว ล้วนเป็นสิ่งที่สอนและเป็นประสบการณ์ให้เห็นได้ง่ายขึ้น เนื่องจากการเรียนรู้ในปัจจุบันไม่จำเป็นต้องเกิดจากตัวเอง แต่ได้เรียนรู้จากสิ่งที่ได้เห็นและมีแบบอย่างมากมายที่สะท้อนให้เห็นถึงการวางแผนทางการเงินที่ดี และการวางแผนทางการเงินที่เริ่มแรกนั้นคือ การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล การวางแผนที่เริ่มจากตัวเองเป็นสิ่งที่ดีและมีประโยชน์มาก และเป็นแนวทางในการวางแผนการเงินในการดำเนินชีวิตของนักศึกษา เมื่อสำเร็จการศึกษาออกไปทำงานหรือนักศึกษาที่ทำงานเพื่อส่งตัวเองเรียนนั้น สามารถจัดการกับรายได้ของตนเองได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาถึงสิ่งต่าง ๆ ที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ เพื่อหาแนวทางที่จะนำไปสู่การวางแผนและบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลในอนาคตต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ
2. เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

3. ขอบเขตงานวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่

1.1 ตัวแปรด้านปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สาขาวิชา รายได้ต่อเดือน และแหล่งที่มาของรายได้

1.2 ตัวแปรด้านพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงิน ได้แก่ วัตถุประสงค์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ขอบเขตของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

1.3 ตัวแปรด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงิน ได้แก่ ภาวะทางเศรษฐกิจ และการรับรู้ข่าวสาร

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

4. นิยามศัพท์

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เป็นการวางแผนทางการเงินที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด เป็นการวางแผนเงินในอนาคตของตน โดยต้องคำนึงรายรับและรายจ่าย ให้สอดคล้องกัน พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับเป้าหมายของเงินที่มีอยู่ แต่ละคนมีเป้าหมายและการจัดการเงินแตกต่างกัน แต่ทุกคนต้องจัดการเงินที่มีอยู่ให้เพียงพอต่อการใช้จ่ายของตน

ปัจจัยส่วนบุคคล เป็นปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา สาขาวิชา รายได้ต่อเดือน และแหล่งที่มาของรายได้ ของแต่ละบุคคลมีแนวทางการวางแผนทางการเงินที่หลากหลายและแตกต่างกัน และผลของการวางแผนของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างแต่เป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกัน ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของอายุ รายได้ และการบริหารการเงินของแต่ละบุคคลเพื่อให้เกิดการวางแผนทางการเงินที่มีประสิทธิภาพและประโยชน์สูงสุดต่อตนเอง

พฤติกรรม สิ่งที่แสดงออกมาทั้งในรูปของการกระทำและคำพูด ทั้งตั้งใจและไม่ตั้งใจ ทั้งภายในและภายนอก เมื่อได้แสดงออกมาแล้วจะบ่งบอกถึงคนที่กระทำสิ่งนั้นว่าเป็นเช่นไร เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงตัวตนของบุคคลนั้น

วัตถุประสงค์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เป็นการกำหนดการใช้จ่ายเงินในกิจกรรมต่าง ๆ รู้และเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของเงิน เตรียมความพร้อมในการใช้จ่ายในปัจจุบันและอนาคตให้เหมาะสมกับการใช้จ่ายและการวางแผนการเงินในอนาคตของตน

ขอบเขตของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เป็นการกำหนดการใช้จ่ายเงินในกิจกรรมต่าง ๆ รู้และเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของเงิน เตรียมความพร้อมในการใช้จ่ายในปัจจุบันและอนาคตให้เหมาะสมกับการใช้จ่ายและการวางแผนการเงินในอนาคตของตน

เป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล กรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงิน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ประเภท (1) เป้าหมายระยะสั้น คือการวางแผนไม่เกิน 1 ปี เป็นการวางแผนกับสิ่งที่มีในปัจจุบัน เน้นความสะดวกสบายเป็นหลัก (2) เป้าหมายระยะกลาง คือการวางแผนมากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี เป็นการเริ่มสร้างวางแผนเกี่ยวกับสินทรัพย์ที่จะมีประโยชน์ให้กับตนในอนาคตข้างหน้า (3) เป้าหมายระยะยาวคือการวางแผนเกินกว่า 5 ปี เป็นการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงของตนในอนาคตเพื่อให้เกิดความสุขสะดวกสบายในบั้นปลายชีวิต

ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล การมีความรู้และความเข้าใจด้านการวางแผนทางการเงิน ช่วยให้บุคคลมีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถจัดการกับรายรับรายจ่าย ควบคุมสถานะทางการเงินของตนได้อย่างดี เนื่องจากการเงินส่วนบุคคลเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของแต่ละบุคคล จึงควรตระหนักถึงความสำคัญในการใช้จ่ายอย่างถูกต้อง และก่อให้เกิดบุคลากรที่มีความรู้ทางด้านการวางแผนการเงินที่มีประสิทธิภาพ

บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล บุคคลที่มีอิทธิพลเป็นบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคคลนั้น เช่น ครอบครัว เพื่อน และผู้เชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษา เป็นต้น ซึ่งถือว่าบุคคลหรือกลุ่ม

บุคคลที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อม เปรียบเสมือนผู้ที่อยู่เบื้องหลัง ให้ความรู้ คำแนะนำ เป็นความใฝ่ฝันที่อยากเป็น และเป็นแบบอย่างที่เหมาะสม

ภาวะทางเศรษฐกิจ ภาวะทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล เช่น สภาพเศรษฐกิจในประเทศ เงินเฟ้อ ค่าใช้จ่ายของผู้บริโภค และอัตราดอกเบี้ย ทำให้เกิดทั้งผลดีและผลเสียต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ซึ่งขึ้นอยู่กับว่าบุคคลนั้นคือผู้ได้รับผลกระทบในด้านใด และใช้ประโยชน์จากสภาวะนั้นในการวางแผนการเงินของตน

การรับรู้ข่าวสาร การรับรู้ข่าวสารของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน สิ่งขึ้นอยู่กับหลากหลายปัจจัยที่แตกต่างกัน อาทิเช่น การโฆษณาประชาสัมพันธ์ บทความต่าง ๆ และการได้รับข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญในด้านการวางแผนทางการเงิน ทำให้เกิดการรับรู้ที่แตกต่างกัน การรับรู้ข่าวสารมีจุดประสงค์หลายอย่าง แต่ละบุคคลรับรู้ข่าวสารหลายด้าน เช่น สื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะเจาะจง เป็นต้น ข่าวสารจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ใช้ประกอบการตัดสินใจในกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ ข่าวสารที่บุคคลได้รับจากช่องทางต่าง ๆ นั้น ผู้รับสารจะคัดกรองสารข่าวสารที่น่าสนใจ มีประโยชน์และเหมาะสมตามความนึกคิดของผู้รับสารเอง ถึงจะเป็นข่าวสารที่ก่อให้เกิดความสำเร็จในการสื่อสารจากสื่ออื่น ๆ

5. ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ โดยผู้ที่จะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ คือ หน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานภาคเอกชน รวมถึงประชาชนทั่วไป ซึ่งสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์และสร้างความรู้ความเข้าใจและการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคคลต่าง ๆ ได้

2. ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ โดยผู้ที่

สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้คือ หน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานภาคเอกชน รวมถึงสถาบันการเงิน ในการพัฒนารูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภค และเป็นประโยชน์ในการวางแผนทางการเงิน

บทที่ 2

บททวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทนี้ผู้ทำวิจัยต้องการนำเสนอในส่วนของแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ โดยในส่วนของแนวคิด ทฤษฎีนั้นได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือ บทความทางวิชาการ วารสารทางวิชาการ เอกสารข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต และงานวิจัยต่าง ๆ รวมทั้งวรรณกรรม เพื่อช่วยให้ทราบถึงความหมาย องค์ประกอบ ปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ซึ่งถือเป็นองค์ความรู้พื้นฐานที่ผู้ทำวิจัยจำเป็นต้องศึกษาให้ทราบแนวทางก่อนเริ่มการดำเนินงานทางการวิจัย รวมถึงได้อ้างอิงหัวข้องานวิจัยของท่านอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย เพื่อเป็นส่วนช่วยสนับสนุนแนวคิดอีกประการหนึ่งของการกำหนดตัวแปรที่เกี่ยวข้องในการทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ โดยแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล
4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
6. โมเดลการวิจัย
7. กรอบแนวคิดการวิจัย
8. สมมุติฐานการวิจัย

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการวางแผนทางการเงิน

ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2553) ได้ให้ความหมายของการวางแผนทางการเงิน หมายถึงกระบวนการในการประเมินและปรับปรุงเพื่อให้เกิดฐานะทางการเงินที่มั่นคงของบุคคล ด้วยการศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องและการตัดสินใจของแต่ละบุคคล การวางแผนทางการเงินจะเกี่ยวข้องกับการจัดหา ใช้จ่าย ในทรัพยากรเงินของบุคคล การวางแผนการเงินจะช่วยให้บุคคลวางแผนการหารายได้การใช้จ่ายการคุ้มครองชีวิต การออม การลงทุน และการเก็บเกี่ยวผลประโยชน์จากเงินออมและเงินลงทุน ซึ่งจะทำให้เกิดความมั่นคงในอนาคต เมื่อมีการวางแผนทางการเงินย่อมมีเป้าหมาย

กิตติพัฒน์ แสันทวีสุข (2556) ได้กล่าวถึง กระบวนการวางแผนทางการเงินสามารถแบ่งได้เป็น 4 ขั้นตอน คือ

1. กำหนดเป้าหมายทางการเงินและเป้าหมายในการดำเนินชีวิต การมีเป้าหมายในชีวิตจะทำให้เราสามารถกำหนดทิศทางในการดำเนินชีวิตในแต่ละช่วงอายุได้ เป้าหมายที่ดีต้องมีการกำหนดระยะเวลาที่แน่นอน และสามารถทำได้จริง ซึ่งอาจมีเป้าหมายหลายอย่างก็ได้ แต่ควรจัดลำดับความสำคัญและลงมือทำในสิ่งที่สำคัญก่อน เช่น ต้องการเก็บออมเงินไว้ส่งบุตรเรียนจนจบปริญญาตรี เมื่อหมดภาระแล้วจึงปลูกบ้านเป็นของตนเอง หรือทำประกันชีวิตระยะยาวไว้เพื่อให้มีเงินใช้จ่ายเป็นรายเดือนยามเกษียณอายุ เป็นต้น เป้าหมายเหล่านี้จะเป็นเครื่องกำหนดว่าจะต้องเก็บออมเท่าไรถึงจะบรรลุเป้าหมาย

2. ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการเงิน เป็นการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับตนเองในด้านการเงิน พฤติกรรมการใช้จ่าย ช่วงอายุ และภาระที่ต้องรับผิดชอบ ที่เป็นอุปสรรคต่อการวางแผนทางการเงิน เพื่อลดอุปสรรคเหล่านั้นลง ซึ่งได้แก่

- 2.1 ช่วงอายุ (Life Cycle) ผู้ที่มีอายุน้อยและอยู่ในช่วงวัยทำงาน จะมีการออมเงินในรูปของสินทรัพย์คงทน เช่น บ้าน รถยนต์ ซึ่งมีระยะเวลาผ่อนชำระยาวนาน

5-30 ปี ทำให้รายได้หมดไปกับการผ่อนชำระ โดยไม่ได้เก็บออมเงินหรือลงทุนที่จะทำ
ให้รายได้งอกเงยขึ้น ระยะนี้จึงควรวางแผนให้มีการออมในรูปแบบอื่น ๆ ด้วย

2.2 รายได้ที่ได้รับ (Income) ทำให้ทราบว่าตนเองมีแหล่งที่มาของรายได้ทาง
ใดบ้าง ทั้งรายได้ประจำ รายได้เสริม ผลตอบแทนจากการลงทุน เพื่อให้สามารถคำนวณ
ปริมาณเงิน ที่ต้องใช้จ่ายและเงินที่เหลือเพื่อการออม หากไม่พอจะสามารถหาได้จาก
แหล่งใดบ้าง เพื่อให้การวางแผนทางการเงินประสบผลสำเร็จ

2.3 รายจ่าย (Expenses) การจัดทำบัญชีครัวเรือน จะทำให้สามารถแยก
ประเภทของรายจ่าย ได้ว่า รายจ่ายใดเป็นรายจ่ายที่หมดไป รายจ่ายใดเพื่อการเก็บออม
รายจ่ายใดเพื่อการสะสมสินทรัพย์ จะทำให้วางแผนได้ว่ารายจ่ายใดที่ฟุ่มเฟือยและ
ตัดทอนลงได้บ้าง เพื่อให้มีเงินรายได้เหลือเพื่อการวางแผนทางการเงิน

3. ลงมือวางแผนทางการเงินเป็นลายลักษณ์อักษร การเขียนแผนทางการเงินเป็น
ลายลักษณ์อักษร จะทำให้สามารถวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้จ่ายของตนเองได้ชัดเจนขึ้น
แผนการเงินที่ดีต้องมีความยืดหยุ่น เมื่อมีเหตุการณ์ไม่คาดคิดต้องสามารถปรับเปลี่ยนได้
มีสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่อง เปลี่ยนเป็นเงินสดได้อย่างรวดเร็ว ในการนำเงินไปลงทุนต้อง
พิจารณาสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่รัฐบาลให้การสนับสนุนให้ออมเงินด้วย

4. นำแผนทางการเงินไปปฏิบัติและทบทวน เมื่อนำแผนการเงินไปปฏิบัติแล้ว
อาจพบปัญหาและอุปสรรค ให้ทำการทบทวนแผนอยู่เสมอ เพื่อทบทวนพฤติกรรมการใช้
จ่าย เมื่อพบข้อบกพร่องจะได้ทำการปรับแผน เพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้นหรือลดรายจ่าย
ที่ไม่จำเป็น ช่วยให้การออมเงินเป็นไปตามเป้าหมาย

ทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ (Economics Concepts and Theories) ที่เกี่ยวข้องกับการ
ทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล ซึ่งอาจจะเปรียบเทียบได้กับการวางแผนการเดินทาง
โดยจะต้องมีการสำรวจเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการ และสถานะทางการเงินใน
ปัจจุบันเพื่อที่จะสามารถนำไปกำหนดแนวทางในการปฏิบัติเพื่อบรรลุเป้าหมาย

ที่ต้องการ เช่นเดียวกับการวางแผนการเดินทางซึ่งจะต้องมีการสำรวจจุดเริ่มต้นและจุดหมายปลายทาง เพื่อที่จะสามารถกำหนดเส้นทางที่เหมาะสม การกำหนดแนวทางในการเดินทางนั้น จะต้องมีการสำรวจเงินที่มีอยู่ระยะเวลาที่ต้องใช้เงิน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายรวมทั้งอาจต้องศึกษาสภาพภูมิอากาศ เพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคในการเดินทาง ทั้งนี้การวางแผนทางการเงินก็จำเป็นต้องมีการสำรวจถึงสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ เพื่อที่จะสามารถกำหนดทางเลือกในการลงทุนที่เหมาะสมในขณะนั้น ๆ ดังนั้นผู้วางแผนทางการเงินจึงมีความจำเป็นต้องมีความรู้ในแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์ ดังนี้

1. มีความรู้พื้นฐานทางเศรษฐศาสตร์เพื่อให้สามารถวางแผนการใช้จ่ายและการลงทุนได้อย่างเหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจในขณะนั้น ๆ เช่น การติดตามข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอัตราเงินเฟ้อ เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อจะเป็นตัวบ่งบอกถึงระดับราคาสินค้า/บริการ ที่ผู้บริโภคจะต้องจ่ายในอนาคต ถ้าหากอัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้นย่อมส่งผลทำให้อำนาจซื้อของเงินที่มีอยู่ลดลงและส่งผลกระทบต่อแผนการใช้จ่ายเงินและแผนการลงทุนในอนาคตอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ นอกจากนั้นแล้วตัวเลขจุดและการว่างงานต่าง ๆ ก็จะมีผลกระทบต่อระดับของรายได้ของแต่ละบุคคล รวมไปถึงเสถียรภาพของรายได้ เนื่องจากถ้าหากตัวเลขจุดเพิ่มแนวโน้มลดลงและอัตราว่างงานที่สูงขึ้น ก็อาจส่งผลทำให้ต้องมีการลดเงินเดือนหรือเลิกจ้างงานเกิดขึ้นได้ในที่สุด

2. เศรษฐศาสตร์ เป็นการศึกษาแนวทางในการจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ที่มีอยู่อย่างไม่จำกัด ดังนั้น การวางแผนทางการเงินจึงมีความจำเป็นต้องมีความรู้ในแนวคิดและทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ เนื่องจากการวางแผนทางการเงินต้องอาศัยแนวคิดในการบริหารเงินซึ่งมีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด

3. มีความรู้ในแนวคิดและทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์มหภาค ซึ่งสามารถคาดการณ์สถานะเศรษฐกิจรวมทั้ง ผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นได้อย่างถูกต้อง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดแผนในการใช้จ่ายเงินและแผนในการลงทุนได้อย่างเหมาะสม ดังนั้น การวางแผนการเงิน จึงต้องมีความรู้ในแนวคิดและทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์

มหภาค เนื่องจากการวางแผนการเงินการลงทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวิเคราะห์ราคาหลักทรัพย์นั้น นอกจากนั้น ยังต้องมีความรู้ความเข้าใจ เรื่องของเศรษฐกิจโดยรวม เพื่อที่จะนำข้อมูลจากรายงานทางเศรษฐกิจ ไปวิเคราะห์ถึงภาวะและผลกระทบที่มีต่อตลาดการเงิน ภาวะอุตสาหกรรม และผลประกอบการ ซึ่งจะส่งผลต่อการวางแผนการลงทุน ดังการวางแผนทางการเงินจึงมีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริโภคของภาคเอกชน การลงทุน และการจ้างงาน เนื่องจากข้อมูลเหล่านี้ หากแนวโน้มลดลงย่อมบ่งบอกถึงภาวะเศรษฐกิจที่กำลังตกต่ำ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเนื้อทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) และส่งผลสืบเนื่องถึงยอดขายและกำไรของกิจการที่ลดลงนั้น หมายความว่า กระแสเงินสดที่คาดว่า กิจการจะได้รับจากการลงทุนหรือขายสินค้าก็จะลดลง และในที่สุดก็จะส่งผลทำให้ราคาหลักทรัพย์ปรับตัวลดลงเช่นกัน ระดับของกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นซึ่งมักใช้ระบุถึงความอยู่ดีกำหนดของประชาชน ในรูปตัวเงินมักจะถูกอ้างอิงจากตัวเลขผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ เนื่องจากการนำเข้า/บริการต่าง ๆ จะถูกรวมไว้ในบริโภค การลงทุน และการใช้จ่ายของภาครัฐแล้ว ตัวเลขจีดีพี ดังกล่าวมักถูกนำไปใช้ในการอ้างอิงถึงคุณภาพชีวิตของประชากรในประเทศนั้น ๆ ส่งผลทำให้รัฐบาลในหลายประเทศมุ่งเน้นการบริหารประเทศเพื่อให้มีอัตราการเจริญเติบโตของจีดีพี ดังนั้นในหลาย ๆ ครั้ง จึงมักพบว่า ภาครัฐเขาไปแทรกแซงกลไกตลาดผ่านการใช้จ่ายของภาครัฐเพื่อส่งผลกระทบต่อจีดีพีของประเทศอย่างไรก็ตามจีดีพีอาจไม่ได้เป็นตัวสะท้อนที่แท้จริงถึงความดีของประชาชนในประเทศ เนื่องจากจีดีพีไม่ได้พิจารณาถึงการกระจายรายได้ที่เกิดขึ้นในประเทศ ไม่ได้คำนึงถึงมลภาวะที่เกิดขึ้น ไม่ได้คำนึงถึงปริมาณทรัพยากรที่อาจสูญเสียไป รวมทั้งอาจไม่ได้คำนึงถึงผลกระทบทางสังคมต่าง ๆ และวิถีชีวิตในสังคม เป็นต้น

4. มีความรู้ในแนวคิดและทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์จุลภาค คือการศึกษาถึงกลไกในการกำหนดราคาสินค้าและ/หรือบริการในระบบเศรษฐกิจ ดังนั้น การตัดสินใจเลือกใช้สินค้า/บริการหนึ่ง ๆ ย่อมส่งผลกระทบต่อความต้องการสินค้า/บริการอื่น ๆ นั้น

หมายความว่า ราคาสินค้า/บริการต่าง ๆ ที่แข่งขันโดยตรงหรือสามารถใช้ทดแทนกันย่อมมีความสัมพันธ์กันที่สุดใน การตัดสินใจเลือกใช้สินค้า/บริการใด ๆ รวมทั้งการตัดสินใจเลือกการลงทุน จึงจำเป็นต้องมีการพิจารณาด้านทุนของทางเลือกก่อน ๆ ด้วยเช่นกัน ซึ่งอาจมองได้ว่าต้นทุนของทางเลือกอื่น ๆ ก็เป็นต้นทุนค่าเสียโอกาส เช่นกัน (พัฒน์ ทองพิง, 2555)

ความหมายของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล (Personal Financial Planning) เป็นวิธีการที่บุคคลนำมาใช้ในการบริหารจัดการกับเงินของตนเอง โดยมีเป้าหมายหลักก็คือเพื่อนำไปสู่เป้าหมายในการดำเนินชีวิตตามที่ต้องการหรือที่กำหนดไว้ นักวิชาการให้ความหมายของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไว้ดังนี้

ทิฆัมพร โคตรทัศน์ (2553) ให้ความหมายของ การวางแผนการเงินส่วนบุคคลไว้ว่า การวางแผนทางการเงิน (Financial Planning Efficiency) หมายถึง การจัดเตรียมข้อมูลต่าง ๆ ทางด้านการเงินเป็นการล่วงหน้าเพื่อเป็นแนวทางหรือกำหนดทิศทางในการดำเนินงานของธุรกิจในอนาคต

สุภารัตน์ พิมลรัตนกานต์ (2555) ให้ความหมายของ การวางแผนการเงินส่วนบุคคลไว้ว่า การบริหารทรัพยากรทางการเงินที่บุคคลมีอยู่หรือได้มา ให้บรรลุจุดมุ่งหมายคือ ให้ได้รับความมั่นคงของบุคคลและครอบครัว ซึ่งจะนำมาซึ่งความสุขและและควมมีเสถียรภาพทางการเงินของบุคคล

ศิรินุช อินละคร (2548) (อ้างใน : ธนพร จันทร์สว่าง, 2562) ให้ความหมายของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไว้ว่า เป็นกระบวนการในการจัดการกับเงินของบุคคลเพื่อให้บุคคลบรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการ โดยเป้าหมายของบุคคลสามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. เป้าหมายที่เกี่ยวกับเงิน (Financial Goals) หรือเรียกว่า “เป้าหมายทางการเงิน” เป็นเป้าหมายที่สามารถกำหนดในรูปตัวเงินได้และหากบรรลุเป้าหมายทางการเงิน

จะทำให้บุคคลมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เป้าหมายทางการเงินของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันตามสถานะภาพของบุคคลรวมทั้งสถานะทางการเงินของบุคคลนั้น เช่น ต้องการเก็บเงินซื้อบ้าน ต้องการเก็บเงินไว้เป็นทุนการศึกษาบุตร ต้องการเก็บเงินไว้สำหรับใช้จ่ายในช่วงเกษียณอายุ ต้องการมีเงินเพียงพอสำหรับใช้จ่ายในชีวิตประจำวันสิ่งสำคัญที่จะทำให้บุคคลบรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการได้คือ “เงิน” ดังนั้น การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่ดีจะช่วยให้บุคคลบรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการได้

2. เป้าหมายที่ไม่เกี่ยวกับเงิน (Non – Financial Goals) เป็นเป้าหมายที่ยากที่จะกำหนดในรูปตัวเงินได้ เช่น ต้องการให้ชีวิตครอบครัวมีความสุข ต้องการช่วยเหลือผู้ยากไร้ ต้องการช่วยเหลือสัตว์ที่ถูกทิ้ง ซึ่งบุคคลสามารถบรรลุเป้าหมายเหล่านี้ได้โดยอาจจะไม่จำเป็นต้องใช้เงินเลย

จากการศึกษาข้อมูลผู้วิจัยสรุปได้ว่า การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล คือ เป็นการวางแผนทางการเงินที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด เป็นการวางแผนเงินในอนาคตของตน โดยต้องคำนึงรายรับและรายจ่ายให้สอดคล้องกัน พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับเป้าหมายของเงินที่มีอยู่ แต่ละคนมีเป้าหมายและการจัดการเงินแตกต่างกัน แต่ทุกคนต้องจัดการเงินที่มีอยู่ให้เพียงพอต่อการใช้จ่ายของตน

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ความหมายของพฤติกรรม

นักวิชาการได้ให้ความหมายของพฤติกรรมไว้ดังนี้

อุไรรัชต์ บุญแท้ (2557) ได้ให้ความหมายพฤติกรรม (Behavior) ไว้ว่า พฤติกรรม (Behavior) หมายถึง กิจกรรมทุกประเภทที่มนุษย์แสดงออกเพื่อตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้น จากความรู้ความเข้าใจความเชื่อและเจตคติของคนที่มีบทบาทต่อการแสดงออกนั้น

นริศรา พลอยเพชร (2558) ให้ความหมายของพฤติกรรม ไว้ว่า พฤติกรรม (Behavior) หมายถึง ปฏิบัติการและกิจกรรมทุกชนิดที่บุคคลแสดงออกมา ทั้งที่สามารถ

สังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน ได้แก่ การกระทำทางกาย เช่น การเดิน การวิ่ง การหยิบสิ่งของ เป็นต้น และปฏิกิริยาและกิจกรรมที่ไม่สามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน ได้แก่ กระบวนการทางจิตใจ เช่น ความรู้สึก ความคิด อารมณ์ ซึ่งเป็นการกระทำเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่เข้ามากระทบ โดยการแสดงออกของบุคคลอาจขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของบุคคลนั้น ๆ

ทัศนาวลัย ดันติเอกรัตน์ (2559) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรม ไว้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำของบุคคลที่แสดงออกมาเมื่อมีสิ่งเร้า โดยสิ่งเร้าที่มากระทบนั้นอาจมาจากสิ่งเร้าภายในและภายนอกที่แสดงออกมาในลักษณะต่าง ๆ ทั้งที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจ กระทำ เช่น การพูด การเขียน การอธิบาย การยื่น การแสดงออกทางสีหน้า จังหวะการพูด เป็นต้น ซึ่งเป็นประสบการณ์ของแต่ละบุคคลที่ไม่สามารถจะสังเกตได้โดยตรง

สุรรัตน์ เตชะทวีวรรณ 2545 (อ้างใน : ธนพร จันทร์สว่าง 2562) พฤติกรรม คือ การแสดงออกของการกระทำกิจกรรมใด ๆ ก็ตามแบบคล้ายคลึงกันบ่อยครั้ง จนกลายเป็นเอกลักษณ์ของกลุ่มหรือของตน ความหมายของคำว่า พฤติกรรมอาจจะคล้ายกับ คำว่า นิสัยแต่จะแตกต่างกันเพียงมีการแสดงออกมาให้เห็นได้ ถือว่า เป็นพฤติกรรมหากไม่แสดงออกมาให้เห็นเราจะเรียกว่า นิสัย ตรงกับ ภาษาอังกฤษที่ว่า Behaviour หรืออเมริกัน เรียกว่า Behavior ซึ่งแปลว่า การปฏิบัติตัว ความประพฤติ คุณสมบัติ พฤติกรรม อาการ หรือการแสดงออก

จากการศึกษาข้อมูลผู้วิจัยสรุปได้ พฤติกรรม คือ สิ่งที่แสดงออกมาทั้งในรูปของการกระทำและคำพูด ทั้งตั้งใจและไม่ตั้งใจ ทั้งภายในและภายนอก เมื่อได้แสดงออกมาแล้วจะบ่งบอกถึงคนที่กระทำสิ่งนั้นว่าเป็นเช่นไร เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงตัวตนของบุคคลนั้น

วัตถุประสงค์ของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

นักวิชาการได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไว้ดังนี้
 รัชนิกร วงศ์จันทร์ (2554) ได้กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไว้ดังนี้

1. เพื่อให้มีความรู้และความเข้าใจด้านการเงินรู้และเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของ “เงิน” ในระบบเศรษฐกิจ และเข้าใจสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการเงินส่วนบุคคล เช่น เงินสด เช็ค บัตรเดบิต บัตรเครดิต สินเชื่อ และบริการทางการเงินใหม่ ๆ เช่น บริการธนาคารทางโทรศัพท์ (Tele banking) หรือการดำเนินการธุรกิจการค้าบนอินเทอร์เน็ต (Ecommerce) เพื่อให้สามารถตัดสินใจทางการเงินในการดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม
2. เพื่อให้มีความสามารถด้านการเงิน สามารถใช้ความรู้ความเข้าใจทางการเงินในชีวิตประจำวัน อย่างครบรอบรู้และเฉลียวฉลาด รู้จักจัดลำดับความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจทางการเงิน ตลอดจนสามารถบริหารการเงินในชีวิตประจำวันและแก้ไขปัญหาทางการเงินที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม
3. เพื่อให้มีความรับผิดชอบทางการเงิน สามารถรับผิดชอบในการจัดหาเงิน การใช้จ่ายเงินอย่างเหมาะสมคุ้มค่าและมีจริยธรรม รับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว สังคมและประเทศชาติ รวมทั้งเข้าใจผลกระทบอันเกิดจากการทะเลาะ ใน การวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่มีต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม
4. เพื่อให้รู้วิธีการบริหารและจัดการ “เงิน” รู้และสามารถปฏิบัติตามแผนการจัดสรรทรัพยากรอย่างเหมาะสมกับสถานการณ์และสถานะของแต่ละบุคคลในการจัดหาเงิน การออม การใช้จ่าย การลงทุน โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบ ผลตอบแทนและผลกระทบของทางเลือกต่าง ๆ

จากการศึกษาข้อมูลผู้วิจัยสรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล คือ เป็นการกำหนดการใช้จ่ายเงินในกิจกรรมต่าง ๆ รู้และเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของเงิน เตรียมความพร้อมในการใช้จ่ายในปัจจุบันและอนาคตให้เหมาะสมกับการใช้จ่ายและการวางแผนการเงินในอนาคตของตน

ขอบเขตของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

นักวิชาการได้กล่าวถึงขอบเขตของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไว้ดังนี้

Richard J. Stillman ศาสตราจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการเงินบุคคล (อ้างใน : สยานนท์ สหุพันธ์, 2561) กล่าวว่า “การเงินส่วนบุคคล คือ โปรแกรมการพัฒนาและการดำเนินงานในการบริหารจัดการเงินเพื่อตอบสนองตามวัตถุประสงค์ที่บุคคลนั้นต้องการ” โดยมีขอบเขตเป้าหมายการบริหารการเงินส่วนบุคคลใน 6 รูปแบบ

รูปแบบที่ 1 เพื่อสร้างความมั่นคงทางการเงินของบุคคล (Financial Health) คือ มีรูปแบบในการวางแผน ค่าใช้จ่ายอย่างเหมาะสม การวางแผนรายได้จากการประกอบอาชีพ การจัดทำงบประมาณ การบริหารเงินสินเชื่อบุคคล และการรู้จักเลือกในการกู้ยืมเงินอย่างเหมาะสม

รูปแบบที่ 2 การใช้เงินอย่างชาญฉลาด (Spending Money Wisely) คือ มีรูปแบบการใช้จ่ายในการวางแผนเกี่ยวกับอาหาร เสื้อผ้า ของใช้ส่วนตัว การใช้จ่ายในการซื้อพาหนะ รวมถึงการรู้จักการวางแผนในเรื่องของภาษี

รูปแบบที่ 3 การใช้เงินเพื่อที่อยู่อาศัย (Home and Other Real Estate) คือ มีรูปแบบการใช้จ่ายในการวางแผนเกี่ยวกับการซื้อ เช่า ที่อยู่อาศัยและการวางแผนในอสังหาริมทรัพย์อื่น ๆ

รูปแบบที่ 4 การใช้เงินเพื่อการทำประกันภัย (Insurance Program) คือ มีรูปแบบการใช้จ่ายในการวางแผนในการทำประกันต่าง ๆ เช่น การวางแผนประกันชีวิต การวางแผนประกันสุขภาพ การวางแผนประกันภัยในทรัพย์สิน เพื่อเป็นการบริหารความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

รูปแบบที่ 5 การใช้เงินเพื่อการลงทุน (Diversified Investment Portfolio) คือ มีรูปแบบการใช้จ่ายในการวางแผนการลงทุนประเภทต่าง ๆ เช่น การฝากเงิน การลงทุนในพันธบัตร การลงทุนในตลาดหุ้น การลงทุนในกองทุน การลงทุนด้านอื่น ๆ

รูปแบบที่ 6 การใช้เงินวางแผนยามเกษียณ (Retirement and Estate Planning) คือ มีรูปแบบการใช้จ่ายในการวางแผนในยามเกษียณ เพื่อความมั่นคงในชีวิตหลังวัยเกษียณ

สุภารัตน์ พิมลรัตนกานต์ (2555) ได้กล่าวถึง ขอบเขตของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไว้ว่าการวางแผนการเงินส่วนบุคคลจะครอบคลุมถึงการจัดการการเงินที่สำคัญ ๆ ของบุคคลดังต่อไปนี้

1. การวางแผนการบริโภคอุปโภคที่มีประสิทธิภาพ (Consumption Planning) เริ่มต้น จากการมีงานทำที่เหมาะสมเพื่อสร้างรายได้ที่มั่นคง รู้จักเก็บออม ควบคุมค่าใช้จ่ายทั้งบริโภคและอุปโภค บริหารรายได้และรายจ่ายอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะ เป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างความมั่งคั่งและความมั่นคงทางการเงินแก่ตนเองและครอบครัว

2. การบริหารความเสี่ยงและการวางแผนประกันภัย (Insurance Planning) เป็นการสร้างความมั่นคงให้กับชีวิตและสินทรัพย์ของบุคคล โดยการวางแผนบริหารความเสี่ยงของชีวิตและความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับสินทรัพย์ที่อยู่ในความครอบครอง และเป็นหลักประกันในชีวิตและบุคคลที่อยู่ภายใต้การดูแลรับผิดชอบ

3. การวางแผนภาษี (Tax Planning) เพื่อลดภาระภาษีตามสิทธิประโยชน์ที่ ภาครัฐมอบให้โดยผ่านกระบวนการวางแผนภาษีซึ่งสามารถนำค่าใช้จ่ายที่ประหยัดได้ จากการวางแผนภาษีไปลงทุนสร้างสินทรัพย์และความมั่นคงให้กับชีวิตได้

4. การวางแผนการลงทุน (Investment Planning) เป็นการเพิ่มรายได้จากการลงทุน โดยการนำเงินออมที่สะสมไว้ไปลงทุนในทางเลือกต่าง ๆ ที่เหมาะสม เพื่อแสวงหาอัตราผลตอบแทนที่สูงขึ้นสำหรับการบรรลุเป้าหมายทางการเงิน ภายใต้ ความเสี่ยงและเงื่อนไขการลงทุนของแต่ละบุคคล

5. การวางแผนเพื่อวัยเกษียณ (Retirement Planning) เป็นการเตรียมการสำหรับชีวิตหลังจากเกษียณอายุแล้วให้มีช่วงชีวิตเกษียณอย่างสุขเกษม มีสินทรัพย์มากพอ สำหรับใช้จ่ายในวัยเกษียณ มีอิสรภาพทางการเงิน ไม่เป็นภาระให้แก่ลูกหลานและสังคม

6. การวางแผนมรดก (Estate Planning) เป็นการวางแผนกระจายความมั่งคั่งให้กับทายาทรุ่นต่อไป หรือวางแผนมรดกเป็นสาธารณะกุศลให้กับสังคม เพื่อป้องกันปัญหาความขัดแย้งระหว่างผู้มีสิทธิที่จะได้รับมรดกภายหลังจากเจ้าของมรดกเสียชีวิตแล้ว

พนมพล สุขวัฒนทรัพย์ (2558) ได้กล่าวถึง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่ดีจะเป็นตัวกำหนดทิศทาง และการตัดสินใจทางการเงิน เพื่อให้สามารถบรรลุถึงเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการได้หากบุคคลใดเริ่มต้น ทำการวางแผนทางการเงินเร็วมีการปฏิบัติตามอย่างมีวินัยและสม่ำเสมอแล้วบุคคลนั้นก็จะเข้าใจถึงความมีอิสรภาพทางการเงินได้มากขึ้น แผนการเงินหลัก ๆ ที่สำคัญ ที่ควรวางแผนเริ่มปฏิบัติ มีดังนี้

1. แผนการออม บุคคลควรทำการศึกษาช่องทางในการออมให้รอบด้านที่มีมากกว่าการฝากธนาคารไม่ว่าจะเป็นพันธบัตร สลากสหกรณ์ แล้วเลือกช่องทางที่เหมาะสมที่สุด ซึ่งแต่ละช่องทางในการออมก็จะมีความเสี่ยงที่แตกต่างกัน เช่น ผลตอบแทนที่สูงก็จะมาพร้อมกับความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นเสมอที่สำคัญ ต้องทำการออมอย่างพอเหมาะพอดีและสอดคล้องกับเงื่อนไขทางการเงิน เพื่อไม่ให้รู้สึกว่าการออมเป็นการระแคะและสามารถทำการออมได้อย่างสม่ำเสมอ

2. แผนการลงทุน บุคคลจะต้องไม่ลืมกฎการกระจายความเสี่ยงเช่นเดียวกับการออม คือเลือกลงทุนในช่องทางที่มีความเสี่ยงในระดับที่รับได้แล้วศึกษาข้อดีข้อเสียของการลงทุนนั้น อย่างรอบด้าน ซึ่งแผนการลงทุนในแต่ละปีก็อาจจะถูกปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสถานการณ์และตัวแปรในช่วงนั้น ๆ เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์การลงทุน เช่น ถ้าหากบุคคลไม่ยากเผชิญหน้ากับความผันผวนที่อาจจะเกิดขึ้นในระยะสั้น ก็ควรจะมุ่งลงทุนระยะยาวเพราะการลงทุนระยะยาวเป็นหลักของการลงทุนที่จะทำให้เงินของบุคคลงอกเงยได้อย่างยั่งยืน

3. แผนการบริหารหนี้แผนนี้มีความจำเป็นที่จะต้องทำเพื่อปลดเปลื้องภาระหนี้สิน โดยจะเริ่มต้น ด้วยการที่บุคคลต้องรู้เรื่องหนี้ก่อนว่ามีหนี้รวมทุกประเภททั้งหมดเท่าไร เมื่อตั้งใจจะสะสางหนี้ก้อนเดิม ต้องหยุดสร้างหนี้ก้อนใหม่หรืออย่าสร้างหนี้

เพิ่มสำคัญที่สุดคือต้องรู้จักใช้จ่ายและควบคุมค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นระมัดระวังการใช้จ่ายให้มากขึ้น และหาวิธีปลดหนี้อย่างค่อยเป็นค่อยไป จัดลำดับความสำคัญของหนี้ที่ต้องเร่งชำระก่อนหลัง

4. แผนบริหารความเสี่ยง ไม่มีใครสามารถป้องกันความเสี่ยงทุก ๆ อย่างที่จะต้องเผชิญในชีวิตได้แต่ก็มีหนทางที่จะสามารถป้องกัน ความเสี่ยงทางการเงินได้ซึ่ง ความเสี่ยงทางการเงินที่สำคัญ ๆ นั้น เกิดจากการเกิดอุบัติเหตุความเจ็บป่วย และความตายความเสี่ยงเหล่านี้เมื่อเกิดขึ้นจะสร้างความสูญเสียทางการเงินเป็นอย่างมาก ดังนั้นบุคคลจึงควรวางแผนบริหารความเสี่ยงไว้ด้วยโดยการทำประกันชีวิต เพื่อไม่เป็นการสร้างภาระให้กับคนที่อยู่ข้างหลังหรือสร้างความเสี่ยงทางการเงินให้กับครอบครัว

5. แผนเกษียณ ด้วยเทคโนโลยีและความเจริญก้าวหน้าทางการแพทย์ทำให้มีการคาดการณ์ว่าในอนาคต อายุเฉลี่ยของคนไทยก็จะยืนยาวขึ้นไปอีก ทำให้บุคคลต้องวางแผนการเงิน เพื่อวัยเกษียณ เป็นการรับมือกับช่วงชีวิตที่ยาวขึ้น ที่จะต้องใช้เงินมากขึ้น เนื่องจากชีวิตในช่วงนี้จะไม่มียาได้ประจำที่เคยได้รับ สุขภาพร่างกายก็เริ่มถดถอยลง ทำให้ต้องมีเงินจำนวนมากไว้ใช้จ่าย ตอนแก่จึงต้องมีการวางแผนที่จะมีเงินเพื่อเตรียมไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาพยาบาลในยามแก่ชราหรือในยามที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้นอกจากนี้การกำหนดจำนวนเงินทุนในอนาคตบุคคลควรทราบระยะเวลาก่อนที่จะถึงกำหนดเกษียณอายุเพื่อกำหนดเงินออมสะสมได้อย่างถูกต้องเนื่องจากอาชีพที่แตกต่างกันย่อมมีแผนการทางการเงินในอนาคตที่ต่างกัน (บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนเอ็มเอฟซี จำกัด (มหาชน), ม.ป.ป.)

6. วางแผนภาษีอากร มีผู้มีรายได้จำนวนมาก วางแผนลดภาษีอย่างชาญฉลาด หลังจากที่ได้พบว่าส่วนใหญ่เสียภาษีมากเกินไปเหตุอันควรเนื่องจากไม่ได้ทำการศึกษาล่วงหน้าทั้งที่มีหลากหลายช่องทางที่จะช่วยในการประหยัดภาษีได้และรัฐก็เปิดโอกาสให้ใช้สิทธิตามกฎหมายได้อย่างเต็มที่ไม่ว่าจะเป็นประกันเงินผ่อนบ้าน กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (Retirement Mutual Fund) และกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (Long Term Equity Fund) เป็นต้น ซึ่งหากบุคคลทำการวางแผนไว้เป็นอย่างดีก็

จะพบว่าสามารถช่วยประหยัดภาษีได้เยอะในแต่ละปีและถือว่าน่าเสียดายสำหรับอีกหลายคน ที่แม้จะมุ่งมั่นกับการออมและการลงทุน ภายใต้กลยุทธ์ทุกรูปแบบ แต่กลับมองข้ามปัจจัยที่มีผลกระทบโดยตรงนั้น คือ การเสียภาษี

จากการศึกษาข้อมูลผู้วิจัยสรุปได้ว่า ขอบเขตของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล คือ การมีรูปแบบต่าง ๆ ที่เป็นตัวกำหนดทิศทาง และการตัดสินใจทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ มีการปฏิบัติอย่างมีวินัยอย่างสม่ำเสมอ และการวางแผนให้เป็นไปตามรูปแบบที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ การวางแผนการเงินส่วนบุคคลจะครอบคลุมถึงการจัดการการเงินที่สำคัญ ๆ เช่น การสร้างฐานะความมั่นคงทางการเงิน การนำความรู้มาจัดการเงินอย่างชาญฉลาด การลงทุนประเภทต่าง ๆ และการวางแผนการเงินสำหรับอนาคตยามปลดเกษียณ

เป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

นักวิชาการได้กล่าวถึงเป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไว้ดังนี้

เพริช เสรีรักษ์ (2559) ได้กล่าวถึง เป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ เป้าหมายทางการเงินระยะสั้น เป้าหมายทางการเงินระยะกลางและเป้าหมายทางการเงินระยะยาว ดังนี้

1. เป้าหมายทางการเงินระยะสั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อตอบสนองต่อความสะดวกรสบาย ต้องการให้ตนเองและครอบครัวมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีสุขสบายขึ้น เป้าหมายทางการเงินระยะสั้นเน้นความสุขสบาย
2. เป้าหมายทางการเงินระยะกลาง เป็นการเตรียมเพื่อที่จะไปสู่เป้าหมายทางการเงินระยะยาวเน้นที่การสร้างสินทรัพย์อันก่อนให้เกิดความมั่งคั่งเพิ่มพูนมากขึ้น และยังมีส่วนให้ชีวิตสุขสบายมากขึ้น
3. เป้าหมายทางการเงินระยะยาว คือเป้าหมายทางการเงินที่สำคัญที่สุด แต่คนส่วนใหญ่มักจะละเลย เพราะเห็นผลช้าไม่ทันใจ เป้าหมายทางการเงินระยะยาวเป็นสิ่งที่

สำคัญ จึงไม่ควรจะละเลยจึงจำเป็นต้องมีการวางแผนทางการเงินระยะยาวอย่างเคร่งครัด เพื่อที่จะทำให้การใช้ชีวิตภายหลังการเกษียณอายุไม่ขัดสนทางการเงิน

วิรัช ผ่องศรี (2559) ได้กล่าวถึง เป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ควรมีการกำหนดทั้งเป้าหมายระยะสั้นและระยะยาว ซึ่งถ้าหวังจะให้ตนเองและครอบครัวมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีก็ควรมีการกำหนดเป้าหมายทางการเงินในระยะสั้น (Short – Term Financial Planning) เอาไว้ แต่ถ้ามุ่งหวังจะให้ครอบครัวมีรากฐานที่มั่นคง และตนเองมีความสุขสบายในบั้นปลายของชีวิตก็ต้องเตรียมการวางแผนการเงินระยะยาว (Long – Term Financial Planning) ไว้ด้วย ในการวางแผนทางการเงินที่ดีนั้น ผู้วางแผนควรมีความเข้าใจทางด้านเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งรู้จัก นำเครื่องมือต่าง ๆ ในการบริหารการเงิน (Financial Management Tools) มาใช้ให้เป็นประโยชน์เพื่อให้การวางแผนดังกล่าวถูกต้องสมเหตุสมผลและมีทางเป็นไปได้มากยิ่งขึ้น

จากการศึกษาข้อมูลผู้วิจัยสรุปได้ว่า เป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล คือ กรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงิน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ประเภท 1) เป้าหมายระยะสั้น คือการวางแผนไม่เกิน 1 ปี เป็นการวางแผนกับสิ่งที่มีในปัจจุบัน เน้นความสะดวกสบายเป็นหลัก 2) เป้าหมายระยะกลาง คือการวางแผนมากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี เป็นการเริ่มสร้างวางแผนเกี่ยวกับสินทรัพย์ที่จะมีประโยชน์ให้กับตนในอนาคตข้างหน้า 3) เป้าหมายระยะยาวคือการวางแผนเกินกว่า 5 ปี เป็นการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงของตนในอนาคตเพื่อให้เกิดความสุขสะดวกสบายในบั้นปลายชีวิต

ความสำคัญของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

นักวิชาการได้ให้ความสำคัญของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลไว้ดังนี้

รัชนิกร วงศ์จันทร์ (2553) ได้ให้ความสำคัญของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลไว้ว่า เนื่องจากการเงินส่วนบุคคลเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของแต่ละบุคคล และมีความสำคัญต่อบุคคลทุกช่วงอายุ ดังนั้น แต่ละคนจึงควรต้องมีการวางแผนการเงิน

ซึ่งถือเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นตลอดช่วงชีวิต การวางแผนการเงินจึงมีบทบาทสำคัญที่ทำให้เกิดความมั่นคงทางการเงิน ความมั่นคงในการดำเนินชีวิต และการมีอิสรภาพทางการเงินในอนาคต ตลอดจนสามารถตอบสนองเป้าหมายที่แต่ละบุคคลต้องการได้ อันจะนำมาซึ่งความมั่นคงของครอบครัว สังคม และประเทศชาติ ซึ่งสามารถสรุปความสำคัญของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลได้ดังนี้

1. สร้างความมั่งคั่งมั่นคงให้กับชีวิตของบุคคลและครอบครัวการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเป็นแนวทางในการวางแผนอย่างถูกต้องในการจัดหาเงิน การเก็บออม การบริหารรายจ่ายและการนำเงินไปลงทุน ซึ่งจะช่วยให้เกิดความมั่งคั่งทางการเงินและความมั่นคงในชีวิตอันจะนำมาซึ่งความสุขในการดำเนินชีวิตของบุคคลและครอบครัว เช่น บุคคลมีวิธีการหารายได้ที่ดีถูกต้องและเหมาะสมกับความสามารถของตนเอง มีวินัยในการออมเงินอย่างสม่ำเสมอ รู้จักควบคุม รายจ่าย ทำให้มีเงินออมเพิ่มขึ้น และมีการวางแผนการลงทุนที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลตอบแทนได้สูงขึ้นตลอดจนรู้จักวางแผนป้องกันความเสี่ยงสำหรับชีวิตและสินทรัพย์โดยการวางแผนประกันภัยเพื่อรองรับเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด อีกทั้งมีการวางแผนภาษีเพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายลง นอกเหนือจากนี้ยังมีการเตรียมเงินไว้ใช้ สำหรับวัยเกษียณอย่างเพียงพอ ไม่เป็นภาระแก่ลูกหลานหรือผู้อื่น และเตรียมแผนการส่งมอบมรดกให้รุ่นลูกหลาน หากทำได้อย่างที่กล่าวมานี้ก็จะส่งผลให้บุคคลมีความมั่งคั่งมั่นคงและมีความสุขให้กับชีวิตได้

2. ตอบสนองความต้องการและเป้าหมายเฉพาะของแต่ละบุคคลได้การวางแผนการเงินที่ดีและมีการปฏิบัติตามแผนการเงินที่ได้วางไว้จะช่วยให้บุคคลบรรลุเป้าหมายที่ต้องการได้ เช่น วางแผนการเงินสำหรับการศึกษาต่อวางแผนการเงินสำหรับการซื้อบ้าน ซื้อรถ วางแผนการเงินสำหรับการแต่งงาน วางแผนการเงินสำหรับวัยเกษียณอายุ เป็นต้น

3. สร้างบุคลากรที่มีความรู้ทางด้านการวางแผนการเงินส่วนบุคคล การศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลจะก่อให้เกิดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญทางด้านการวางแผนการเงินส่วนบุคคล (Personal Financial Planner) ซึ่งสามารถให้คำแนะนำและ

ช่วยวางแผนให้แก่บุคคลอื่นที่ต้องการความช่วยเหลือได้อย่างเหมาะสม ซึ่งบุคคลเหล่านั้นอาจเป็นบุคคลในครอบครัว ญาติ พี่น้อง เพื่อนหรือลูกค้า เป็นต้น

4. เป็นรากฐานเสริมความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เมื่อบุคคลสามารถวางแผนการเงินและนำไปปฏิบัติจนบรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ทำให้มีสุขภาพทางการเงินที่ดี มีความมั่งคั่งและมั่นคงในการดำเนินชีวิต ไม่ก่อให้เกิดภาระกับสังคม เพราะทุกคนรู้จักหา รู้จักออม รู้จักใช้ รู้จักขยายผล เกิดการลงทุนสร้างความเติบโตให้กับระบบเศรษฐกิจ และเมื่อมีเพียงพอสำหรับตนเองแล้วรู้จักแบ่งปันให้กับสังคม ไม่ก่อปัญหาหนี้ความทางด้านสินทรัพย์ในสังคม ก็จะส่งผลให้ประเทศชาติมีความมั่นคงอย่างยั่งยืนตลอดไป

สนทนา เขมวิรัตน์ และดวงใจ เขมวิรัตน์ (2556) ได้ให้ความสำคัญของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลไว้ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือควบคุมการใช้จ่าย เนื่องจากความต้องการบริโภคสินค้าและบริการของบุคคลมีมากมายไม่จำกัด หากไม่สามารถควบคุมให้ดีจะก่อให้เกิดภาวะหนี้สินได้

2. ก่อให้เกิดการออมเงิน เพราะการวางแผนการเงินจะทำให้บุคคลทราบรายจ่ายที่เกิดขึ้นทั้งหมด ว่าเป็นรายจ่ายที่จำเป็นหรือฟุ่มเฟือย จึงทำให้บุคคลสามารถควบคุมรายจ่ายได้อย่างเหมาะสม จนมีเงินเหลือเพื่อการออมได้

3. เป็นเครื่องมือป้องกันปัญหาหนี้สิน เพราะการวางแผนการเงินที่ดีจะทำให้บุคคลมีการใช้จ่ายอย่างรอบคอบ ตามฐานะของตนจึงไม่ต้องเผชิญกับภาระหนี้สิน

4. เป็นเครื่องมือสร้างความมั่งคั่งและมั่นคงทางเศรษฐกิจ เนื่องจากเมื่อบุคคลมีรายได้สูงกว่ารายจ่ายก็จะมีเงินออมมากพอที่จะสร้างความมั่นคงให้กับครอบครัวได้

5. ช่วยทำให้สามารถประเมินสถานะทางการเงินของตนได้ถูกต้องเหมาะสมตามความเป็นจริง เพราะเมื่อมีการวางแผนทางการเงิน จะช่วยทำให้บุคคลทราบรายจ่ายที่เกิดขึ้นทั้งหมดในแต่ละเดือนว่าเป็นเท่าไร จึงทำให้บุคคลสามารถประเมินสถานะ

ทางการเงินของตนเองได้ตรงตามความเป็นจริง จนเกิดการระมัดระวังการใช้จ่ายไม่ให้เกินตัว

มนต์ทนา คงแก้ว และคณะ (2557) กล่าวถึง แนวคิดพื้นฐานในการจัดการทางการเงินส่วนบุคคลไว้ 4 ประการ ได้แก่

1. บริหารการเงินเพื่อป้องกันผลกระทบจากเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝัน (Security) ในแต่ละคน มีความเสี่ยงไม่เหมือนกันหรืออาจไม่เท่ากัน ซึ่งมีการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกันออกไป ทั้งนี้การรับมือกับความเสี่ยงต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต เช่น ความเสี่ยงจากการตกงาน ความเสี่ยงจากอุบัติเหตุ เป็นต้น ดังนั้น การจัดการการเงินส่วนบุคคล ควรจะมีเงินเก็บไว้ใช้จ่ายจำเป็น เพื่อความปลอดภัยในการดำเนินชีวิต เช่น การทำประกันชีวิต การประกันสุขภาพ เป็นต้น

2. บริหารการเงินเพื่อความมั่นคงของชีวิต (Stability) คือการใช้จ่ายไม่เกินรายได้ที่ได้รับ ไม่ใช้จ่ายเกินความจำเป็นและไม่สร้างหนี้ที่ไม่ก่อเกิดรายได้ เช่น การซื้อสินค้าราคาแพง ผ่านบัตรเครดิต โดยคิดว่าในอนาคตจะมีรายได้เพิ่มพอจ่ายคืนได้ ถือว่าเป็นการนำเงินออมในอนาคตมาใช้ล่วงหน้า ในทางตรงกันข้ามหากภาระหนี้สินที่มีอยู่เป็นหนี้สินที่จะก่อให้เกิดรายได้ในอนาคต เช่น ซื้ออสังหาริมทรัพย์ ถือเป็นการลงทุนสำหรับการบริหารเงินเพื่อสร้างความมั่นคง สามารถทำได้โดยการทำงานงบประมาณรายจ่าย ซึ่งจะทำให้ทราบว่ามียาไรได้เท่าใด ควรจะใช้จ่ายเท่าใดและควรจะเก็บออมเท่าใด

3. บริหารการเงินเพื่อสร้างความมั่นคง (Growth) เมื่อสามารถบริหารการเงินให้มั่นคง เพื่อมีไว้ใช้จ่าย จำเป็นได้แล้ว ก็สามารถนำเงินมาคิดสร้างความมั่งคั่งให้แก่ตนเองได้ โดยเริ่มจากการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการลงทุนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การลงทุนในกองทุน ตราสารเงิน พันธบัตรรัฐบาล หุ้น กองทุนรวมประเภทต่าง ๆ อสังหาริมทรัพย์ เป็นต้น ในช่วงการลงทุนครั้งแรกควรเริ่มลงทุนจากจำนวนเงินน้อยก่อนเพื่อประเมินว่ามีความเข้าใจมากน้อยเพียงใดแล้วค่อยเพิ่มขึ้นเพื่อความไม่ประมาท

4. การป้องกันและบริหารความมั่นคง (Protection and Management) หลังจากที่มีการลงทุนแล้วประสบความสำเร็จแล้ว สิ่งที่ต้องทำต่อไปก็คือ การรักษาระดับ

ความมั่นคงให้คงอยู่ต่อไปอย่างยั่งยืน ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี เช่น หาที่ปรึกษาทางการเงินให้มาดูแลความมั่นคง การทำประกันอัคคีภัยสำหรับอสังหาริมทรัพย์ เป็นต้น

จากการศึกษาข้อมูลผู้วิจัยสรุปได้ ความสำคัญของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับใช้ชีวิตประจำวันในทุกช่วงอายุ มีบทบาทสำคัญในการก่อเกิดคุณภาพชีวิต ให้สร้างความมั่นคงมั่งคั่ง มีการตอบสนองต่อความต้องการและเป้าหมายของการใช้เงิน

ประโยชน์ของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

นักวิชาการได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไว้ดังนี้

ทิพย์พร โคตรทัศน์ (2553) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไว้ ดังนี้

1. การวางแผนทำให้ต้องคาดการณ์ปัญหาในอนาคต ระดับกิจกรรมต่าง ๆ และต้องพยายามหาโอกาสช่วยจังหวะที่เป็นของธุรกิจ

2. ช่วยให้เกิดการประสานงานกันภายในธุรกิจ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายเดียวกัน

3. ช่วยควบคุมการทำงานให้เป็นไปตามแผน โดยการเปรียบเทียบแผนกับผลการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้น

ศุภรัตน์ พิมลรัตนกานต์ (2555) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไว้ ดังนี้

1. เพื่อให้บุคคลมีแนวทางในการวางแผนทางการเงินของตนเองและครอบครัว ได้อย่างถูกต้อง เช่น การลงทุน การรู้จักวางแผน และการป้องกัน สำหรับชีวิตและทรัพย์สินของตน นำมาซึ่งความมั่นคง และความสุขของบุคคลและครอบครัว รวมถึงการจัดหาแหล่งเงินสด การใช้จ่ายเงินสดและการรักษาเงินสด เป็นต้น

2. เพื่อส่งเสริมให้บุคคลได้ตระหนักถึงความสำคัญของการใช้จ่ายเงินอย่างถูกต้อง เช่น การใช้เงินเพื่อสุขภาพ การใช้จ่ายเพื่อพักผ่อน หรือท่องเที่ยว สิ่งเหล่านี้ เป็น

การช่วยเสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้มีความเป็นอยู่ที่สุขสบายอย่างสมบูรณ์แบบและได้มีโอกาสใช้เงินที่หามาได้ตลอดชีวิตให้เกิดผลคุ้มค่าอย่างแท้จริง

3. เพื่อก่อให้เกิดบุคลากรที่มีความรู้ทางด้านการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ซึ่งบุคคลเหล่านี้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการวางแผนการเงิน และการลงทุนของบุคคลโดยเฉพาะสามารถให้คำแนะนำ และช่วยวางแผนให้แก่ผู้ที่ต้องการลงทุนในสถาบันการเงินต่าง ๆ เช่น ธนาคาร บริษัทประกันชีวิต บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ บริษัทจัดการลงทุน เป็นต้น

4. เพื่อเป็นรากฐานความมั่นคงให้กับเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เมื่อการบริหารการเงินของครัวเรือนได้ผลดีมีประสิทธิภาพ ประชาชนมีเงินเหลือใช้ก็จะส่งผลให้เกิดการออมและการลงทุนของประเทศได้มากขึ้น เพราะเมื่อประชาชนส่วนใหญ่มีความเป็นอยู่ที่ดีแล้ว ก็ถือเป็นการช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายด้านสวัสดิการสังคมได้อีกทางหนึ่งด้วย

สนทนา เขมวิรัตน์ และดวงใจ เขมวิรัตน์ (2556) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้บุคคลมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เพราะการวางแผนการเงินส่วนบุคคลทำให้บุคคลสามารถบรรลุเป้าหมายที่ต้องการได้
2. ช่วยให้ผู้บุคคลสามารถจัดการกับรายรับรายจ่าย และเงินออมของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น
3. ช่วยให้ผู้บุคคลมีการควบคุมสถานะทางการเงินของตนได้อย่างสม่ำเสมอ เป็นการป้องกันไม่ให้เกิดภาระหนี้สินที่มากเกินไป
4. ช่วยลดความวิตกกังวลทางการเงินของบุคคลเพราะการวางแผนการเงินช่วยให้บุคคลสามารถคาดการณ์รายได้และค่าใช้จ่ายในอนาคตได้อย่างใกล้เคียงความจริง จึงทำให้สามารถวางแผนการเงินได้ใกล้เคียงความจริง และมีแผนรองรับการเกิดความจำเป็นฉุกเฉินได้

จากการศึกษาข้อมูลผู้วิจัยสรุปได้ ประโยชน์ของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ช่วยในการบริหารการเงินให้เกิดประสิทธิภาพ มีระเบียบวินัยในการใช้เงิน สามารถจัดการกับรายรับรายจ่ายของตนและเมื่อมีแผนการเงินที่ดีจะช่วยควบคุมการใช้จ่ายให้มีเพียงพอและมีความมั่นคงของสภาพการเงิน

สาเหตุที่บุคคลละเลยเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

นักวิชาการได้กล่าวถึงสาเหตุที่บุคคลละเลยเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลไว้ดังนี้

รัชนิกร วงศ์จันทร์ (2553) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่บุคคลละเลยเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลไว้ว่าการวางแผนการเงินส่วนบุคคลจะมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งให้บุคคลสามารถบรรลุเป้าหมายทางการเงินตามที่กำหนดไว้อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันบุคคลส่วนใหญ่ยังคงละเลยและไม่ให้ความสำคัญกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเท่าที่ควรซึ่งอาจมาจากหลายสาเหตุดังนี้

1. หลักสูตรหรือวิชาการ บริหารการเงินส่วนบุคคลมิได้รับการบรรจุไว้เป็นหลักสูตรพื้นฐานที่นิสิต นักศึกษาทุกคนต้องได้รับการศึกษาแต่ก็จะได้รับการบรรจุไว้เป็นวิชาเลือกสำหรับเฉพาะบางสาขาวิชา เช่น สาขาวิชาการเงิน สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ รวมถึงการให้ความสำคัญ ในเรื่องการบริหารการเงินส่วนบุคคลในระดับครอบครัวยังอยู่ในระดับต่ำอย่างไรก็ตาม สาเหตุที่กล่าวนี้น่าจะมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง เพราะมีหน่วยงานและองค์กรที่เห็นความสำคัญของการบริหารการเงิน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบด้านการศึกษาได้ปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาและให้ความสำคัญในเรื่องการให้ความรู้ด้านการเงินส่วนบุคคลมากยิ่งขึ้น

2. การขาดการปลูกฝังและสร้างวัฒนธรรมการออมและการลงทุน ทำให้บุคคลขาดความตระหนักรู้และเคยชินกับการใช้จ่ายในชีวิตประจำวันโดยไม่มีการวางแผนการเงิน

3. ขาดการตระหนักรู้และคำนึงถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นกับชีวิตและสินทรัพย์ ทำให้ไม่วางแผนการเงินเพื่อรับมือกับความเสี่ยงดังกล่าว เพราะคิดว่าความเสียหายนั้นจะไม่เกิดหรือหากเกิดความเสี่ยงก็สามารถรับมือได้ ความเสี่ยงที่มีโอกาสเกิดขึ้น เช่น การตกงาน ประสบอุบัติเหตุเสียชีวิต หรือภัยที่ทำให้เกิดความสูญเสียแก่สินทรัพย์ เช่น ไฟไหม้ เป็นต้น

4. มีความเชื่อที่ผิดเรื่องที่สำคัญ คือ

1) เชื่อว่าการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเป็นเรื่องของบุคคล ที่มีรายได้และสินทรัพย์จำนวนมากเท่านั้น ทำให้กลุ่มบุคคลที่มีรายได้น้อยหรือมีสินทรัพย์ไม่มากนักไม่เห็นความจำเป็นและความสำคัญของการวางแผนการเงิน

2) เชื่อว่าการวางแผนการเงินเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก ซับซ้อน เสียเวลา และสิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย โดยเหมาะกับคนที่เป็นนักบัญชี นักการเงิน และนักเศรษฐศาสตร์เท่านั้น

3) เชื่อว่าการวางแผนเกษียณซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการวางแผนการเงินนั้นเหมาะสม กับบุคคลที่ใกล้เกษียณหรือเกษียณอายุแล้วเท่านั้น ทำให้กลุ่มบุคคลที่อยู่ในวัยทำงานละเลยการวางแผนเกษียณ เพราะคิดว่ายังมีเวลาเตรียมตัวอีกนาน

4) เชื่อว่าการฝากเงินกับธนาคารเป็นการบริหารเงินออม ที่เพียงพอต่อการดำเนินชีวิต และการฝากเงินกับธนาคารนั้น ไม่มีความเสี่ยงที่ต้องจัดการ ทำให้คนส่วนใหญ่ละเลยที่จะเรียนรู้วิธีการบริหารเงินออมในทางเลือกอื่น ๆ ที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่า และสามารถสร้างความมั่งคั่งให้กับชีวิตได้ไม่ว่าการละเลยในการวางแผนการเงินของแต่ละบุคคลจะเกิดขึ้นเนื่องจากสาเหตุใด สิ่งที่เป็นข้อเท็จจริงและทุกคนต้องตระหนัก คือ หากบุคคลละเลยไม่วางแผนการเงินของตนย่อมมีโอกาสที่จะเกิดผลเสียหายในอนาคตได้

จากการศึกษาข้อมูลผู้วิจัยสรุปได้ สาเหตุที่บุคคลละเลยเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคล จะก่อให้เกิดผลเสียต่อบุคคลแต่ในทางตรงกันข้ามการให้ความสำคัญกับการวางแผนทางการเงินก็มีผลดีอย่างมากด้วยเช่นกัน การละเลยการวางแผนทางการเงิน

เกิดขึ้นจากการขาดรู้ความเข้าใจของการใช้เงิน หรือการบริหารเงินให้เพียงพอต่อการใช้จ่ายในอนาคต การไม่ตระหนักถึงการใช้เงินมีผลเสียทั้งปัจจุบันและอนาคต

วงจรการเรียนรู้ด้านการเงิน

ชารวี บุตรบำรุง (2555) กล่าวว่า วงจรการเรียนรู้ด้านการเงิน มี 9 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 วัยทารกเป็นวัยที่มีความสุข ไร้เดียงสา เพราะไม่รู้จักเงินว่ามีความสำคัญอย่างไรในชีวิตประจำวัน

ขั้นที่ 2 วัยเด็ก อายุ 4 - 5 ขวบ เป็นต้นไป เป็นวัยที่เริ่มเรียนรู้การใช้เงิน โดยรู้ว่าเงินสามารถซื้อขายได้

ขั้นที่ 3 วัยเรียน อยู่ในช่วงวัยเด็กตอนโตและวัยรุ่น เป็นวัยที่กำลังเรียน เริ่มรู้จักว่าเงินเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นที่ต้องแลกมาด้วยการทำงาน จึงเป็นช่วงชีวิตที่มีกำลังร่างกายแรงใจ รู้จักทำงานหาเงินพิเศษเป็นรายได้เสริมระหว่างเรียน เพื่อเก็บเงินซื้อของส่วนตัวของตนเอง

ขั้นที่ 4 วัยทำงาน เป็นวัยที่เริ่มตระหนักถึงความจริงว่าเงินเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคนเพื่อการดำรงชีพและความอยู่รอด แต่มีบางคนยังไม่รู้จักวิธีการจัดการเกี่ยวกับการใช้เงินที่ถูกต้อง จึงมีผลทำให้มีเงินไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย

ขั้นที่ 5 การจัดการเงิน เป็นช่วงระยะเวลาที่คนทำงานเริ่มมีความรู้เกี่ยวกับการจัดการเงิน แต่ยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ลึกซึ้ง จึงไม่กล้าที่จะตัดสินใจเกี่ยวกับการเงิน เพราะไม่ตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในอนาคต จึงไม่เห็นความสำคัญของการมีความรู้ทางการเงิน

ขั้นที่ 6 การเก็บออมและเรียนรู้ เป็นช่วงระยะเวลาที่คนเริ่มตระหนักถึงความจำเป็นของการเก็บออมและการลงทุน จึงเริ่มกระตือรือร้นแสวงหาความรู้ทางการเงิน แต่มีบางคนอาจจะประสบปัญหาจากการตัดสินใจที่ผิดพลาดจนทำให้เกิดความกลัวที่จะก้าวเดินต่อไป ซึ่งจะทำให้การพัฒนาความรู้สะดุดหยุดลง

ขั้นที่ 7 การจัดสรรเงิน บุคคลทั่วไปรู้จักวิธีการจัดสรรเงินออมและเงินลงทุน เพราะเริ่มมีความรู้และประสบการณ์มากขึ้น ทำให้เกิดความกล้าที่จะเสี่ยงมากขึ้น แต่มีบางคนประสบปัญหาล้มเหลวอย่างรุนแรงจากการตัดสินใจลงทุนผิดพลาดครั้งใหญ่ ควรได้รับคำแนะนำที่ถูกต้องเพื่อให้เกิดความสำเร็จก้าวหน้าต่อไป

ขั้นที่ 8 อิสระทางการเงิน เป็นช่วงที่มีความมั่นคงทางการเงินในระดับหนึ่ง เริ่มมีความคิดในการใช้ชีวิตอย่างมีความสุข บางคนคิดถึงแผนเกษียณก่อนวัย แต่บางคนก็ไม่ค่อยตระหนักและให้ความสำคัญอิสระทางการเงินจะเกิดขึ้นได้หากมีการวางแผนทางการเงินที่ดี

ขั้นที่ 9 ความสำเร็จในชีวิต เป็นช่วงระยะเวลาที่มีคุณภาพชีวิตที่ดี บางคนสามารถที่จะเกษียณก่อนวัยและมีชีวิตที่สมดุล คือ มีเงิน เวลา และมีกำลังกาย เพราะรู้จักวิธีการใช้เงินทำงานแทนบางคนอาจจะเริ่มเบื่อกับการสะสมวัตถุจึงใช้เวลาไปในกิจกรรมต่าง ๆ และมีโอกาสช่วยเหลือสังคมมากขึ้น เนื่องจากคนส่วนใหญ่มีภาระค่าใช้จ่ายแต่ละเดือนค่อนข้างสูง เช่น ค่าใช้จ่ายประจำวัน ค่าอาหาร ค่าที่อยู่อาศัย ค่าน้ำมันรถ ค่าบัตรเครดิต ค่าน้ำประปา ค่าไฟฟ้า ค่าโทรศัพท์ ค่าเล่าเรียนบุตร ตลอดจนค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เมื่อตรวจสอบยอดคงเหลือในบัญชีครบถ้วนพบว่า รายจ่ายมากกว่ารายรับ เงินหายไปจากบัญชี ซึ่งหมายถึงค่าใช้จ่ายที่บุคคลนั้นต้องจ่ายไป หรือเหลือเงินออมเพียงเล็กน้อย ดังนั้น เราจึงควรตั้งเป้าหมายของการออมให้เป็นตัวเลขที่แน่นอนและสร้างวินัยในการใช้จ่ายสำหรับตนเอง (Self-Discipline) จึงควรมีการวางแผนการใช้จ่ายเงิน

จากการศึกษาข้อมูลผู้วิจัยสรุปได้ว่า การมีความรู้และความเข้าใจด้านการวางแผนทางการเงิน ช่วยให้ผู้บุคคลมีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถจัดการกับรายรับรายจ่าย ควบคุมสถานะทางการเงินของตนได้อย่างดี เนื่องจากการเงินส่วนบุคคลเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของแต่ละบุคคล จึงควรตระหนักถึงความสำคัญในการใช้จ่ายอย่างถูกต้อง และก่อให้เกิดบุคลากรที่มีความรู้ทางด้านการวางแผนการเงินที่มีประสิทธิภาพ

บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

กิจติพร สิทธิพันธุ์ (2553) กล่าวว่า บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล หมายถึง บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ การกำหนดนโยบายในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคคล

วศิน สันหกรณ์ (2558) กล่าวว่า กลุ่มอ้างอิง (Reference Group) เป็นกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลต่อบุคคลอื่น มีความเกี่ยวข้องกัน ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

1. ระดับปฐมภูมิ (Primary Group) เป็นกลุ่มคนใกล้ชิด เช่น ครอบครัว เพื่อนฝูง เพื่อนบ้าน ซึ่งกลุ่มนี้จะมีข้อจำกัดเช่น ช่วงอายุ อาชีพ ระดับชั้นทางสังคม เป็นต้น

2. กลุ่มทุติยภูมิ (Secondary Group) ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความสัมพันธ์แบบตัวต่อตัวไม่เหนียวแน่นมากเท่ากลุ่มปฐมภูมิ เช่น เพื่อนร่วมองค์กร กลุ่มอาชีพ และชุมชน เป็นต้น

ชารวี บุตรบำรุง (2555) กล่าวว่า พฤติกรรมของบุคคลที่ประสบความสำเร็จทางการเงินมี 7 ประการ คือ

- 1) มีความประหยัดมัธยัสถ์ รู้จักเก็บหอมรอมริบ รู้จักใช้จ่ายเงินให้เกิดประโยชน์สูงสุด
- 2) มีการจัดสรรเวลา พลังงาน และเงินอย่างมีประสิทธิภาพในการสะสมความมั่งคั่ง
- 3) มีอิสรภาพทางการเงิน ซึ่งเป็นการแสดงออกที่สำคัญกว่าฐานะทางสังคม
- 4) ไม่ได้ร่ำรวยมาแต่กำเนิด
- 5) สามารถพึ่งพาตนเองได้ในทางเศรษฐกิจ
- 6) มีประสบการณ์และทักษะในการแสวงหาโอกาสทางธุรกิจ
- 7) ส่วนมากเป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว หรือประกอบอาชีพอิสระ

จากการศึกษาข้อมูลผู้วิจัยสรุปได้ว่า บุคคลที่มีอิทธิพลเป็นบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคคลนั้น เช่น ครอบครัว เพื่อน และผู้เชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษา เป็นต้น ซึ่งถือว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพล

ทั้งทางตรงและทางอ้อม เปรียบเสมือนผู้ที่อยู่เบื้องหลัง ให้ความรู้ คำแนะนำ เป็นความ ใฝ่ฝันที่อยากเป็น และเป็นแบบอย่างที่เหมาะสม

3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ต่อการวางแผนทาง การเงินส่วนบุคคล

Hanna and Wozniak 2001, Shiffman and Kanuk 2003 ได้ให้ความหมายของ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ไว้คล้ายคลึงกัน โดยกล่าวว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ หมายถึงข้อมูลเกี่ยวกับตัวบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษาอาชีพ รายได้ศาสนา เชื้อชาติ วัฒนธรรม ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้บริโภค ซึ่งโดยทั่วไปแล้ว นักการตลาดใช้เป็นลักษณะพื้นฐานที่นำมาพิจารณาการแบ่งส่วนตลาด (Market Segmentation) โดย นำมาเชื่อมโยงกับความต้องการ ความชอบ และอัตราการใช้จ่ายสินค้าของผู้บริโภค ได้แก่ เพศ อายุการศึกษาอาชีพ รายได้ศาสนา เชื้อชาติ วัฒนธรรม

ชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์และณรงค์ เทียนสงค์, 2521 (อ้างใน : วีรชัย ผ่องศรี 2559) ประชากรศาสตร์ (Demography) หมายถึง แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับประชากร มีรากฐานของ คำศัพท์ภาษากรีก มาจากคำว่า “Demo” หมายถึง “People” ที่แปลว่า ประชากร หรือ ประชาชน และคำว่า “Graphy” หมายถึง “Description” มีความหมายว่า ลักษณะ ซึ่งการ นำคำศัพท์ทั้งสองมารวมกัน ก็จะได้ความหมายว่า วิชาที่เกี่ยวกับประชากร

ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ, 2542 (อ้างใน : วีรชัย ผ่องศรี 2559) แนวความคิดด้าน ประชากรศาสตร์ เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับหลักการเป็นเหตุเป็นผล ซึ่งเป็นพฤติกรรม ของมนุษย์ที่อาจจะเกิดขึ้นจากปัจจัยภายนอก เช่น แรงบังคับจากภายนอกมากระตุ้น และ เมื่อกล่าวถึงประชากรที่แตกต่างกันก็จะนำไปสู่พฤติกรรมและการตัดสินใจที่แตกต่างกัน ไป

เพศ

จูดิธ บัตเลอร์ Judith Bulter, 1992 (อ้างใน เชนสิทธิ์ กิตติสุบรรณ, 2561) กล่าวว่า เพศเป็นภาวะที่แตกต่างกันทางกายภาพระหว่างเพศหญิงและเพศชาย ที่ไม่ได้เป็น

ข้อเท็จจริงทางชีวภาพเพียงอย่างเดียว แต่เป็นภาวะความแตกต่างที่สังคมให้ความหมายไว้ และมีการถ่ายทอดสืบต่อความแตกต่างนี้จนกลายเป็นความรู้ โดยมีภาษาเป็นเครื่องมือในการสถาปนาความรู้ดังกล่าว

อายุ

เดชสิทธิ์ กิตติสุบรรณ (2561) กล่าวว่า อายุเป็นคุณลักษณะทางประชากรอีกลักษณะหนึ่งที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามระยะเวลาของการมีชีวิตอยู่หรือตามวัยของบุคคล เป็นลักษณะประจำตัวบุคคลที่สำคัญมากในการศึกษาและวิเคราะห์ทางประชากรศาสตร์ โดยอายุจะแสดงถึงวุฒิของบุคคล และเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความสามารถในการทำความเข้าใจในเนื้อหาและข่าวสารรวมถึงการรับรู้ต่าง ๆ ได้มากน้อยต่างกัน การมีประสบการณ์ในชีวิตที่ผ่านมาแตกต่างกัน หรืออีกประการหนึ่งคืออายุจะเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความสนใจในประเด็นต่าง ๆ เช่น เรื่องการเมืองความสนุกสนาน การเตรียมตัวสร้างอนาคต เป็นต้น นอกจากนั้นก็จะชี้ให้เห็นอารมณ์ที่แตกต่างกันออกไปในกลุ่มคนที่มีวัยต่างกันอันเนื่องมากระบวนกรคิดและตัดสินใจที่ผ่านการกลั่นกรองจากประสบการณ์ของช่วงวัยที่จะส่งผลต่อกระบวนกรคิดและการควบคุมทางอารมณ์ของแต่ละช่วงอายุของบุคคล

ระดับการศึกษา

Dewey John, 1999 (อ้างใน : เดชสิทธิ์ กิตติสุบรรณ, 2561) กล่าวว่า ระดับการศึกษาหมายถึง วิธีการส่งผ่านจุดมุ่งหมายและธรรมเนียมประเพณีให้ดำรงอยู่จากรุ่นหนึ่งสู่อีกรุ่นหนึ่ง โดยทั่วไป การศึกษาเกิดขึ้นผ่านประสบการณ์ใด ๆ ซึ่งมีผลกระทบเชิงพัฒนาต่อวิธีที่คนคนหนึ่งจะคิด รู้สึกหรือกระทำ แต่ในความหมายเทคนิคอย่างแคบ การศึกษาเป็นกระบวนกรอย่างเป็นทางการซึ่งสังคมส่งผ่านความรู้ทักษะ จารีตประเพณีและค่านิยมที่สั่งสมมาจากรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่ง นั่นคือ การสอนในสถานศึกษา สำหรับปัจจุบันนี้มีการแบ่งระดับชั้นทางการศึกษาออกเป็นชั้น ๆ เช่น การศึกษาปฐมวัยประถมศึกษา มัธยมศึกษา ทั้งนี้รวมไปถึงระดับอาชีวศึกษา อุดมศึกษา และการฝึกงาน

รายได้

ชดากร เฟื่องเรือง (2562) กล่าวว่า รายได้ ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดวิธีการดำเนินชีวิตของบุคคล ผู้ที่มีอาชีพดีมีรายได้สูงก็ย่อมจะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่หรูหราและสะดวกสบายได้มากกว่าผู้รายได้น้อย และเช่นเดียวกันเขาก็ย่อมที่จะสามารถกำหนดเป้าหมายทางการเงินของตนให้สูงกว่าได้ด้วย แต่ทุกคนไม่ว่าจะมีระดับรายได้และความเป็นอย่างไอก็ตามก็ควรจะมีการกำหนดเป้าหมายทางการเงินของตนไว้ ซึ่งการตั้งเป้าหมายนี้ให้กำหนดในระดับที่เหมาะสมและคิดว่าตนเองสามารถทำได้และจะบรรลุผลสำเร็จตามที่วางไว้

ไอยรา ผ่านเมือง (2560) กล่าวว่า รายได้ที่รับทำให้ทราบว่าตนเองมีแหล่งที่มาของรายได้ทางใดบ้าง ทั้งรายได้ประจำ รายได้เสริม ผลตอบแทนจากการลงทุน เพื่อให้สามารถคำนวณปริมาณเงิน ที่ต้องใช้จ่ายและเงินที่เหลือเพื่อการออม หากไม่พอจะสามารถหาได้จากแหล่งใดบ้าง เพื่อให้การวางแผนทางการเงินประสบผลสำเร็จ

จากการศึกษาข้อมูลผู้วิจัยสรุปได้ ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา สาขาวิชา รายได้ต่อเดือน และแหล่งที่มาของรายได้ ของแต่ละบุคคลมีแนวทางการวางแผนทางการเงินที่หลากหลายและแตกต่างกัน และผลของการวางแผนของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างแต่เป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกัน ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของอายุ รายได้ และการบริหารการเงินของแต่ละบุคคลเพื่อให้เกิดการวางแผนทางการเงินที่มีประสิทธิภาพและประโยชน์สูงสุดต่อตนเอง

4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล หมายถึง สิ่งที่บุคคลใช้เป็นตัวแปรในการกำหนดการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ ภาวะทางเศรษฐกิจ และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เป็นต้น

1. ภาวะทางเศรษฐกิจ

ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ คือ การเพิ่มขึ้นของผลผลิตมวลรวมในระบบเศรษฐกิจ จะเกิดขึ้นเมื่อสังคมมีทรัพยากรเพิ่มขึ้น หรือสังคมเรียนรู้ถึงการผลิตมากขึ้น ทั้งในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่และทรัพยากรใหม่ ซึ่งหมายถึง การมีแรงงานมากขึ้น หรือมีการสะสมทุนมากขึ้น มีเครื่องจักรเครื่องมือใหม่ ทำให้ประสิทธิภาพการผลิตของแรงงานมากขึ้น ประสิทธิภาพการผลิตที่ดีขึ้นจะมาจากการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิต การประดิษฐ์คิดค้นใหม่และการเพิ่มขึ้นขององค์ความรู้

การพัฒนาเศรษฐกิจ (Economic Development) คือ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง เพื่อทำให้ระบบเศรษฐกิจมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องในระยะยาว โดยทำให้รายได้ที่แท้จริงสูงขึ้นและมีการกระจายรายได้อย่างเสมอภาคพิจารณาจากคุณภาพชีวิต การศึกษา อายุ เป็นต้น

ประเทศที่มีการพัฒนาเศรษฐกิจจะต้องมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างด้านต่าง ๆ แต่ในทางกลับกัน ประเทศที่มีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อาจจะไม่มีการพัฒนาเศรษฐกิจ ทั้งนี้ เนื่องจากในบางประเทศมีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอันเนื่องมาจากการค้นพบแหล่งทรัพยากรใหม่หรือมาจากการเปลี่ยนแปลงในด้านเทคนิคที่ใช้ในการผลิตใหม่ จนส่งผลให้ผลผลิตที่ได้ขึ้น เกิดการขยายตัว ในขณะที่โครงสร้างด้านอื่น ๆ นั้น ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลง หรือที่เรียกว่า ความเจริญโดยปราศจากการพัฒนา (Growth Without Development)

ทฤษฎีการกระจายรายได้และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (Redistribution with Economic Growth Theory) โดยฮอลลิส เซเนอรี (Holils Chenory) และ เรจินัลด์ กรีน (Reginald Green) นักเศรษฐศาสตร์ชาวอังกฤษ ทฤษฎีนี้เน้นการกระจายรายได้ ควบคู่กับการระดมทุน และขึ้นอยู่กับมาตรการต่าง ๆ ทางด้านประชากร ความเท่าเทียมกันทางสังคม ทฤษฎีนี้นำมาใช้กับงานพัฒนาชุมชน

แนวคิดของทฤษฎีการกระจายรายได้และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

- 1) การดำเนินงานพัฒนาเศรษฐกิจควรดำเนินการด้วยการกระจายรายได้ควบคู่ไปกับการระดมทุนโดยมีมาตรการต่าง ๆ
- 2) ต้องให้ความสำคัญต่อเศรษฐกิจภาคเกษตรกรรม
- 3) ต้องยกระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ของคนในชนบทให้มีผลผลิตสูงขึ้นและมีมาตรฐานในการดำรงชีวิตสูงขึ้น
- 4) ต้องให้ความสำคัญเป็นพิเศษต่อเทคนิคการผลิตที่ใช้แรงงานมากกว่าการใช้ทุนและการใช้เครื่องจักรขนาดใหญ่
- 5) ต้องกำหนดกลุ่มประชากรที่ยากจน
- 6) ต้องปรับปรุงเรื่องโอกาสให้กลุ่มประชากรที่ยากจน

สิรินุช อินละคร, 2548 (อ้างใน : กิจติพร สิริพิพันธุ์, 2553) กล่าวว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่สำคัญที่ต้องคำนึงถึงได้แก่ เงินเพื่อ การใช้จ่ายของผู้บริโภค และอัตราดอกเบี้ย

1. เงินเพื่อ (Inflation) คือ สภาวะการณ์ที่ระดับราคาสินค้าและบริการโดยทั่วไปเพิ่มขึ้น เมื่อเกิดภาวะเงินเฟ้อจะทำให้อำนาจซื้อของประชาชนลดลง ปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดภาวะเงินเฟ้อ มาจาก ปัจจัยแรกคือระบบเศรษฐกิจมีความต้องการสินค้าและบริการมากกว่าสินค้าและบริการที่มีอยู่จึงทำให้ราคาสินค้าสูงขึ้น ปัจจัยที่สองคือเกิดจากต้นทุนการผลิตสูงขึ้นทำให้ผู้ผลิตต้องปรับราคาสินค้าให้สูงขึ้น

ในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลต้องคำนึงถึงภาวะเงินเฟ้อด้วย เนื่องจากภาวะเงินเฟ้อจะทำให้รายจ่ายของบุคคลเพิ่มขึ้น เงินเฟ้อจะส่งผลกระทบต่อบุคคลกลุ่มต่าง ๆ โดยบุคคลบางกลุ่มอาจได้รับผลดีจากภาวะเงินเฟ้อ บุคคลบางกลุ่มอาจได้รับผลเสียจากภาวะเงินเฟ้อ ภาวะเงินเฟ้อจะส่งผลดีต่อบุคคลดังต่อไปนี้

- ผู้ที่เป็นเจ้าของอสังหาริมทรัพย์ เนื่องจากราคาอสังหาริมทรัพย์จะเพิ่มสูงขึ้นตามภาวะเงินเฟ้อ

- ผู้กู้ยืม เงินเพื่อจะส่งผลดีต่อผู้กู้ยืมในกรณีที่ผู้กู้ยืมเงินมาเพื่อซื้อทรัพย์สิน เนื่องจากภาวะเงินเฟ้อ จะทำให้ทรัพย์สินที่ซื้อจะมีมูลค่าสูงขึ้น ในขณะที่ผู้กู้ยืมยังคงชำระหนี้ในจำนวนเงินเท่าเดิม และภาวะเงินเฟ้อจะส่งผลเสียต่อบุคคลดังต่อไปนี้

- ผู้ที่มีรายได้ประจำ ได้แก่ ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างที่มีเงินเดือนประจำ นั่นคือ เงินเพื่อจะทำให้รายจ่ายของบุคคลสูงขึ้น เนื่องจากราคาสินค้าและบริการสูงขึ้น ในขณะที่รายได้ของบุคคลกลุ่มนี้ยังคงเท่าเดิม

- ผู้ให้กู้เงินเพื่อ จะส่งผลเสียต่อผู้ให้กู้ในกรณีที่ผู้ให้กู้ คิดดอกเบี้ยจากการให้กู้ไม่เพียงพอที่จะครอบคลุมอัตราเงินเฟ้อ

2. การใช้จ่ายของผู้บริโภค (Consumer Spending) คือความต้องการสินค้าหรือบริการของผู้บริโภค การใช้จ่ายของผู้บริโภคจะส่งผลต่ออัตราการว่างงานและรายได้ของประชาชนด้วย นั่นคือ หากผู้บริโภคมีการใช้จ่ายมาก ความต้องการสินค้าหรือบริการจะสูงขึ้น ดังนั้นผู้ผลิตจะต้องทำการผลิตสินค้าหรือบริการเพิ่มขึ้น ในการเพิ่มการผลิตนี้จะทำให้ใช้วัตถุดิบเพิ่มขึ้นและมีการจ้างแรงงานเพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้อัตราการว่างงานลดลง และประชาชนในประเทศก็จะมีรายได้เพิ่มขึ้นด้วยในทางกลับกัน หากผู้บริโภคมีการใช้จ่ายลดลง ความต้องการสินค้าหรือบริการจะลดลง ทำให้ผู้ผลิตต้องลดระดับการผลิตสินค้า ซึ่งอาจจะต้องมีการลดจำนวนพนักงานลงทำให้อัตราการว่างงานสูงขึ้นและผู้ที่ว่างงานจะไม่มีรายได้ช่วยในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลจึงต้องพิจารณาถึงระดับการใช้จ่ายของผู้บริโภคด้วย เพื่อจะได้พิจารณาวางแผนในส่วนของรายได้ของบุคคลนั่นเอง

3. อัตราดอกเบี้ย (Interest Rates) อัตราดอกเบี้ยจะถูกกำหนดโดยพิจารณาจากความต้องการเงินทุนและปริมาณของเงินทุน นั่นคือ หากประชาชนมีการออมหรือการลงทุนเพิ่มขึ้น ปริมาณเงินจะเพิ่มสูงขึ้นซึ่งจะส่งผลทำให้อัตราดอกเบี้ยลดลง แต่หากประชาชน ธุรกิจ หรือรัฐบาลต้องการเงินไปลงทุนเพิ่มขึ้น ความต้องการเงินจะสูงขึ้นซึ่งจะส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น

นอกจากนี้การวางแผนการเงินส่วนบุคคลต้องพิจารณาอัตราดอกเบี้ย ในเรื่องของการวางแผนการออมและลงทุน นั่นคือในกรณีที่อัตราดอกเบี้ยต่ำ หากบุคคลออมเงินโดยการฝากเงินกับธนาคารจะทำให้บุคคลได้รับผลตอบแทนต่ำ ดังนั้นบุคคลควรจะวางแผนนำเงินออมที่มีอยู่ไปลงทุนในรูปแบบอื่น ๆ เช่น หุ้นสามัญ หุ้นกู้ พันธบัตร ที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่าการฝากเงินกับธนาคาร แต่บุคคลต้องยอมรับว่าการนำเงินไปลงทุนอย่างอื่นที่มีผลตอบแทนสูงกว่าการฝากเงินกับธนาคารย่อมมีความเสี่ยงสูงขึ้นด้วย นอกจากนี้ที่อัตราดอกเบี้ยยังมีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลในเรื่องของการกู้ยืม นั่น คือกรณีที่อัตราดอกเบี้ยต่ำ การซื้อสินค้าเป็นเงินเชื่อหรือการกู้ยืมจะทำให้ผู้กู้มีต้นทุนในการกู้ยืมต่ำ แต่หากอัตราดอกเบี้ยสูงการซื้อสินค้าเป็นเงินเชื่อหรือการกู้ยืมจะทำให้ผู้กู้ มีต้นทุนในการกู้ยืมสูงด้วย ดังนั้นบุคคลที่กำลังวางแผนซื้อสินค้าเป็นเงินเชื่อหรือวางแผนกู้ยืมต้องพิจารณาอัตราดอกเบี้ยด้วย

จากการศึกษาข้อมูลผู้วิจัยสรุปได้ ภาวะทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล เช่น สภาวะเศรษฐกิจในประเทศ เงินเฟ้อ ค่าใช้จ่ายของผู้บริโภค และอัตราดอกเบี้ย ทำให้เกิดทั้งผลดีและผลเสียต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ซึ่งขึ้นอยู่กับว่าบุคคลนั้นคือผู้ได้รับผลกระทบในด้านใด และใช้ประโยชน์จากสภาวะนั้นในการวางแผนการเงินของตน

2. การรับรู้ข่าวสาร

กอบกาญจน์ เจริญทอง, (2556) การรับรู้ข่าวสาร คือ กระบวนการรับรู้ข่าวสารที่เกิดขึ้นผ่านสื่อต่าง ๆ เป็นตัวการสื่อสาร ข่าวสารจึงเป็นปัจจัยสำคัญ ที่ใช้ประกอบการตัดสินใจในกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ ความต้องการ ข่าวสารจะเพิ่มมากขึ้นเมื่อบุคคลนั้น ต้องการข้อมูลในการตัดสินใจ หรือไม่แน่ใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง นอกจากนี้ข่าวสารยังเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เปิดรับมีความทันสมัย สามารถปรับตัวให้เข้ากับ สถานการณ์ของโลกปัจจุบันได้ดียิ่งขึ้น

ชาร์ลส์เคอัทकिन Charles k. Atkin, 1973 (อ้างใน กอบกาญจน์ เจริญทอง, 2556) ได้กล่าวว่า บุคคลที่เปิดรับข่าวสารมากย่อมมีหูตากว้างไกล มีความรู้ความเข้าใจในสภาพแวดล้อมและเป็นคนทันสมัยทัน เหตุการณ์กว่าบุคคลที่เปิดรับข่าวสารน้อย

กิติมา สุรสนธิ, 2533 (อ้างใน : กอบกาญจน์ เจริญทอง, 2556) กล่าวว่า บุคคลจะไม่รับข่าวสารทุกอย่างที่ผ่านมาสู่ตนทั้งหมด แต่จะเลือกรับรู้เพียงบางส่วนที่คิดว่ามีประโยชน์ต่อตนเอง ข่าวสารที่หลั่งไหลผ่านเข้ามาไปยังบุคคลจากช่องทางต่าง ๆ นั้น มักจะถูกคัดเลือกตลอดเวลาข่าวสารที่น่าสนใจ มีประโยชน์และเหมาะสมตามความนึกคิดของผู้รับสารจะเป็นข่าวสารที่ก่อให้เกิดความสำเร็จในการสื่อสาร

โจเซฟ ที แคลปเปอร์ (Klapper, J.T., 1960) ได้กล่าวไว้ว่า กระบวนการเลือกรับรู้ข่าวสารหรือเปิดรับข่าวสารเปรียบเสมือนเครื่องกรองข่าวสารในการรับรู้ของมนุษย์ซึ่งประกอบด้วยการกลั่นกรอง 4 ขั้น ตามลำดับดังต่อไปนี้

1. การเลือกเปิดรับ (Selective Exposure) เป็นขั้นแรกในการเลือกช่องทางการสื่อสารบุคคลจะเลือกเปิดรับรู้สื่อและข่าวสารจากแหล่งสารที่มีอยู่ด้วยกันหลายแหล่ง เช่น การเลือกซื้อหนังสือพิมพ์ฉบับใดฉบับหนึ่ง เลือกเปิดวิทยุกระจายเสียงสถานีใดสถานีหนึ่งตามความสนใจและความต้องการของตน อีกทั้งทักษะและความชำนาญในการรับรู้ข่าวสารของคนเรานั้นก็ต่างกัน บางคนถนัดที่จะฟังมากกว่าอ่านก็จะชอบฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์มากกว่าอ่านหนังสือ เป็นต้น

2. การเลือกให้ความสนใจ (Selective Attention) ผู้เปิดรับข่าวสารมีแนวโน้มที่จะเลือกสนใจข่าวจากแหล่งใดแหล่งหนึ่ง โดยมักเลือกตามความคิดเห็น ความสนใจของตน เพื่อสนับสนุนทัศนคติเดิมที่มีอยู่และหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่สอดคล้องกับความรู้ความเข้าใจหรือ ทัศนคติเดิมที่มีอยู่แล้วเพื่อไม่ให้เกิดภาวะทางจิตใจที่ไม่สมดุลหรือมีความไม่สบายใจ ที่เรียกว่า ความไม่สอดคล้องทางด้านความเข้าใจ (Cognitive Dissonance)

3. การเลือกรับรู้และตีความหมาย (Selective Perception and Interpretation) เมื่อบุคคลเปิดรับข้อมูลข่าวสารแล้ว ก็เชื่อว่า จะรับรู้ข่าวสารทั้งหมดตามเจตนารมณ์ของผู้ส่งสารเสมอไป เพราะคนเรามักเลือกรับรู้และตีความหมายสารแตกต่างกันไปตาม

ความสนใจ ทักษณคติประสบการณ์ความเชื่อความต้องการความคาดหวัง แรงจูงใจ สภาพทางร่างกาย หรือสภาวะทางอารมณ์และจิตใจ ฉะนั้นแต่ละคนอาจตีความเฉพาะข่าวสารที่สอดคล้องกับลักษณะส่วนบุคคล ดังกล่าว นอกจากจะทำให้ข่าวสารบางส่วนถูกตัดทิ้งไป ยังมีการบิดเบือนข่าวสารให้มีทิศทางเป็นที่น่าสนใจของแต่ละบุคคลด้วย

4. การเลือกจดจำ (Selective Retention) บุคคลจะเลือกจดจำข่าวสารในส่วนที่ตรงกับความสนใจ ความต้องการ ทักษณคติ ฯลฯ ของตนเอง และมักจะลืมหรือไม่นำไปถ่ายทอดในส่วนที่ตนเองไม่สนใจ ไม่เห็นด้วย หรือเรื่องที่ขัดแย้ง คำนึงกับความคิดของตนเอง ข่าวสารที่คนเราเลือกจดจำไว้นั้น มักมีเนื้อหาที่จะช่วยส่งเสริมหรือสนับสนุนความรู้สึกรู้สึกดี ทักษณคติ ค่านิยม หรือความเชื่อของแต่ละคนที่มีอยู่เดิมให้มีความมั่นคงชัดเจนยิ่งขึ้นและเปลี่ยนแปลงยากขึ้น เพื่อนำไปใช้เป็นประโยชน์ในโอกาสต่อไป ส่วนหนึ่งอาจนำไปใช้เมื่อเกิดความรู้สึกขัดแย้ง และมีสิ่งที่ไม่สบายใจขึ้น

บุคดวงฤทัย พงศ์ไพฑูรย์, 2544 (อ้างใน : กอบกาญจน์ เจริญทอง, 2556) กล่าวว่า บุคคลจะมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารที่แตกต่างกัน มีวัตถุประสงค์ในการเปิดรับข่าวสารที่แตกต่างกัน และมีความต้องการในการเปิดรับข่าวสารที่แตกต่างกันนั้น แต่โดยทั่วไป บุคคลจะทำการเปิดรับข่าวสารอยู่ 3 ลักษณะ คือ

1. การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน โดยผู้รับสารมีความคาดหวังจากสื่อมวลชนว่า การบริโภคข่าวสารจากสื่อมวลชนจะช่วยตอบสนองความต้องการของเขาได้ ซึ่งจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือเปลี่ยนลักษณะนิสัย เปลี่ยนพฤติกรรมบางอย่างได้โดยการเลือกบริโภคสื่อมวลชนนั้นจะขึ้นอยู่กับความต้องการหรือแรงจูงใจของผู้รับสารเองเพราะบุคคลแต่ละคนย่อมมีวัตถุประสงค์และความตั้งใจในการใช้ประโยชน์แตกต่างกันไป

2. การเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล โดยสื่อบุคคล หมายถึง ตัวบุคคลผู้ให้นำข่าวสารจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง โดยอาศัยการติดต่อระหว่างบุคคล (Interpersonal Communication) ที่จะมีปฏิกริยาโต้ตอบระหว่างกัน

3. การเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ โดยสื่อเฉพาะกิจ หมายถึง สื่อที่ถูกผลิตขึ้นมา โดยมีเนื้อหาสาระที่เฉพาะเจาะจงและมีจุดมุ่งหมายหลักอยู่ที่ผู้รับสารเฉพาะกลุ่ม เช่น จุลสารแผ่น พับโปสเตอร์ใบปลิวคู่มือ นิทรรศการ สัมมนา เป็นต้น ดังนั้น การเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจนี้ผู้รับสารจะได้รับข้อมูลข่าวสารหรือความรู้เฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างเฉพาะเจาะจง

ข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญในการนำมาประกอบการตัดสินใจของบุคคล ยิ่งบุคคลเกิดความไม่แน่ใจเกี่ยวกับ เรื่องใดเรื่องหนึ่งมากเท่าใด บุคคลย่อมต้องการเปิดรับข่าวสารมากขึ้นเท่านั้นโดยไม่จำกัดว่าจะทำการเปิดรับข่าวสารจากสื่อใด ไม่ว่าจะเป็นสื่อมวลชน สื่อบุคคล หรือสื่อเฉพาะกิจ แต่ทั้งนี้ บุคคลจะทำการเปิดรับข่าวสารเฉพาะเรื่องที่ตนให้ความสนใจเท่านั้น เนื่องจากข่าวสารในปัจจุบัน มีมากเกินไป ที่ผู้รับสารจะรับไว้ทั้งหมดได้จึงทำให้เกิดกระบวนการเลือกรับรู้ข่าวสารขึ้น อย่างไรก็ตาม บุคคลแต่ละคนก็จะมีเกณฑ์ในการเลือกรับรู้ข่าวสารที่แตกต่างกัน ตามลักษณะส่วนบุคคล สภาพแวดล้อมในสังคมนั้น ๆ และวัตถุประสงค์หรือความต้องการที่จะเปิดรับข่าวสารของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกันย่อมทำให้มีพฤติกรรมในการเปิดรับข่าวสารที่แตกต่างกันได้

จากการศึกษาข้อมูลผู้วิจัยสรุปได้ การรับรู้ข่าวสารของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน สิ่งขึ้นอยู่กัหลายปัจจัยที่แตกต่างกัน อาทิเช่น การโฆษณาประชาสัมพันธ์ บทความต่าง ๆ และการได้รับข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญในด้านการวางแผนทางการเงิน ทำให้เกิดการรับรู้ที่แตกต่างกัน การรับรู้ข่าวสารมีจุดประสงค์หลายอย่าง แต่ละบุคคลรับข่าวสารหลายด้าน เช่น สื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะเจาะจง เป็นต้น ข่าวสารจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ใช้ประกอบการตัดสินใจในกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ ข่าวสารที่บุคคลได้รับจากช่องทางต่าง ๆ นั้น ผู้รับสารจะคัดกรองสารข่าวสารที่น่าสนใจ มีประโยชน์ และเหมาะสมตามความนึกคิดของผู้รับสารเอง ถึงจะเป็นข่าวสารที่ก่อให้เกิดความสำเร็จในการสื่อสารจากสื่ออื่น ๆ

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สยานนท์ สหุพันธ์ (2561) ได้ศึกษารูปแบบการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา โดยวิเคราะห์จากปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาที่มีผลต่อ พฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคล สรุปได้ว่า รูปแบบการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาจะขึ้นอยู่กับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุด เพราะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา ถึง 4 ด้าน และมีการรับรู้ข่าวสารทางการเงินจากสื่อต่าง ๆ เช่น โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต แอปพลิเคชันมือถือมากที่สุด ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นว่านักศึกษาควรให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนและมีความรู้ความเข้าใจในการรับรู้ข่าวสารทางการเงินจากสื่อต่าง ๆ อย่างถูกต้อง เพื่อให้รูปแบบการบริหารจัดการเงินของนักศึกษามีประสิทธิภาพ ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษาโอกาสประสบความสำเร็จในชีวิตทางการเงิน นำไปสู่ความมั่งคั่งและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นในอนาคต ภายใต้ภาวะเศรษฐกิจที่มีความผันผวนอยู่ตลอดเวลา

ไอยรา ผ่านเมือง (2560) ได้วิจัยเรื่อง การวางแผนและการจัดการทางการเงินของแม่เลี้ยงเดี่ยวที่มีการหย่าร้างในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าแม่เลี้ยงเดี่ยวในเขตกรุงเทพมหานคร มีการวางแผนและการจัดการทางการเงินส่วนบุคคล มีทักษะในการบริหารจัดการทางการเงินในระดับปานกลาง โดยพบว่าแม่เลี้ยงเดี่ยวมีการจัดระเบียบการเงิน มีการทำรายรับ รายจ่าย ทำบัญชีอย่างง่าย มีการหารายได้เสริม เพื่อให้รายรับรายจ่ายเพียงพอที่จะเลี้ยงดูตนเอง เลี้ยงดูบุตรและครอบครัว มีการวางแผนซื้อสินทรัพย์ มีการซื้อประกันชีวิต การที่แม่เลี้ยงเดี่ยวต้องมีการวางแผนการเงินให้รอบคอบมากขึ้นเนื่องจากมีภาระที่เพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า

กิตติพร สิทธิพันธุ์ (2553) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งผลการศึกษาวิจัย จะทำให้ทราบว่า ปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ทำให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของการวางแผนทางการเงิน

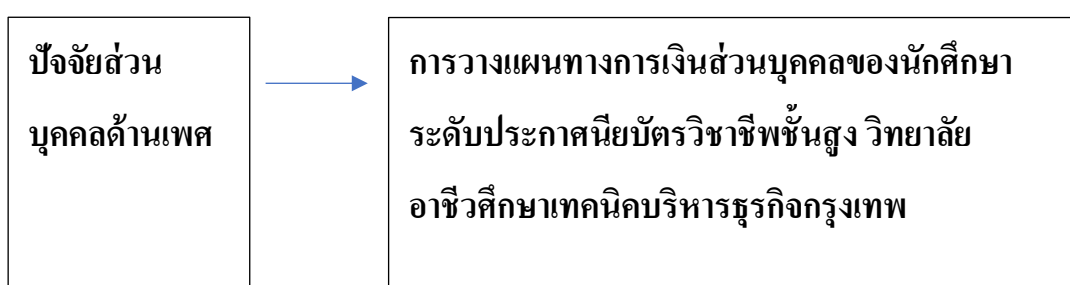
ส่วนบุคคลมากขึ้น และเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ประชาชนเริ่มมองเห็นแนวทางการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของตนเพื่อเป็นการรองรับสถานการณ์ภาวะความไม่แน่นอนในอนาคต ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร สรุปได้ดังนี้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิง มีจำนวนเท่ากันคือ 75 คน ซึ่งส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี สถานภาพโสด มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี รายได้เฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 10,001 – 15,000 บาท และประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ว่ามีอิทธิพลในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเลือกตอบในด้านปัจจัยอื่นๆ มากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านภาวะทางเศรษฐกิจ และความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลซึ่งมีอิทธิพลในระดับมาก และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีอิทธิพลในระดับปานกลาง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทำการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้วยตนเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมสถานะทางการเงิน และป้องกันไม่ให้เกิดหนี้สินที่มากเกินไป กรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเป็นระยะกลาง (ระยะเวลามากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี) มีรูปแบบคือเน้นความมั่นคงทางการเงิน และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล คือ ตนเอง

นิชาภา กุณวงศ์ (2556) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชน ตำบลบ้านดง อำเภอมะแมะ จังหวัดลำปาง การศึกษารั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชน ตำบลบ้านดง อำเภอมะแมะ จังหวัดลำปาง โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามประชาชนตำบลบ้านดงอำเภอมะแมะ จังหวัดลำปาง จำนวน 370 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ การวิเคราะห์ไคสแควร์ จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปีส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสแล้ว ประกอบอาชีพรับจ้าง มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนระหว่าง 3 - 4 คน มีการศึกษาระดับต่ำกว่า

มัธยมศึกษาตอนปลาย มีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 5,000 บาท และมีรายจ่ายต่อเดือนไม่เกิน 5,000 บาท การวางแผนการเงินส่วนบุคคล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการวางแผนการเงินส่วนบุคคล โดยมีการวางแผนการเงินประจำเดือนมากที่สุด ให้เหตุผลที่มีการวางแผนทางการเงินเพื่อทำให้เกิดความมั่นคงในชีวิต แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล คือ สื่อโทรทัศน์/วิทยุ และใช้ประสบการณ์ตรงของตัวเองในการวางแผนการเงินในการวางแผนการบริโภคและอุปโภคเกี่ยวกับด้านการใช้จ่ายเกี่ยวกับด้านอาหารการกินมากที่สุด มีการวางแผนการซื้อหรือครอบครองสินทรัพย์เกี่ยวกับการซื้ออสังหาริมทรัพย์ (บ้าน ที่ดิน) มีหนี้สินจากการกู้ยืมจากกลุ่มออมทรัพย์ และต้องการออมและการลงทุนในเงินฝากออมทรัพย์โดยอัตราผลตอบแทนที่ต้องการจากการเงินออม หรือการลงทุนควรอยู่ที่ร้อยละ 4 - 6 สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่มีการวางแผนทางการเงินเนื่องมาจากมีรายได้ไม่แน่นอนมากที่สุด และส่วนใหญ่ไม่แน่ใจถึงประโยชน์ของการวางแผนการเงินช่วยให้บรรลุเป้าหมายการเงินจากการศึกษา พบว่า อายุ อาชีพ และรายได้มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ประจำวัน ประจำสัปดาห์ ประจำเดือนและประจำปี

6. โมเดลการวิจัย

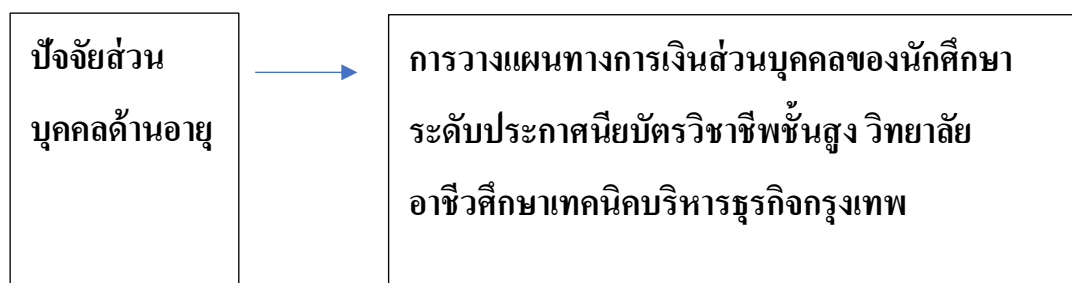
ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยและพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ



ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

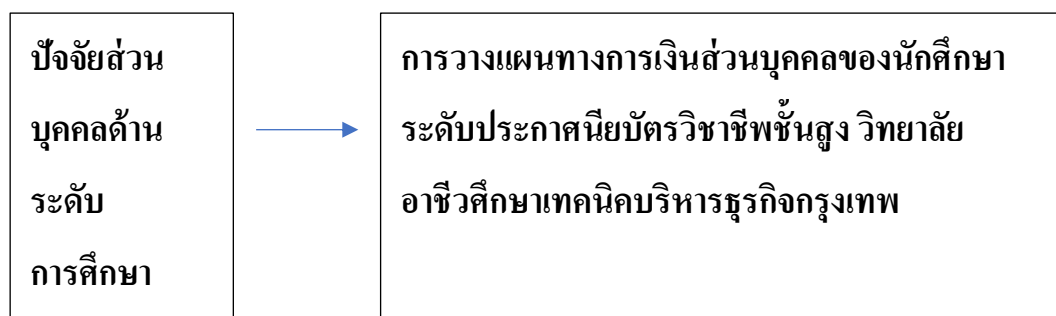
1. งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม (ชนพร จันทร์สว่าง, 2562)
2. งานวิจัยเรื่องการจัดการการเงินส่วนบุคคลกับความสุขด้านการเงินของบุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย (สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์, กนกวรรณ มีสุข และอรทัย เถาจู, 2561)
3. งานวิจัยเรื่องการบริหารการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการสังกัดกระทรวงศึกษาธิการเกษียณอายุราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ.2562 (สุพัตรา จันทนะศิริ, 2563)
4. งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีพาย์ัพและบริหารธุรกิจ (สถาพร อานา, 2560)
5. งานวิจัยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานบริษัท พระราม 7 กรุ๊ป จำกัด (ชดากร เฟื่องเรือง, 2562)
6. งานวิจัยเรื่องพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา (สยามนันท์ สหุณันต์, 2561)

7. งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร (กิจดิพร สิริพันธ์, 2553)



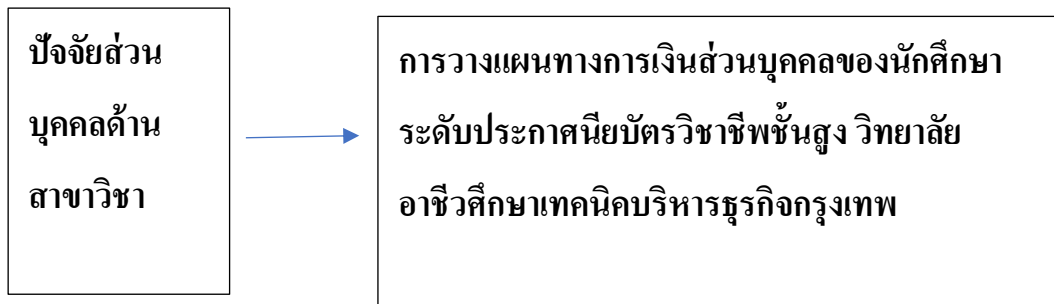
ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม (ชนพร จันทร์สว่าง, 2562)
2. งานวิจัยเรื่องการจัดการการเงินส่วนบุคคลกับความสุขด้านการเงินของบุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย (สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์, กนกวรรณ มีสุข และอรทัย เถาจู, 2561)
3. งานวิจัยเรื่องการบริหารการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการสังกัดกระทรวงศึกษาธิการเกษียณอายุราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ.2562 (สุพัตรา จันทนะศิริ, 2563)
4. งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีพาชีพและบริหารธุรกิจ (สถาพร อานา, 2560)
5. งานวิจัยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานบริษัท พระราม 7 กรุ๊ป จำกัด (ชดากร เฟื่องเรือง, 2562)
6. งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร (กิจดิพร สิริพันธ์, 2553)
7. การวางแผนและการจัดการทางการเงินของแม่เลี้ยงเดี่ยวที่มีการหย่าร้างในเขตกรุงเทพมหานคร (ไอยรา ผ่านเมือง, 2560)



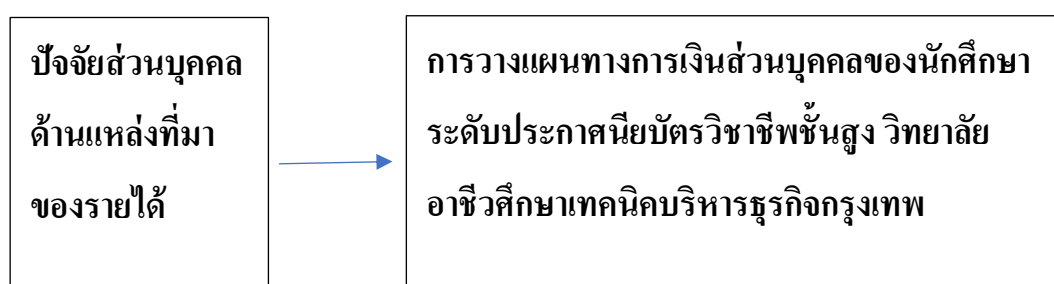
ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม (ชนพร จันทร์สว่าง, 2562)
2. งานวิจัยเรื่องการจัดการการเงินส่วนบุคคลกับความสุขด้านการเงินของบุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย (สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์, กนกวรรณ มีสุข และอรทัย เถาจุ, 2561)
3. งานวิจัยเรื่องการบริหารการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการสังกัดกระทรวงศึกษาธิการเกษียณอายุราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ.2562 (สุพัตรา จันทนะศิริ, 2563)
4. งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีพาชีพและบริหารธุรกิจ (สถาพร อานา, 2560)
5. งานวิจัยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานบริษัท พระราม 7 กรุ๊ป จำกัด (ชดากร เฟื่องเรือง, 2562)
6. งานวิจัยเรื่องพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา (สยามนันท สหุพันธ์, 2561)
7. งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร (กิจติพร สิริพิพันธุ์, 2553)



ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม (ชนพร จันทร์สว่าง, 2562)
2. งานวิจัยเรื่องการบริหารการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการสังกัดกระทรวงศึกษาธิการเกษียณอายุราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ.2562 (สุพัตรา จันทะศิริ, 2563)
3. งานวิจัยเรื่องพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา (สยามนันท สหุพันธ์, 2561)
4. งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร (กิจติพร สิทธิพันธุ์, 2553)



ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

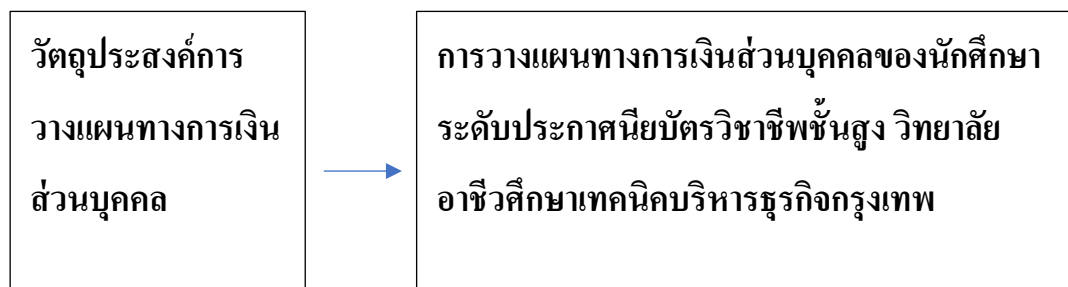
1. งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม (ชนพร จันทร์สว่าง, 2562)

2. งานวิจัยเรื่องการบริหารการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการสังกัดกระทรวงศึกษาธิการเกษียณอายุราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ.2562 (สุพัตรา จันทะศิริ, 2563)

3. งานวิจัยเรื่องพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา (สยานนท์ สหุพันธ์, 2561)

4. งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร (กิจดิพร สิทธิพันธุ์, 2553)

5. การวางแผนและการจัดการทางการเงินของแม่เลี้ยงเดี่ยวที่มีการหย่าร้างในเขตกรุงเทพมหานคร (ไอยรา ผ่านเมือง, 2560)



ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. วิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม (ชนพร จันทรสว่าง, 2562)

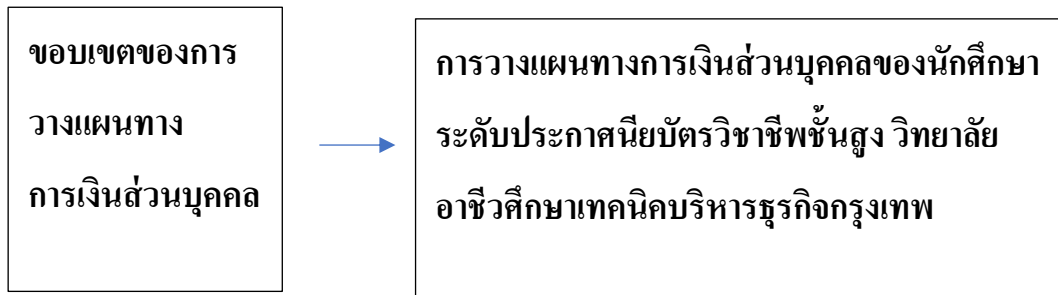
2. งานวิจัยเรื่องการบริหารการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการสังกัดกระทรวงศึกษาธิการเกษียณอายุราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ.2562 (สุพัตรา จันทะศิริ, 2563)

3. งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีพาย์ัพและบริหารธุรกิจ (สถาพร อานา, 2560)

4. งานวิจัยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานบริษัท พระราม 7 กรุ๊ป จำกัด (ชดากร เฟื่องเรือง, 2562)

5. งานวิจัยเรื่องพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา (สยานนท์ สหุพันธ์, 2561)

6. งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร (กิจดิพร สิทธิพันธุ์, 2553)



ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. วิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม (ชนพร จันทร์สว่าง, 2562)

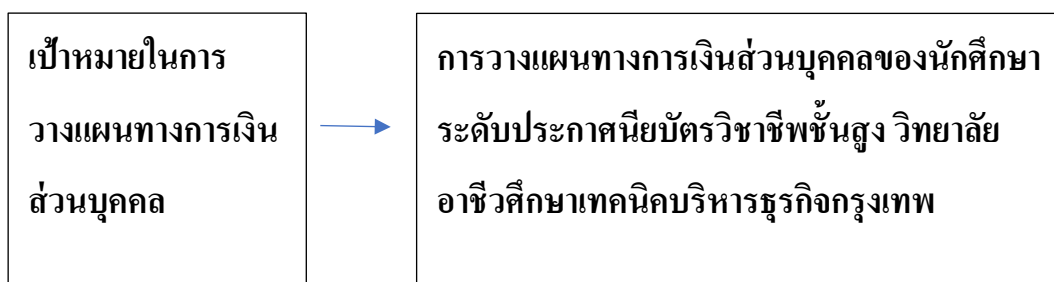
2. งานวิจัยเรื่องการบริหารการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการสังกัดกระทรวงศึกษาธิการเกษียณอายุราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ.2562 (สุพัตรา จันทะศิริ, 2563)

3. งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีพาชีพและบริหารธุรกิจ (สถาพร อานา, 2560)

4. งานวิจัยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานบริษัท พระราม 7 กรุ๊ป จำกัด (ชดากร เฟื่องเรือง, 2560)

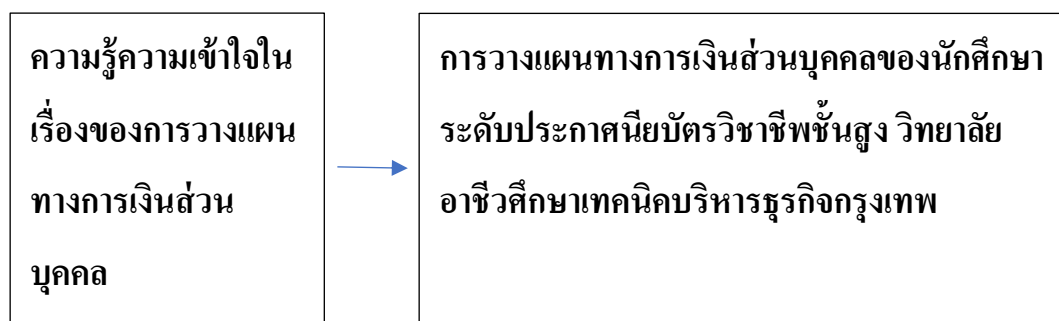
5. งานวิจัยเรื่องพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา (สยานนท์ สหุพันธ์, 2561)

6. งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร (กิจดิพร สิทธิพันธุ์, 2553)



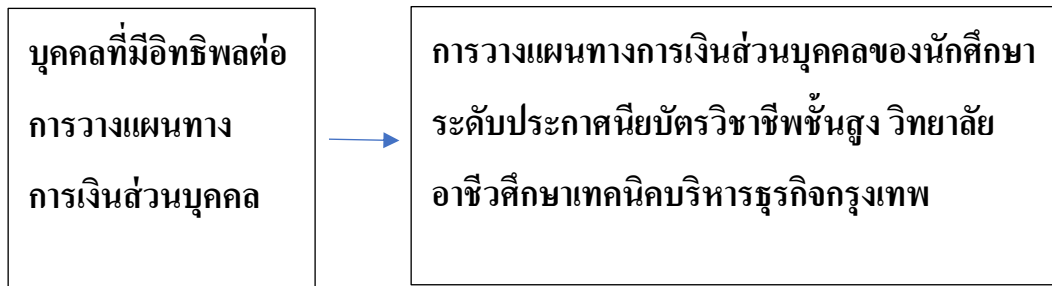
ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยเรื่องการบริหารการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการสังกัดกระทรวงศึกษาธิการเกษียณอายุราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ.2562 (สุพัตรา จันทนะศิริ, 2563)
2. งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ (สถาพร อานา, 2560)
3. งานวิจัยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานบริษัท พระราม 7 กรุ๊ป จำกัด (ชดากร เฟื่องเรือง, 2562)
4. งานวิจัยเรื่องพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา (สยามนันท สหุณันต์, 2561)
5. งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร (กิจติพร สิทธิพันธุ์, 2553)



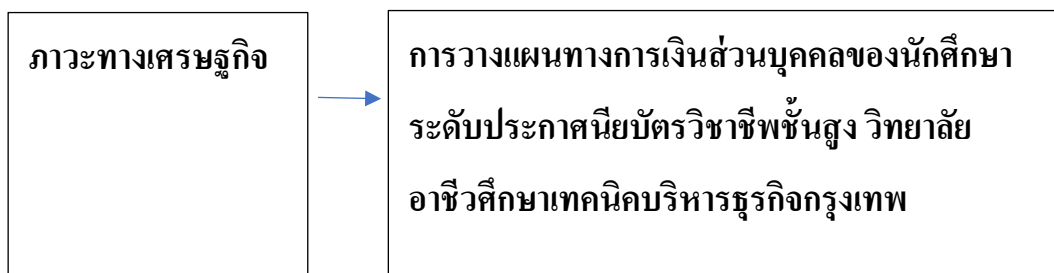
ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. วิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม (ชนพร จันทรสว่าง, 2562)
2. งานวิจัยเรื่องการบริหารการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการสังกัดกระทรวงศึกษาธิการเกษียณอายุราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ.2562 (สุพัตรา จันทะศิริ, 2563)
3. งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ (สถาพร อานา, 2560)
4. งานวิจัยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานบริษัท พระราม 7 กรุ๊ป จำกัด (ชดากร เฟื่องเรือง, 2562)
5. งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร (กิจติพร สิริพิพันธุ์, 2553)



ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีพาชีพและบริหารธุรกิจ (สถาพร อานา, 2560)
2. งานวิจัยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานบริษัท พระราม 7 กรุ๊ป จำกัด (ชดากร เฟื่องเรือง, 2562)
3. งานวิจัยเรื่องพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา (สยามนันท สหุพันธ์, 2561)
4. งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร (กิจติพร สิริพิพันธุ์, 2553)



ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

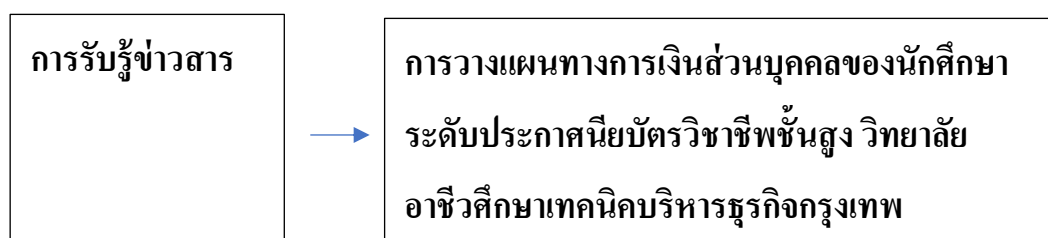
1. งานวิจัยเรื่องการบริหารการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการสังกัดกระทรวงศึกษาธิการเกษียณอายุราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ.2562 (สุพัตรา จันทนะศิริ, 2563)

2. งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีพาย์พและบริหารธุรกิจ (สถาพร อานา, 2560)

3. งานวิจัยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานบริษัท พระราม 7 กรุ๊ป จำกัด (ชดากร เฟื่องเรือง, 2562)

4. งานวิจัยเรื่องพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา (สยามนันท สหุณันต์, 2561)

5. งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร (กิจติพร สิริพิพันธุ์, 2553)



ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยเรื่องการบริหารการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการสังกัดกระทรวงศึกษาธิการเกษียณอายุราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ.2562 (สุพัตรา จันทะศิริ, 2563)

2. งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีพาย์พและบริหารธุรกิจ (สถาพร อานา, 2560)

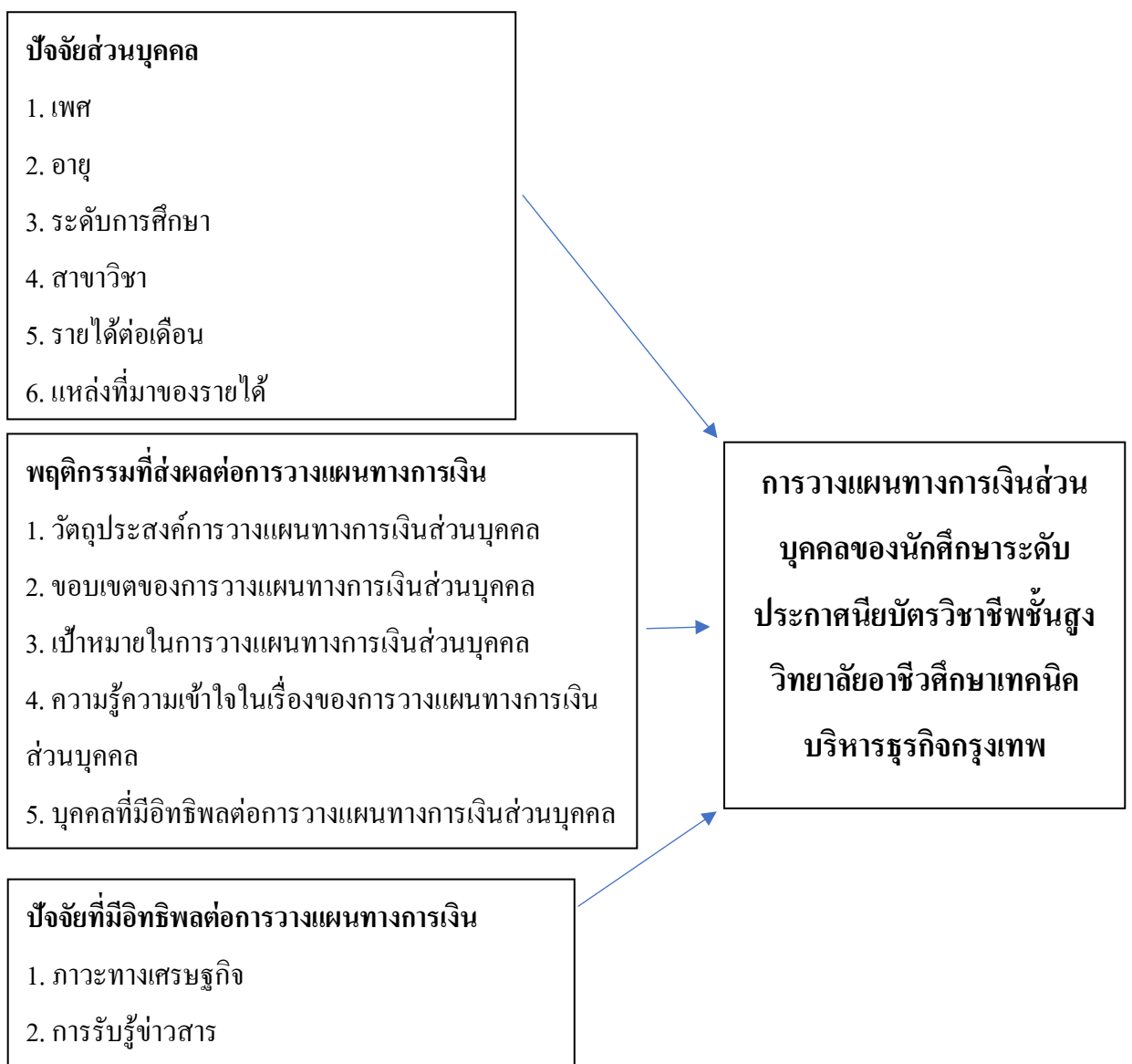
3. งานวิจัยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานบริษัท พระราม 7 กรุ๊ป จำกัด (ชดากร เฟื่องเรือง, 2562)

4. งานวิจัยเรื่องพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา (สยามนันท สหุณันต์, 2561)

5. งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร (กิจติพร สิริพิพันธุ์, 2553)

7. กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาทบทวนแนวคิด ทฤษฎี เอกสารบทความทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้วิจัยสามารถกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยเรื่อง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยมีรายละเอียดของกรอบแนวคิดการวิจัยที่แสดงดังภาพต่อไปนี้



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยเรื่อง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

จากภาพกรอบแนวคิดการวิจัยเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจ กรุงเทพมหานคร จากการทบทวนวรรณกรรม งานวิจัย เอกสารทางวิชาการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้วิจัยได้ทำการกำหนดตัวแปรในการศึกษาวิจัยดังต่อไปนี้ ตัวแปรอิสระ ซึ่งประกอบด้วย (1) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สาขาวิชา รายได้ ต่อเดือน และแหล่งที่มาของรายได้ (2) พฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ วัตถุประสงค์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ขอบเขตของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล (3) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ ภาวะทางเศรษฐกิจ และการรับรู้ข่าวสาร โดยกำหนดตัวแปรตาม คือ การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

8. สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐาน 1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา สาขาวิชา รายได้ ต่อเดือน แหล่งที่มาของรายได้ต่างกัน น่าจะทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ แต่ละบุคคลต่างกัน

สมมติฐาน 2. พฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ วัตถุประสงค์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ขอบเขตของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล น่าจะมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

สมมติฐาน 3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ ภาวะทางเศรษฐกิจ และการรับรู้ข่าวสาร น่าจะมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยจึงใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยในส่วนของ การวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมมา ได้จะเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปที่เรียกว่า SPSS ซึ่งในบทนี้ จะเป็นการกล่าวถึงรายละเอียดในหัวข้อต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. การออกแบบการวิจัย
2. ประชากร กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล
7. เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การออกแบบการวิจัย

การวิจัยเป็นการวิจัยแบบไม่ทดลอง (Non-Experimental Design) เป็นการวิจัยที่มีการศึกษาตามสภาพที่เป็นไปตามธรรมชาติ โดยไม่มีการจัดการกระทำหรือควบคุมตัวแปรใด ๆ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามแบบวิจัยตัดขวาง (Cross sectional studies) เป็นการเก็บข้อมูลในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งเพียงครั้งเดียว โดยใช้เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ

2. ประชากร กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ศึกษา

ประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ จำนวนทั้งสิ้น 785 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้เก็บข้อมูลจำนวนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ จำนวนทั้งสิ้น 785 คน การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยคำนวณจากการใช้สูตรของ ทาโรยามาเน่ Yamane (1973) โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ 95% และค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ที่ 0.05 หรือคิดเป็นค่าความคลาดเคลื่อนที่ 5%

$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

โดยที่ n คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 N คือ ขนาดของประชากร
 e คือ ความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่า
 เมื่อแทนค่าจะได้

$$n = \frac{785}{1+785(0.05)^2}$$

$$n = 264.98$$

ดังนั้น จะได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นเท่ากับ 265 ตัวอย่าง โดยกำหนดสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างจากประชากรทั้งหมดและมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง ขั้นที่ 1 คือ การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยแยกประชากรออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ ตามสาขาวิชา และขั้นที่ 2 การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ โดยทำการแจกแบบสอบถาม

เพื่อให้ได้ จำนวนตามต้องการ โดยไม่มีหลักเกณฑ์ กลุ่มตัวอย่าง จะเป็นใครก็ได้ที่สามารถให้ข้อมูลได้ ตามดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1

จำนวนประชากรและขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

สาขาวิชา	ประชากร (คน)	ขนาดตัวอย่าง (คน)
1. การบัญชี	205	69
2. การตลาด	179	60
3. คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	196	66
4. การจัดการ โลจิสติกส์	117	40
5. การโรงแรม	88	30
รวม	785	265

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำเอาข้อมูลที่ได้หลังจากการเก็บรวบรวมมาวิเคราะห์ เพื่อการตอบปัญหาการวิจัยหรือเรื่องที่ต้องการศึกษา โดยผู้วิจัยได้ศึกษาหาความรู้ ค้นคว้า ทบทวน วรรณกรรม แนวคิดและทฤษฎีเอกสารทางวิชาการ รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดของงานวิจัยที่แสดงให้เห็นตัวแปรที่เกี่ยวข้องในครั้งนี้และนำไปสู่ขั้นตอนของการให้ความหมายของนิยามศัพท์เฉพาะ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการสร้าง แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยกำหนด โดยการตั้งข้อคำถามในแบบสอบถามต้องเป็นคำถามที่มีความครอบคลุมนิยามศัพท์ เฉพาะอีกด้วย ซึ่งการวิจัยนี้เป็นวิจัยเชิงปริมาณที่ใช้แบบสอบถามทั้งปลายปิดและปลายเปิด โดยในส่วนของแบบสอบถามปลายปิด ผู้วิจัยมีตัวเลือกคำตอบให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้ เลือกตอบ และในส่วนแบบสอบถามปลายเปิด ผู้วิจัยจะกำหนดเฉพาะ

คำถามให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถแสดงความคิดเห็นในการตอบได้ โดยแบบสอบถามถูกแบ่งออกเป็น 5 ส่วนดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สาขาวิชา รายได้ต่อเดือน และแหล่งที่มาของรายได้ โดยลักษณะคำถามที่ใช้จะเป็นคำถามปลายปิด (Closed ended Questions) ซึ่งเป็นคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Questions) จำนวนรวมทั้งหมด 6 ข้อ โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลดังนี้

ข้อที่ 1 เพศ	- ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
ข้อที่ 2 อายุ	- ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)
ข้อที่ 3 ระดับการศึกษา	- ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
ข้อที่ 4 สาขาวิชา	- ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
ข้อที่ 5 รายได้ต่อเดือน	- ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)
ข้อที่ 6 แหล่งที่มาของรายได้	- ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ วิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จัดลำดับความคิดเห็นโดยแยกเป็นรายข้อรายด้านในภาพรวมแล้วนำเสนอ ข้อมูลเป็นตารางประกอบคำอธิบาย เป็นคำถามในลักษณะประเมินค่าความคิดเห็น 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวนรวมทั้งหมด 17 ข้อ

การให้คะแนน	ระดับความคิดเห็น
5 คะแนน	ระดับมากที่สุด
4 คะแนน	ระดับมาก
3 คะแนน	ระดับปานกลาง
2 คะแนน	ระดับน้อย
1 คะแนน	ระดับน้อยที่สุด

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนเพื่อตีความหมาย และมีเกณฑ์ใช้ในการแปลความหมายข้อมูล การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยได้ กำหนดขอบเขตของค่าเฉลี่ยช่วงค่าเฉลี่ย การแปลความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ วิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จัดลำดับความคิดเห็นโดยแยกเป็นรายข้อรายด้านในภาพรวมแล้วนำเสนอ ข้อมูลเป็นตารางประกอบคำอธิบายเป็นคำถามในลักษณะประเมินค่าความคิดเห็น 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวนรวมทั้งหมด 7 ข้อ

การให้คะแนน	ระดับความคิดเห็น
5 คะแนน	ระดับมากที่สุด
4 คะแนน	ระดับมาก
3 คะแนน	ระดับปานกลาง
2 คะแนน	ระดับน้อย

1 คะแนน

ระดับน้อยที่สุด

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนเพื่อตีความหมาย และมีเกณฑ์ใช้ในการแปลความหมายข้อมูล การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยได้ กำหนดขอบเขตของค่าเฉลี่ย ช่วงค่าเฉลี่ย การแปลความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ วิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จัดลำดับความคิดเห็น โดยแยกเป็นรายข้อรายด้านในภาพรวมแล้วนำเสนอ ข้อมูลเป็นตารางประกอบคำอธิบาย เป็นคำถามในลักษณะประเมินค่าความคิดเห็น 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวนรวม ทั้งหมด 4 ข้อ

การให้คะแนน

ระดับความคิดเห็น

5 คะแนน

ระดับมากที่สุด

4 คะแนน

ระดับมาก

3 คะแนน

ระดับปานกลาง

2 คะแนน

ระดับน้อย

1 คะแนน

ระดับน้อยที่สุด

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนเพื่อตีความหมาย และมีเกณฑ์ใช้ในการแปลความหมายข้อมูล การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยได้ กำหนดขอบเขตของค่าเฉลี่ย ช่วงค่าเฉลี่ย การแปลความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะ ท่านคิดว่าการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลมีประโยชน์หรือไม่ เพราะเหตุใด เป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ จำนวนข้อคำถาม 1 ข้อ

4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลใน การดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวความคิดการวิจัย โดยมีลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ดำเนินการศึกษาค้นคว้าข้อมูลแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

2. นิยามศัพท์เฉพาะของตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม เพื่อบริยายความหมายของตัวแปรต่าง ๆ ซึ่งให้สามารถวัดผลได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

3. นำนิยามศัพท์เฉพาะที่ได้มาสร้างเป็นข้อคำถามให้มีความครอบคลุมตามนิยามศัพท์สัมพันธ์กับตัวแปรทั้งหมดที่จะใช้ในการดำเนินการวัดผล

4. จัดทำแบบสอบถาม ประกอบด้วยโครงสร้าง 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สาขาวิชา รายได้ต่อเดือน และแหล่งที่มาของรายได้ มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ เป็นคำถามที่เกี่ยวข้องวัตถุประสงค์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ขอบเขตของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 17 ข้อ

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เป็นคำถามเกี่ยวกับภาวะทางเศรษฐกิจ และการรับรู้ข่าวสาร มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 7 ข้อ

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 4 ข้อ

ส่วนที่ 5 ท่านคิดว่าการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลมีประโยชน์หรือไม่ เพราะเหตุใด เป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ จำนวนข้อคำถาม 1 ข้อ

5. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่จัดทำขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

5. การตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม

ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และความน่าเชื่อถือก่อนนำแบบสอบถามไปดำเนินการใช้จริง โดยนำร่างแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาทำการตรวจสอบคำถามในแบบสอบถาม เพื่อความครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการศึกษา

การจัดเรียงลำดับคำถาม การใช้ภาษาในแบบสอบถาม และความเหมาะสมของคำถาม โดยใช้วิธีการวัดความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ตามตารางตรวจสอบคุณภาพความครอบคลุมด้านเนื้อหา ซึ่งมีรายละเอียดตามตาราง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2

ตารางนิยามศัพท์เฉพาะและตารางตรวจสอบคุณภาพความครอบคลุมด้านเนื้อหา (Content Validity) การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านวัตถุประสงค์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ตัวแปร	นิยามศัพท์เฉพาะ	ข้อคำถาม
วัตถุประสงค์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	เป็นการกำหนดการใช้จ่ายเงินในกิจกรรมต่าง ๆ รู้และเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของเงิน เตรียมความพร้อมในการใช้จ่ายในปัจจุบันและอนาคต ให้เหมาะสมกับการใช้จ่ายและการวางแผนการเงินในอนาคตของตน	1. เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการเตรียมความพร้อมทางการเงินทั้งในปัจจุบันและอนาคต 2. เพื่อเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบและคุ้มค่าใช้จ่ายต่าง ๆ รวมทั้งการป้องกันไม่ให้มีภาระหนี้สินที่มากเกินไป 3. เพื่อสามารถป้องกันความเสี่ยง บรรเทาความเสี่ยง บรรเทาความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต 4. เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการทำให้เกิดความมั่นคงในชีวิต เช่น การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และอื่น ๆ

ตารางที่ 3

ตารางนิยามศัพท์เฉพาะและตารางตรวจสอบคุณภาพความครอบคลุมด้านเนื้อหา (Content Validity) การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านขอบเขตของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ตัวแปร	นิยามศัพท์เฉพาะ	ข้อคำถาม
ขอบเขตของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	การมีรูปแบบต่าง ๆ ที่เป็นตัวกำหนดทิศทาง และการตัดสินใจทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ มีการปฏิบัติอย่างมีวินัยอย่างสม่ำเสมอ และการวางแผนให้เป็นไปตามรูปแบบที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ การวางแผนการเงินส่วนบุคคลจะครอบคลุมถึงการจัดการการเงินที่สำคัญ ๆ เช่น การสร้างฐานะความมั่นคงทางการเงิน การนำความรู้มาจัดการเงินอย่างชาญฉลาด การลงทุนประเภทต่าง ๆ และการวางแผนการเงินสำหรับอนาคตยามปลดเกษียณ	1. นักศึกษามีรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อกำหนดความมั่นคงทางการเงิน 2. นักศึกษามีรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เพื่อประสิทธิภาพทางการเงิน 3. นักศึกษามีรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เพื่อตอบสนองความต้องการและเป้าหมายเฉพาะบุคคลได้

ตารางที่ 4

ตารางนิยามศัพท์เฉพาะและตารางตรวจสอบคุณภาพความครอบคลุมด้านเนื้อหา (Content Validity) การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านเป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ตัวแปร	นิยามศัพท์เฉพาะ	ข้อคำถาม
เป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	เป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล คือ กรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงิน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ประเภท (1) เป้าหมายระยะสั้น คือการวางแผนไม่เกิน 1 ปี เป็นการวางแผนกับสิ่งที่มีในปัจจุบัน เน้นความสะดวกสบายเป็นหลัก (2) เป้าหมายระยะกลาง คือการวางแผนมากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี เป็นการเริ่มสร้างวางแผนเกี่ยวกับสินทรัพย์ที่จะมีประโยชน์ให้กับตนในอนาคตข้างหน้า (3) เป้าหมายระยะยาว คือการวางแผนเกินกว่า 5 ปี เป็นการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงของตนในอนาคตเพื่อให้เกิดความสุขสะดวกสบายในบั้นปลายชีวิต	1. ระยะสั้น (ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี) 2. ระยะกลาง (ระยะเวลามากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี) 3. ระยะยาว (ระยะเวลามากกว่า 5 ปี)

ตารางที่ 5

ตารางนิยามศัพท์เฉพาะและตารางตรวจสอบคุณภาพความครอบคลุมด้านเนื้อหา (Content Validity) การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ตัวแปร	นิยามศัพท์เฉพาะ	ข้อคำถาม
ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	การมีความรู้และความเข้าใจด้านการวางแผนทางการเงิน ช่วยให้บุคคลมีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถจัดการกับรายรับรายจ่าย ควบคุมสถานะทางการเงินของตนได้ อย่างดี เนื่องจากการเงินส่วนบุคคลเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของแต่ละบุคคล จึงควรตระหนักถึงความสำคัญในการใช้จ่ายอย่างถูกต้อง และก่อให้เกิดบุคลากรที่มีความรู้ทางด้านการวางแผนการเงินที่มีประสิทธิภาพ	1. เข้าใจกระบวนการ/ขั้นตอนการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล 2. มีการจัดทำเกี่ยวกับการแผนทางการเงิน 3. มีความสามารถในการปฏิบัติตามแผนการเงินที่วางไว้ 4. มีความเข้าใจของการทบทวนและปรับปรุงแผนทางการเงินตามความจำเป็นของสถานการณ์นั้น ๆ

ตารางที่ 6

ตารางนิยามศัพท์เฉพาะและตารางตรวจสอบคุณภาพความครอบคลุมด้านเนื้อหา (Content Validity) การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ตัวแปร	นิยามศัพท์เฉพาะ	ข้อคำถาม
บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	บุคคลที่มีอิทธิพลเป็นบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคคลนั้น เช่น ครอบครัว เพื่อน และผู้เชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษา เป็นต้น ซึ่งถือว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อม เปรียบเสมือนผู้ที่อยู่เบื้องหลัง ให้ความรู้ คำแนะนำ เป็นความใฝ่ฝันที่อยากเป็น และเป็นแบบอย่างที่เหมาะสม	1. คนในครอบครัว 2. เพื่อน 3. มีผู้เชี่ยวชาญ ที่ให้คำปรึกษา

ตารางที่ 7

ตารางนิยามศัพท์เฉพาะและตารางตรวจสอบคุณภาพความครอบคลุมด้านเนื้อหา (Content Validity) การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านภาวะทางเศรษฐกิจ

ตัวแปร	นิยามศัพท์เฉพาะ	ข้อคำถาม
ภาวะทางเศรษฐกิจ	ภาวะทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล เช่น สถานะเศรษฐกิจในประเทศ เงินเพื่อค่าใช้จ่ายของผู้บริโภค และอัตราดอกเบี้ย ทำให้เกิดทั้งผลดีและผลเสียต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ซึ่งขึ้นอยู่กับว่าบุคคลนั้นคือผู้ได้รับผลกระทบในด้านใด และใช้ประโยชน์จากสภาวะนั้นในการวางแผนการเงินของตน	1. เมื่อสภาวะเศรษฐกิจในประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงจะส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา 2. เมื่อเกิดภาวะเงินเฟ้อจะส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา 3. นักศึกษามีการวางแผนและบริหารจัดการรายได้ที่มีอยู่ให้เพียงพอต่อการใช้จ่าย 4. อัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้นมีผลต่อการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา

ตารางที่ 8

ตารางนิยามศัพท์เฉพาะและตารางตรวจสอบคุณภาพความครอบคลุมด้านเนื้อหา (Content Validity) การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านการรับรู้ข่าวสาร

ตัวแปร	นิยามศัพท์เฉพาะ	ข้อคำถาม
การรับรู้ข่าวสาร	การรับรู้ข่าวสารของแต่ละบุคคล แตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับหลากหลายปัจจัยที่แตกต่างกัน อาทิ เช่น การโฆษณาประชาสัมพันธ์ บทความต่าง ๆ และการได้รับข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญในการวางแผนทางการเงิน ทำให้เกิดการรับรู้ที่แตกต่างกัน การรับรู้ข่าวสารมีจุดประสงค์หลายอย่าง แต่ละบุคคลรับข่าวสารหลายด้าน เช่น สื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะเจาะจง เป็นต้น ข่าวสารจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ใช้ประกอบการตัดสินใจในกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ ข่าวสารที่บุคคลได้รับจากช่องทางต่าง ๆ นั้น ผู้รับสารจะคัดกรองสารข่าวสารที่น่าสนใจ มีประโยชน์และเหมาะสมตามความนึกคิดของผู้รับสารเอง ถึงจะเป็นข่าวสารที่ก่อให้เกิดความสำเร็จในการสื่อสารจากสื่ออื่น ๆ	1. การโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านทางสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต 2. บทความต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนทางการเงินจากนิตยสาร วารสาร และหนังสือพิมพ์ 3. การเข้ารับการอบรมสัมมนาที่เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินจากองค์กรต่าง ๆ

ตารางที่ 9

ตารางนิยามศัพท์เฉพาะและตารางตรวจสอบคุณภาพความครอบคลุมด้านเนื้อหา (Content Validity) การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

ตัวแปรตาม	นิยามศัพท์	ข้อคำถาม
การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ	เป็นการวางแผนทางการเงินที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด เป็นการวางแผนเงินในอนาคตของตน โดยต้องคำนึงรายรับและรายจ่าย ให้สอดคล้องกัน พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับเป้าหมายของเงินที่มีอยู่ แต่ละคนมีเป้าหมายและการจัดการเงินแตกต่างกัน แต่ทุกคนต้องจัดการเงินที่มีอยู่ให้เพียงพอต่อการใช้จ่ายของตน	1. สามารถนำหลักการเกี่ยวกับแผนการเงินส่วนบุคคลไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ 2. สามารถนำไปเป็นเครื่องมือในการจัดการรายได้และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3. สามารถจัดการการเงินตามเป้าหมายที่ตนได้ตั้งเป้าหมายไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด 4. สามารถนำความรู้ที่ตนได้รับรู้และเข้าใจไปให้ความรู้แก่บุคคลอื่นได้

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำ แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ที่ได้รับการแก้ไขและได้รับความเห็นชอบของอาจารย์แล้ว มาดำเนินการจัดทำแบบสอบถามออนไลน์ เพื่อเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด จำนวน 265 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ โดยขอความร่วมมือจากนักศึกษา ในการตอบแบบสอบถาม พร้อมชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลครบ 265 ชุด จะดำเนินการในขั้นต่อไป คือการนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์การคำนวณ ผลโดยผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ SPSS

7. เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามมาแล้วจึงนำข้อมูลมาประมวลผลด้วยการวิเคราะห์ข้อมูล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าความถี่ (Frequency) กับตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงกลุ่ม ได้แก่ ด้านปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สาขาวิชา รายได้ต่อเดือน และแหล่งที่มาของรายได้

2. ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) กับตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงปริมาณ ได้แก่ พฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ประกอบด้วย วัตถุประสงค์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ขอบเขตของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

3. ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) กับตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงปริมาณ ได้แก่ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ประกอบด้วย ภาวะทางเศรษฐกิจ และการรับรู้ข่าวสาร

2. สถิติอนุมาน (Inferential Statistic) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ และระดับการศึกษา ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติการทดสอบแบบ T-test

2. เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ สาขาวิชา รายได้ต่อเดือน และแหล่งที่มาของรายได้ ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติการทดสอบแบบ One-way ANOVA และหากพบความแตกต่างจะทำการทดสอบเป็นรายคู่ด้วยสถิติ LSD

3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ได้แก่ วัตถุประสงค์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ขอบเขตของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ทดสอบสมมติฐานด้วย การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

4. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ได้แก่ ภาวะทางเศรษฐกิจ และการรับรู้ข่าวสาร ทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ โดยมีวัตถุประสงค์ 3 ประการ ได้แก่ ประการแรกคือ เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ประการที่สองคือ เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ประการที่สาม คือ เพื่อศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบไม่ทดลอง (Non-Experimental Design) เป็นการวิจัยที่มีการศึกษาตามสภาพที่เป็นไปตามธรรมชาติโดยไม่มีการจัดกระทำหรือควบคุมตัวแปรใด ๆ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามแบบวิจัยตัดขวาง (Cross sectional studies) คือ เป็นการเก็บข้อมูลในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งเพียงครั้งเดียว โดยใช้เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) จำนวนทั้งสิ้น 265 ชุด มาดำเนินการวิเคราะห์และใช้ในการวิจัยโดยผู้วิจัยได้กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สัญลักษณ์และอักษรที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้

การวิเคราะห์และการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลผลและความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลตรงกัน ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์และคำย่อ ดังต่อไปนี้

N	หมายถึง ขนาดประชากร
n	หมายถึง กลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	หมายถึง ค่าเฉลี่ย (Mean)

S.D.	หมายถึง ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
P	หมายถึง ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ
*	หมายถึง ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
R	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ความถดถอยเชิงพหุคูณ
R ²	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
LSD	หมายถึง ค่าสถิติสำหรับการทดสอบความแตกต่างด้วยการจับคู่พหุคูณ
t	หมายถึง ค่าที่ใช้ในการพิจารณา t-Distribution
F	หมายถึง ค่าที่ใช้ในการพิจารณา F-Distribution
b	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย
Sig	หมายถึง ค่านัยสำคัญทางสถิติ
SEE	หมายถึง ค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแปรตาม

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยาย โดยแบ่งการวิเคราะห์ ข้อมูลออกเป็น 3 ส่วนตามลำดับ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์

ส่วนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามแสดงความคิดเห็น

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างการศึกษาวิจัยประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สาขาวิชา รายได้ต่อเดือน และแหล่งที่มาของรายได้ โดยใช้การแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 10

ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สาขาวิชา รายได้ต่อเดือน และแหล่งที่มาของรายได้ (จำนวน 265 คน)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ค่าร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	128	48.3
หญิง	137	51.7
2. อายุ		
15 - 17 ปี	15	5.7
18 - 20 ปี	236	89.1
21 - 23 ปี	10	3.8
มากกว่า 23 ปี	4	1.5
3. ระดับการศึกษา		
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 1 (ปวส.1)	72	27.2
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 2 (ปวส.2)	193	72.8

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สาขาวิชา รายได้ต่อเดือน และแหล่งที่มาของรายได้ (จำนวน 265 คน)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ค่าร้อยละ
4. สาขาวิชา		
การบัญชี	69	26.0
การตลาด	60	22.6
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	66	24.9
การจัดการโลจิสติกส์	40	15.1
การโรงแรม	30	11.3
5. รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	11	4.2
5,001 – 7,000 บาท	60	22.6
7,001 – 10,000 บาท	108	40.8
10,001 ขึ้นไป	86	32.5
6. แหล่งที่มาของรายได้		
กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา	5	1.9
ผู้ปกครอง	55	20.8
ทำงานพิเศษ	205	77.4

จากตารางที่ 10 พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 18 - 20 ปี มีระดับการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 2 (ปวส.2) ศึกษาในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีรายได้ต่อเดือน 7,001 – 10,000 บาท และแหล่งที่มาของรายได้คือทำงานพิเศษ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

การวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ โดยผลการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 11

การวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ โดยภาพรวม

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัย อาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัย อาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ	4.00	0.686	มาก

จากตารางที่ 11 พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ให้ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 และค่า S.D. เท่ากับ 0.686

ตารางที่ 12

ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ (รายชื่อ)

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัย อาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. สามารถนำหลักการเกี่ยวกับแผนการเงินส่วนบุคคลไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์	3.83	0.875	มาก
2. สามารถนำไปเป็นเครื่องมือในการจัดการรายได้และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.14	0.745	มาก
3. สามารถจัดการการเงินตามเป้าหมายที่ตนได้ตั้งเป้าหมายไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด	4.00	0.751	มาก
4. สามารถนำความรู้ที่ตนได้รับรู้และเข้าใจไปให้ความรู้แก่บุคคลอื่นได้	4.02	0.763	มาก
รวม	4.00	0.784	มาก

จากตารางที่ 12 พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ให้ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล (รายชื่อ) โดยรวมในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 และค่า S.D. เท่ากับ 0.784 เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ สามารถนำไปเป็นเครื่องมือในการจัดการรายได้และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

การวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ประกอบด้วย วัตถุประสงค์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ขอบเขตของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยผลการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 13

ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ โดยภาพรวม

พฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. วัตถุประสงค์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	3.59	0.592	มาก
2. ขอบเขตของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	3.37	0.535	ปานกลาง
3. เป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	3.15	0.610	ปานกลาง
4. ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	3.57	0.483	มาก
5. บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	3.16	0.561	ปานกลาง
รวม	3.37	0.556	ปานกลาง

จากตารางที่ 13 พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ให้ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยรวมในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 และค่า S.D. เท่ากับ 0.556 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ พฤติกรรมด้านวัตถุประสงค์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37

ตารางที่ 14

ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ด้านวัตถุประสงค์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล (รายชื่อ)

วัตถุประสงค์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการเตรียมความพร้อมทางการเงินทั้งในปัจจุบันและอนาคต	3.50	0.779	ปานกลาง
2. เพื่อเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบและคุ้มค่าใช้จ่ายต่างๆ รวมทั้งการป้องกันไม่ให้มีภาระหนี้สินที่มากเกินไป	3.69	0.713	มาก
3. เพื่อสามารถป้องกันความเสี่ยง บรรเทาความเสี่ยง บรรเทาความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต	3.57	0.741	มาก
4. เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการทำให้เกิดความมั่นคงในชีวิต เช่น การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และอื่น ๆ	3.58	0.698	มาก
รวม	3.59	0.733	มาก

จากตารางที่ 14 พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ให้ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ส่งผล

ต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านวัตถุประสงค์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยรวมในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 และค่า S.D. เท่ากับ 0.733 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ เพื่อเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบและคุมค่าใช้จ่ายต่างๆ รวมทั้งการป้องกันไม่ให้เกิดภาระหนี้สินที่มากเกินไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69

ตารางที่ 15

ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ด้านขอบเขตของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล (รายข้อ)

ขอบเขตของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. นักศึกษามีรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อเน้นความมั่นคงทางการเงิน	3.22	0.659	ปานกลาง
2. นักศึกษามีรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เพื่ออิสรภาพทางการเงิน	3.53	0.691	มาก
3. นักศึกษามีรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เพื่อตอบสนองความต้องการและเป้าหมายเฉพาะบุคคลได้	3.38	0.658	ปานกลาง
รวม	3.38	0.669	ปานกลาง

จากตารางที่ 15 พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ให้ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านขอบเขตของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยรวมในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 และค่า S.D. เท่ากับ 0.669 เมื่อ

พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ นักศึกษามีรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เพื่ออิสรภาพทางการเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53

ตารางที่ 16

ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ด้านเป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล (รายข้อ)

เป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ระยะสั้น (ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี)	2.75	0.800	ปานกลาง
2. ระยะกลาง (ระยะเวลามากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี)	3.37	0.737	ปานกลาง
3. ระยะยาว (ระยะเวลามากกว่า 5 ปี)	3.34	0.763	ปานกลาง
รวม	3.15	0.767	ปานกลาง

จากตารางที่ 16 พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ให้ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านเป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยรวมในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 และค่า S.D. เท่ากับ 0.767 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ระยะกลาง (ระยะเวลามากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37

ตารางที่ 17

ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล (รายชื่อ)

ด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. เข้าใจกระบวนการ/ขั้นตอนการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	3.43	0.612	ปานกลาง
2. มีการจัดทำเกี่ยวกับการแผนทางการเงิน	3.69	0.643	มาก
3. มีความสามารถในการปฏิบัติตามแผนการเงินที่วางไว้	3.58	0.617	มาก
4. มีความเข้าใจของการทบทวนและปรับปรุงแผนทางการเงินตามความจำเป็นของสถานการณ์นั้น ๆ	3.60	0.589	มาก
รวม	3.58	0.615	มาก

จากตารางที่ 17 พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ให้ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยรวมในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 และค่า S.D. เท่ากับ 0.615 เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีการจัดทำเกี่ยวกับการแผนทางการเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69

ตารางที่ 18

ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล (รายชื่อ)

บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. คนในครอบครัว	3.86	0.997	มาก
2. เพื่อน	2.91	1.002	ปานกลาง
3. มีผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำปรึกษา	2.71	1.243	ปานกลาง
รวม	3.16	1.081	ปานกลาง

จากตารางที่ 18 พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ให้ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยรวมในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 และค่า S.D. เท่ากับ 1.081 เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ คนในครอบครัว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

การวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ประกอบด้วย ภาวะทางเศรษฐกิจ และการรับรู้ข่าวสาร โดยผลการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 19

ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ โดยภาพรวม

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ภาวะทางเศรษฐกิจ	3.90	0.639	มาก
2. การรับรู้ข่าวสาร	3.19	0.616	ปานกลาง
รวม	3.55	0.628	มาก

จากตารางที่ 19 พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ให้ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยรวมในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 และค่า S.D. เท่ากับ 0.628 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90

ตารางที่ 20

ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ด้านภาวะทางเศรษฐกิจ (รายชื่อ)

ด้านภาวะทางเศรษฐกิจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. เมื่อสถานะเศรษฐกิจในประเทศมีการเปลี่ยนแปลงจะส่งผลกระทบต่อวางแผนทางการเงินของนักศึกษา	3.75	0.843	มาก
2. เมื่อเกิดภาวะเงินเฟ้อจะส่งผลกระทบต่อวางแผนทางการเงินของนักศึกษา	4.03	0.725	มาก
3. นักศึกษามีการวางแผนและบริหารจัดการรายได้ที่มีอยู่ให้เพียงพอต่อการใช้จ่าย	3.92	0.767	มาก
4. อัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้นมีผลกระทบต่อวางแผนทางการเงินของนักศึกษาคนในครอบครัว	3.92	0.764	มาก
รวม	3.91	0.775	มาก

จากตารางที่ 20 พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ให้ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านภาวะทางเศรษฐกิจ โดยรวมในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 และค่า S.D. เท่ากับ 0.775 เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ เมื่อเกิดภาวะเงินเฟ้อจะส่งผลกระทบต่อวางแผนทางการเงินของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03

ตารางที่ 21

ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ด้านการรับรู้ข่าวสาร (รายชื่อ)

ด้านการรับรู้ข่าวสาร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. การโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านทางสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต	3.62	0.808	มาก
2. บทความต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนทางการเงินจากนิตยสาร วารสาร และหนังสือพิมพ์	3.29	0.948	ปานกลาง
3. การเข้ารับการอบรมสัมมนาที่เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินจากองค์กรต่าง ๆ	2.66	1.068	ปานกลาง
รวม	3.19	0.941	ปานกลาง

จากตารางที่ 21 พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ให้ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านการรับรู้ข่าวสาร โดยรวมในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 และค่า S.D. เท่ากับ 0.941 เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านทางสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62

ส่วนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สาขาวิชา รายได้ต่อเดือน แหล่งที่มาของรายได้

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา สาขาวิชา รายได้ต่อเดือน แหล่งที่มาของรายได้ต่างกัน น่าจะทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจ กรุงเทพมหานคร แต่ละบุคคลต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพมหานคร จำแนก ตามปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สาขาวิชา รายได้ต่อเดือน แหล่งที่มาของรายได้ โดยผู้วิจัยใช้สถิติการทดสอบ T-test กับตัวแปรเพศและระดับ การศึกษา ซึ่งเป็นความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม และใช้สถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) กับตัวแปรด้านอายุ สาขาวิชา รายได้ต่อเดือน แหล่งที่มาของรายได้ ซึ่งเป็นความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่ม หากพบความแตกต่างจะนำไปสู่ การเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของ LSD ผลการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 22

ตารางผลการเปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ จำแนกตามเพศ

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษา เทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ	ชาย		หญิง		t	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษา เทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ	4.03	0.665	3.97	0.707	0.693	0.489

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 22 พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ที่มีเพศต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยรวมภาพไม่ต่างกัน

ตารางที่ 23

ตารางผลการเปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ จำแนกตามอายุ

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษา เทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ	15 - 17 ปี		18 - 20 ปี		21 - 23 ปี		มากกว่า 23 ปี		t	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษา เทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ	3.78	0.399	4.03	0.705	3.58	0.501	3.94	0.315	1.955	0.121

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 23 พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ที่มีอายุต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยรวมไม่ต่างกัน

การวางแผนทางการเงิน ส่วนบุคคลของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัย อาชีวศึกษาเทคนิค บริหารธุรกิจกรุงเทพ	ประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง 1		ประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง 2		t	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
การวางแผนทางการเงิน ส่วนบุคคลของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัย อาชีวศึกษาเทคนิค บริหารธุรกิจกรุงเทพ	3.92	0.556	4.02	0.728	-1.204	0.230

จากตารางที่ 24 พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยรวมไม่ต่างกัน

ตารางที่ 25

ตารางผลการเปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ จำแนกตามสาขาวิชา

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ	การบัญชี		การตลาด		คอมพิวเตอร์ธุรกิจ		การจัดการโลจิสติกส์		การโรงแรม		t	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ	3.49	0.446	3.53	0.429	4.35	0.521	4.80	0.405	4.26	0.559	75.759	0.000*

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 25 พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ที่มีสาขาวิชาต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยรวมต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 26

ตารางผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	ค่าเฉลี่ย	การจัดการโล				
		การบัญชี	การตลาด	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	จิตติกส์	การโรงแรม
		3.49	3.53	4.35	4.80	4.26
การบัญชี	3.49	-		*	*	*
การตลาด	3.53		-	*	*	*
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	4.35			-	*	
การจัดการโลจิตติกส์	4.80				-	*
การโรงแรม	4.26					-

จากตารางที่ 26 เมื่อทำการทดสอบจับคู่ (Multiple Comparisons) โดยค่าสถิติ LSD ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ จำแนกตามสาขาวิชาต่างกัน คือ กลุ่มที่ 1 นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ที่เรียนสาขาการบัญชี กับ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การจัดการโลจิตติกส์ การโรงแรม มีความแตกต่างกัน ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

กลุ่มที่ 2 นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ที่เรียนสาขาการตลาด กับ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การจัดการโลจิสติกส์ การโรงแรม มีความแตกต่างกัน ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

กลุ่มที่ 3 นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ที่เรียนสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจกับการจัดการโลจิสติกส์ มีความแตกต่างกัน ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

กลุ่มที่ 4 นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ที่เรียนสาขาการจัดการโลจิสติกส์กับการโรงแรม มีความแตกต่างกัน ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 27

ตารางผลการเปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษา เทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ	ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ 5,000 บาท		5,001 – 7,000 บาท		7,001 – 10,000 บาท		10,001 บาท ขึ้นไป		t	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษา เทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ	3.73	0.564	3.92	0.636	3.97	0.695	4.13	0.711	1.924	0.126

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 27 พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยรวมไม่ต่างกัน

ตารางที่ 28

ตารางผลการเปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้

การวางแผนทางการเงิน									
ส่ว น บุ ค ค ล ข อ ง		กองทุนกู้ยืม		ผู้ปกครอง		ทำงาน			
นัก คี ก ษ า ร ะ ดั บ		เพื่อการศึกษา				พิเศษ			
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ								t	Sig.
ชั้น สูง วิทยาลัย									
อาชีวศึกษาเทคนิค		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
บริหารธุรกิจกรุงเทพ									
การวางแผนทางการเงิน									
ส่ว น บุ ค ค ล ข อ ง									
นัก คี ก ษ า ร ะ ดั บ									
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ		4.15	0.487	3.90	0.612	4.02	0.709	0.783	0.458
ชั้น สูง วิทยาลัย									
อาชีวศึกษาเทคนิค									
บริหารธุรกิจกรุงเทพ									

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 28 พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ที่มีแหล่งที่มาของรายได้ต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยรวมไม่ต่างกัน

ผลการวิเคราะห์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

สมมติฐาน 2. พฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ วัตถุประสงค์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ขอบเขตของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล น่าจะมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

สมมติฐาน 3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ ภาวะทางเศรษฐกิจ การรับรู้ข่าวสาร น่าจะมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

การวิเคราะห์ การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ผู้วิจัยใช้สถิติ Multiple Regression Analysis: MRA ในการวิเคราะห์ผลการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังนี้

$$Y = b_0 + b_1 X_1 + b_2 X_2 + b_3 X_3 + \dots + b_n X_n$$

เมื่อ; Y	คือ	สมการถดถอยพหุคูณเชิงเส้นของตัวแปร
$X_1, X_2, X_3, \dots, X_n$	คือ	ตัวแปรอิสระที่ 1,2,3 จนถึงตัวแปรที่ n
b_0	คือ	ค่าคงที่สมการ
$b_1, b_2, b_3, \dots, b_n$	คือ	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตัวแปรอิสระที่ 1,2,3 จนถึงตัวแปรอิสระที่ n
X_1	คือ	พฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้านวัตถุประสงค์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

X_2	คือ	พฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้านขอบเขตของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล
X_3	คือ	พฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านเป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล
X_4	คือ	พฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล
X_5	คือ	พฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล
X_6	คือ	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้านภาวะทางเศรษฐกิจ
X_7	คือ	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้านการรับรู้
Y_t	คือ	การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัย อาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

ตารางที่ 29

ตารางการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ โดยรวม (Y_t)

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ ถดถอย	t	Sig.
1.วัตถุประสงค์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	0.151	2.628	0.009*
2.ขอบเขตของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	0.004	0.059	0.953
3.เป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	-0.053	-0.893	0.373
4.ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	0.117	1.718	0.087
5.บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	-0.158	-2.516	0.012*
6.ภาวะทางเศรษฐกิจ	0.629	12.018	0.000*
7.การรับรู้ข่าวสาร	-0.151	-2.774	0.006*
ค่าคงที่	1.717	5.486	0.000*

$R = 0.735$, $R^2 = 0.540$, $SEE = 0.472$, $F = 16.133$, $Sig. = 0.000^*$

* = $P < 0.05$

จากตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์ สมการถดถอย พบว่า ตัวแปรอิสระทั้งหมด 7 ตัวแปร มีตัวแปรอิสระจำนวน 1 ตัวแปร ที่เป็นการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ โดยรวม โดยเรียงตามลำดับที่มีผลสูงสุดคือ ด้านภาวะทางเศรษฐกิจ ด้านวัตถุประสงค์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องของ

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ตามลำดับ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.735 และสามารถอธิบายความสัมพันธ์ได้ร้อยละ 5.40 และสามารถนำมาแทน ค่าในสมการพยากรณ์ได้ดังต่อไปนี้

$$Y = 1.717 + 0.151X_1 + 0.004X_2 + (-0.053)X_3 + 0.117X_4 + (-0.158)X_5 + 0.629X_6 + (-0.151)X_7$$

0.000* 0.009* 0.953 0.373 0.087 0.012* 0.000* 0.006*

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามแสดงความคิดเห็น

ท่านคิดว่าการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลมีประโยชน์หรือไม่ เพราะเหตุใด

1. มีประโยชน์ เพราะสามารถทำให้เรามีระเบียบการใช้จ่าย
2. มีประโยชน์ ทำให้จัดการกับปัญหาทางการเงินได้
3. มีประโยชน์ เพราะไม่ว่าจะอยู่ในยุคที่เศรษฐกิจกำลังรุ่งเรืองหรือถดถอยการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลก็เป็นเรื่องที่สำคัญเท่ากัน ไม่ว่าจะมียอดเงินระดับหมื่นบาทหรือร้อยล้านบาทก็ต้องอาศัยการวางแผนการ
4. มีประโยชน์ ทำให้แผนการใช้จ่ายง่ายขึ้น
5. มีประโยชน์ เพราะช่วยในการจัดการเงินให้สามารถใช้จ่ายได้อย่างคุ้มค่า

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ
2. เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ซึ่งรู้จำนวนประชากรที่แน่นอนการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจึงคำนวณจากสูตรของ Yamane โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ 95% และค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ที่ 0.05 ดังนั้น จะได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นเท่ากับ 265 กลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างจากประชากรทั้งหมดและมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างขั้นที่ 1 คือการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยแยกประชากรออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ ตามประเภทสาขาวิชาและขั้นที่ 2 การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ โดยทำการแจกแบบสอบถามเพื่อให้ได้จำนวนตามต้องการโดยไม่มีหลักเกณฑ์ กลุ่มตัวอย่างจะเป็นใครก็ได้ที่สามารถให้ข้อมูลได้

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ตัวแปรอิสระ ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สาขาวิชา รายได้ต่อเดือน แหล่งที่มาของรายได้ และพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ วัตถุประสงค์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ขอบเขตของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ ภาวะทางเศรษฐกิจ การรับรู้ข่าวสาร ส่วนตัวแปรตาม คือ การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบบสอบถามประกอบด้วย 5 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สาขาวิชา รายได้ต่อเดือน แหล่งที่มาของรายได้ มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ เป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับ วัตถุประสงค์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ขอบเขตของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีจำนวนข้อคำถาม 17 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ เป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านภาวะทางเศรษฐกิจ และด้านการรับรู้ข่าวสาร มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 7 ข้อ

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 4 ข้อ

ส่วนที่ 5 เป็นข้อคำถามปลายเปิดที่ถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ ท่านคิดว่าการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลมีประโยชน์หรือไม่ เพราะเหตุใด จำนวนข้อคำถาม 1 ข้อ

ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยได้มีการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) และความน่าเชื่อถือ ก่อนนำแบบสอบถามไปดำเนินการใช้งานจริง โดยผู้วิจัยนำร่างแบบสอบถามเสนอแก่อาจารย์ที่ปรึกษาทำการตรวจสอบ ข้อคำถามเพื่อความครอบคลุมเชิงเนื้อหาที่ต้องการศึกษา รวมถึงความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามออนไลน์ให้แก่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 265 คน ที่เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ซึ่งหลังจากรวบรวมข้อมูลแล้ว ได้นำข้อมูลไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ SPSS เพื่อหาค่าสถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับการทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยใช้สถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปสู่การเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยใช้วิธี LSD สำหรับตัวแปรด้านอายุ สาขาวิชา รายได้ต่อเดือน และแหล่งที่มาของรายได้ สำหรับตัวแปรด้านเพศ ระดับการศึกษา ใช้ T-test ในการวิเคราะห์ข้อมูล และใช้สถิติถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามการวิจัย เรื่อง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง มีอายุระหว่าง 18 - 20 ปี มีระดับการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 2 (ปวส.2) ศึกษาในสาขาวิชา

คอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีรายได้ต่อเดือน 7,001 – 10,000 บาท และแหล่งที่มาของรายได้คือ
งานพิเศษ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ โดยรวม
และรายข้อ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ จำแนก
ตามปัจจัยส่วนบุคคล สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

2.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัย
อาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน
แหล่งที่มาของรายได้ต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยรวมภาพ
ไม่ต่างกัน

2.2 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัย
อาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ที่มีสาขาวิชาต่างกัน ทำให้การวางแผนทาง
การเงินส่วนบุคคล โดยรวมภาพต่างกัน

3. ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของ
นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจ
กรุงเทพ

3.1 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิค
บริหารธุรกิจกรุงเทพ โดยรวมระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็น
รายด้าน ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางมี 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านขอบเขต
ของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทาง
การเงินส่วนบุคคล ด้านเป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ตามลำดับ และ
มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน ประกอบด้วย ด้านวัตถุประสงค์การวางแผน

ทางการเงินส่วนบุคคล และด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ตามลำดับ

3.2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ โดยรวมระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ด้านภาวะทางเศรษฐกิจ และมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการรับรู้ข่าวสาร

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ สามารถสรุปตามวัตถุประสงค์ได้ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ โดยภาพรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

2. ศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สามารถสรุปได้ดังนี้

2.1 นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ที่มีเพศต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยรวมภาพไม่ต่างกัน ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิง ล้วนมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่ไม่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ กิจติพร สิทธิพันธุ์ (2553) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า เพศ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร และไม่สอดคล้องกับ สยานนท์ สหุณันต์ (2561) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา

พบว่า เพศ ความสัมพันธ์กับแนวทางในการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา

2.2 นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ที่มีอายุต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยรวมภาพไม่ต่างกัน ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ในแต่ละช่วงอายุที่ต่างกันนั้น มีความรู้ ประสบการณ์และมีความสนใจที่จะวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไม่ต่างกัน เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นช่วงที่กำลังเริ่มหาเงินด้วยตนเอง และมีช่วงอายุที่ใกล้เคียงกัน ความคิดคล้าย ๆ กัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ เดชสิทธิ์ กิตติสุบรรณ (2560) ศึกษาเรื่องปัจจัยด้านประชากรศาสตร์พฤติกรรมการลงทุน และแรงจูงใจที่มีผลต่ออัตราส่วนระหว่างเงินออมและเงินลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสำหรับนักศึกษาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปัจจัยด้านอายุ โดยอายุจะเป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความคิดและพฤติกรรมแตกต่างกัน เนื่องมาจากผ่านประสบการณ์ชีวิตที่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับ กิจติพร ลิทธิพันธุ์ (2553) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า อายุ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

2.3 นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยรวมภาพไม่ต่างกัน ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า จากระดับการศึกษาของนักศึกษาที่ผู้วิจัยศึกษานั้นคือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่ต่างกันแค่ชั้นปี 1 และปี 2 ซึ่งถือว่ามีความคิดและแนวคิดไม่ต่างกันหรือถ้าต่างกันก็อยู่ในระดับที่น้อยมาก ๆ หรือแทบจะไม่ต่างกันเลย ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไม่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับกลองใจ แสงวิจิตร และคณะ (2562) ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบความรู้และพฤติกรรมการจัดการการเงินส่วนบุคคลก่อนและหลังเรียนรายวิชาการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ชั้นปีมีความสัมพันธ์กับความรู้การจัดการการเงินส่วนบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั้น จะเห็นได้ว่าชั้นปีที่ 4 เป็นระดับชั้นปีที่มีคะแนนความรู้ค่อนข้างสูง ซึ่งอาจเป็นเพราะนักศึกษาในชั้นปีที่ 4 มีเป้าหมายในการเรียนเพื่อให้

สำเร็จการศึกษาตามที่หลักสูตรกำหนดไว้คือ 4 ปีการศึกษา จึงมีความเป็นไปได้ที่นักศึกษาชั้นปีที่ 4 จะตั้งใจเรียนเพื่อให้ระดับการเรียนรู้ในระดับปกติและสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามกำหนด และสอดคล้องกับ สิริพร ลาภพานิชกุล (2558) พบว่า ชั้นปีมีผลต่อความตระหนักรู้และความสนใจในเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

2.4 นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ที่มีสาขาวิชาต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลโดยรวมภาพต่างกัน ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า การที่สาขาวิชาต่างกันนั้นทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกัน ซึ่งมีผลมาจากการรับรู้หรือสิ่งที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่นั้น สะท้อนถึงบุคลิกหรือการกระทำสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่เหมือนกันในแต่ละสาขาวิชา ซึ่งสอดคล้องรัชนิกร วงศ์จันทร์ (2555) เรื่อง การบริหารการเงินส่วนบุคคล ซึ่งพบว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาการเงินส่วนบุคคล มีคะแนนเฉลี่ยความตระหนักในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาก่อนและหลังการเรียนวิชาการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยการเรียนวิชาการเงินส่วนบุคคลมีผลทำให้นักศึกษามีความตระหนักรู้ในเรื่องการจัดการการเงินส่วนบุคคลโดยภาพรวมมากขึ้น และสอดคล้องกับ สยานนท์ สหุพันธ์ (2561) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา พบว่า สาขา มีความสัมพันธ์กับแนวทางในการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา

2.5 นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลโดยรวมภาพไม่ต่างกัน ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า รายได้ต่อเดือนต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินไม่ต่างกัน ถึงแม้แต่ละบุคคลจะมีเงินไม่เท่ากัน แต่ทุกคนมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินเหมือนกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ เตชสิทธิ์ กิตติสุบรรณ (2560) ศึกษาเรื่องปัจจัยด้านประชากรศาสตร์พฤติกรรมการลงทุน และแรงจูงใจที่มีผลต่ออัตราส่วนระหว่างเงินออมและเงินลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสำหรับนักศึกษาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน กลุ่มคนที่มีรายได้น้อยต้องการหาช่องทางในการเพิ่มรายได้มากกว่ากลุ่มอื่นๆ และสอดคล้องกับกิจดิพร สิทธิพันธุ์ (2553) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่

มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดและรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

2.6 นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ที่มีแหล่งที่มาของรายได้ต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยรวมภาพไม่ต่างกัน ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า เงินที่ทุกคนได้รับมา ไม่ว่าจะจากใดมาโดยวิธีทางไหน ทุกคนล้วนมีการวางแผนในการใช้เงินเหมือนกัน ถึงแม้แหล่งที่มาของรายรายได้อาจจะไม่เหมือนกัน จึงทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไม่ต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ ทราายทอง เลิศเปียง (2557) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของนักศึกษาสาขาการบัญชีคณะบริหารธุรกิจโรงเรียนลำปางพณิชยการและเทคโนโลยี พบว่า การบันทึกบัญชีส่วนบุคคลในระยะเวลา 1 เดือน นักศึกษาสาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ โรงเรียนลำปางพณิชยการและเทคโนโลยี มีรายรับส่วนใหญ่มาจากผู้ปกครอง รับเงินจากรายจ่ายส่วนใหญ่เป็นค่าอาหาร ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะ ค่าหอพัก ค่าโทรศัพท์ ค่าของใช้และค่ารักษาพยาบาล ตามลำดับ และสอดคล้องกับเดชสิทธิ์ กิตติสุบรรณ (2560) ศึกษาเรื่องปัจจัยด้านประชากรศาสตร์พฤติกรรมการลงทุน และแรงจูงใจที่มีผลต่ออัตราส่วนระหว่างเงินออมและเงินลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า ที่มาของเงินลงทุนแตกต่างกันมีอัตราส่วนระหว่างเงินออมและเงินลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากไม่ว่าจะได้แหล่งเงินทุนมาจากแหล่งใด นักลงทุนย่อมมองว่าเป็นสินทรัพย์ของตัวเองเช่นเดียวกัน ทำให้เกิดความรู้สึกเสียดยเช่นเดียวกัน ดังนั้น ที่มาของเงินลงทุนแตกต่างกันมีอัตราส่วนระหว่างเงินออมและเงินลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไม่แตกต่างกัน

3. ศึกษาพฤติกรรมที่ส่งผลและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ สามารถสรุปได้ดังนี้

3.1 พฤติกรรมด้านวัตถุประสงค์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า พฤติกรรมด้านวัตถุประสงค์การวางแผนทางการเงินส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เนื่องจากนักศึกษา มีการเตรียมความพร้อมทางการเงินที่จะใช้จ่ายทั้งในปัจจุบันและอนาคตในมิประโยชน์ที่สุด พร้อมทั้งไม่ให้เกิดการใช้จ่ายที่เกินกว่ารายรับของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับธนพร จันทรสว่าง (2561) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม พบว่า ด้านวัตถุประสงค์การจัดการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการเตรียมความพร้อมทางการเงินทั้งในปัจจุบันและอนาคต และสอดคล้องกับ สถาพร อานา (2560) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีพาย์ัพและบริหารธุรกิจ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการวางแผนการเงินประจำเดือน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความมั่นคงของชีวิตและป้องกันความเสี่ยงหรือบรรเทาความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับตนเองและครอบครัว

3.2 พฤติกรรมด้านขอบเขตของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ไม่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า พฤติกรรมด้านขอบเขตของการวางแผนทางการเงินไม่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เนื่องจากนักศึกษาแต่ละคนมีรูปแบบการวางแผนทางการเงินเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง และมีอิสรภาพในการใช้จ่าย ซึ่งไม่สอดคล้องกับ ธนพร จันทรสว่าง (2561) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม พบว่า ด้านรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา เพื่อเน้นความมั่นคงทางการเงิน และไม่สอดคล้องกับ กิจดิพร สิทธิพันธุ์ (2553) ศึกษาเรื่อง ปัจจัย

ที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทำการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้วยตนเอง โดยมีรูปแบบคือ เน้นความมั่นคงทางการเงิน

3.3 พฤติกรรมด้านเป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ไม่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า พฤติกรรมด้านเป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไม่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เนื่องจากการใช้จ่ายของนักศึกษาในวัยนี้ ไม่ค่อยคำนึงถึงระยะเวลาการใช้จ่ายเงิน ส่วนมากจะมีแนวคิดว่าถ้าหาเงินได้มากก็ใช้มาก ถ้ามีไม่พอก็ต้องแสวงหาให้พอใช้ จึงจะเห็นว่าปัจจุบันนักศึกษาชอบทำธุรกิจส่วนตัวมากกว่าการไปปั่นลูกจ้างหรือการมีรายได้มากกว่าการทำงานแค่อย่างเดียว ซึ่งไม่สอดคล้องกับไอยรา ผ่านเมือง (2560) ศึกษาเรื่องการวางแผนและการจัดการทางการเงินของแม่เลี้ยงเดี่ยวที่มีการหย่าร้างในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า แม่เลี้ยงเดี่ยวมีการกำหนดเป้าหมายทั้งในระยะสั้น ระยะกลาง และเป้าหมายในระยะยาว โดยมีการวางแผนการเงินเพื่อเป็นทุนการศึกษาของบุตร ในอนาคต วางแผนการเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายประจำวันทั้งของตนและบุตร เพื่อเป็นทุนในการประกอบอาชีพให้ชีวิตมีความมั่นคง เพื่อเป็นเงินสำรองยามฉุกเฉินในยามเจ็บป่วย เพื่อเลี้ยงดูครอบครัวและวางแผนการเงินเพื่อใช้จ่ายในยามชรา และไม่สอดคล้องกับ กิจติพร สิทธิพันธุ์ (2553) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทำการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้วยตนเอง โดยมีกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเป็นระยะกลาง (ระยะเวลามากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี)

3.4 พฤติกรรมด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ไม่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า พฤติกรรมด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไม่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เนื่องจากนักศึกษาจะใช้ประสบการณ์ในการทำสิ่งต่าง ๆ ไม่ค่อยเชื่อในสิ่งที่ตนไม่ได้ทำ เชื่อสิ่งที่ตนได้ลงมือทำ

เอง พิสูจน์ด้วยตนเอง ชอบลองล้มเหลวแล้วค่อยประสบความสำเร็จ ซึ่งไม่สอดคล้องกับ
 ธนพร จันทรสว่าง (2561) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทาง
 การเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม พบว่าด้านความรู้
 ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล สามารถนำหลักการเกี่ยวกับ
 แผนการเงินส่วนบุคคลไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ และสอดคล้องกับกิจดิพร สิทธิพันธุ์
 (2553) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชน
 ในกรุงเทพมหานคร พบว่า ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงิน มีอิทธิพล
 ต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ดังนั้น
 หน่วยงานต่าง ๆ ที่มีบริการทางด้านการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ควรจะมี
 พนักงานที่มีความรู้ความสามารถในระดับสูง เพื่อให้ให้คำแนะนำและปรึกษาแก่ผู้ที่
 ต้องการเข้าไปใช้บริการให้มีความเข้าใจในการวางแผนทางการเงินมากขึ้น นอกจากนี้
 บุคคลเองควรที่จะมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงิน เพื่อทำให้การ
 วางแผนทางการเงินมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3.5 พฤติกรรมด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล
 มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
 ชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า
 พฤติกรรมด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลส่งผลต่อการ
 วางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เนื่องจากนักศึกษามีคนในครอบครัวเป็นแบบอย่าง เช่น
 ถ้าครอบครัวมีการจัดการการเงินที่ดีก็จะเกิดเลียนแบบ แต่หากครอบครัวไม่มีการจัดการ
 ทางการเงินที่ดีก็จะเกิดเป็นประสบการณ์ในการจัดการที่ล้มเหลวเป็นตัวอย่างให้เรียนรู้
 ไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ ขนิษฐา ดันสถาวิรัฐ (2560) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผน
 ทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานเครือข่ายหน้าเซียน ในเขตกรุงเทพฯ พบว่า บุคคล
 ที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่สมาชิกใน
 ครอบครัว และสอดคล้องกับ สยานนท์ สหุพันธ์ (2561) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการบริหาร
 จัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา พบว่า ด้านบุคคลที่มีอิทธิพล
 ต่อบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคล ตนเอง มีอิทธิพลต่อบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลสูง
 ที่สุด รองลงมาเป็นคนในครอบครัว

3.6 ปัจจัยด้านภาวะทางเศรษฐกิจ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ถ้าภาวะทางเศรษฐกิจมีการเปลี่ยนแปลงหรือแปรผัน ไม่ว่าจะเป็นเงินเฟ้อหรืออัตราดอกเบี้ย ล้วนส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับ กิจดิพร สิทธิพันธุ์ (2553) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า ภาวะเศรษฐกิจ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ดังนั้น บุคคลควรมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจด้วย และสอดคล้องกับ ขนิษฐา ตันสถาวีร์รัฐ (2560) ศึกษาเรื่องกับปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานเครือข่ายบริษัทหน้าเขียน ในเขตกรุงเทพฯ พบว่า ภาวะทางเศรษฐกิจ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

3.7 ปัจจัยด้านการรับรู้ข่าวสาร มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า การที่ได้รับรู้ข่าวสารจากการโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านทางสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต ล้วนส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับ ขนิษฐา ตันสถาวีร์รัฐ (2560) ศึกษาเรื่องกับปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานเครือข่ายบริษัทหน้าเขียน ในเขตกรุงเทพฯ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นส่วนใหญ่เลือกตอบในด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมากที่สุด ว่ามีอิทธิพลระดับมาก และสอดคล้องกับ สยานนท์ สหุพันธ์ (2561) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา พบว่า ด้านการรับรู้ข่าวสารทางการเงิน นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา ส่วนใหญ่รับรู้ข่าวสารทางการเงินจากสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต แอปพลิเคชัน และมีือถือ สูงที่สุด

ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

จากผลวิจัยในครั้งนี้มีข้อเสนอแนะในการวิจัยเพื่อใช้ให้เป็นประโยชน์และเป็นแนวทางสำหรับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยด้านประชากร โดยแบ่งเป็น ด้านเพศ ด้านอายุ ด้านระดับการศึกษา ด้านรายได้ต่อเดือน และด้านแหล่งที่มาของรายได้ ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพไม่ต่างกัน เนื่องจากปัจจัยด้าน เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และแหล่งที่มาของรายได้ ของแต่ละคนมีการวางแผนทางการเงิน มีความรู้ และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินของแต่ละบุคคลทำให้แนวทางการวางแผนทางการเงินแต่ละบุคคลไม่ต่างกัน

ส่วนปัจจัยด้านประชากร ด้านสาขาวิชา ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพต่างกัน เนื่องจากการที่สาขาวิชาต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินต่างกัน ซึ่งเกิดจากการรับรู้ของแต่ละสาขาที่มีความเข้าใจไม่เหมือนกัน

พฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

พฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ประกอบด้วย วัตถุประสงค์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ขอบเขตของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ด้านวัตถุประสงค์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล จากการวิจัยพบว่า พฤติกรรมด้านวัตถุประสงค์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ดังนั้นจึงควรให้ความสำคัญกับด้านวัตถุประสงค์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยการเตรียมความพร้อมทางการเงิน

ทั้งในปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งการป้องกันไม่ให้เกิดภาระหนี้สินที่มากเกินไป เป็นบรรเทาความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ทำให้เกิดความมั่นคงในชีวิต

2. ด้านขอบเขตของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล จากการวิจัยพบว่า พฤติกรรมด้านขอบเขตของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ไม่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ถึงแม้ว่าด้านขอบเขตของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล จะไม่มีความสำคัญ แต่ก็ต้องมีการคำนึงถึงโดยการมีขอบเขตของการวางแผนทางการเงินนั้น ควรเน้นความมั่นคงทางการเงิน พร้อมทั้งอิสรภาพทางการเงิน เพื่อให้ตอบสนองความต้องการและเป้าหมายเฉพาะบุคคลได้

3. ด้านเป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล จากการวิจัยพบว่า พฤติกรรมด้านเป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ไม่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ถึงแม้ว่าด้านเป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลจะไม่มีความสำคัญ ควรจะมีการตั้งเป้าหมายให้กับการวางแผนทางการเงินนั้นขึ้นโดยคำนึงถึงความจำเป็น ณ ขณะนั้นของบุคคลนั้น หรือก็คือ ควรวางแผนไม่ให้เกินกว่าความสามารถของตนในการวางแผนเป้าหมาย อย่าทำให้เกิดผลเสียก่อนที่จะเกิดผลดี คือทำเป้าหมายปัจจุบันให้ดีที่สุด แล้วค่อย ๆ พัฒนาเป้าหมายที่ยากขึ้นเรื่อย ๆ

4. ด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล จากการวิจัยพบว่า พฤติกรรมด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ไม่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ถึงแม้ว่าในการวิจัยนั้น ผลที่ได้ว่าด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลนั้นไม่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล แต่ก็ควรจะมีบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในระดับสูง เพื่อให้คำแนะนำและปรึกษาแก่ผู้ที่ต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ให้มีความเข้าใจในการวางแผนทางการเงินมากขึ้น นอกจากนี้บุคคลเองควรที่จะมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินเพื่อทำให้การวางแผนทางการเงินมีประสิทธิภาพมากขึ้น

5. ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล จากการวิจัยพบว่า พฤติกรรมด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ดังนั้นจึงควรให้ความสำคัญกับบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ปัจจุบันบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินมิให้ศึกษาหลากหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับว่าบุคคลที่มีอิทธิพลนั้น เหมาะกับเราที่จะนำมาเป็นแบบอย่าง ควรเข้าใจในบุคคลนั้น ๆ ก่อน ค่อยนำมาเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อตัวบุคคลเอง เช่น นำข้อดีของเขามาทำให้เป็นข้อดีของตน หรือนำความล้มเหลวของเขามาศึกษาเพื่อพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้น

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ประกอบด้วย ด้านภาวะทางเศรษฐกิจ และด้านการรับรู้ข่าวสาร โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ด้านภาวะทางเศรษฐกิจ จากการวิจัยพบว่า เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ดังนั้นจึงควรให้ความสำคัญกับภาวะทางเศรษฐกิจ ซึ่งควรมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจในขณะนั้น และต้องคอยเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ

2. ด้านการรับรู้ข่าวสาร จากการวิจัยพบว่า เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ดังนั้นจึงควรให้ความสำคัญกับการรับรู้ข่าวสาร ซึ่งอาจจะมี การประชาสัมพันธ์ในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลให้ผู้ที่ต้องการวางแผนทางการเงินได้รับทราบ และมีข้อมูลเพื่อใช้ในการวางแผนทางการเงินให้ประสบความสำเร็จ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาตัวแปรปัจจัยอื่น ๆ เพิ่มเติม อาจจะส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เช่น ปัจจัยด้านการหารายได้ การออม การลงทุน การใช้จ่าย วางแผนภาษีและการวางแผนเกษียณ เป็นต้น เพื่อนำมาปรับปรุงและแก้ไขให้มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่มีประสิทธิภาพครบถ้วนและก่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

2. ประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้เป็นเพียงประชากร ที่ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพเท่านั้น ซึ่งหากต้องการข้อมูลที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น จึงควรเลือกกลุ่มประชากรในการศึกษาครั้งต่อไปที่แตกต่างจากเดิม หรือเปลี่ยนขนาดของกลุ่มประชากร จากเดิมที่เป็นเพียง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ อาจจะเพิ่มเป็นประชากรในระดับเขตพื้นที่การศึกษา หรือระดับจังหวัด เพื่อให้ได้รับข้อมูลที่มีความแตกต่างกัน

3. การเลือกใช้เทคนิคในการวิจัย อาจจะนำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ด้วยวิธีการอื่นเพิ่มขึ้นด้วย เพื่อให้ได้ผลการวิเคราะห์ที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น หรือการเลือกวิธีในการสุ่มตัวอย่างจากเดิมเป็นการสุ่มแบบบังเอิญ อาจจะเปลี่ยนเป็นการสุ่มแบบเจาะจง เพื่อให้ได้ผลที่มีความเฉพาะมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กนกพล สมวรรณ. (2560). พฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารบัณฑิตศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- กลางใจ แสงวิจิตร และคณะ. (2562). การเปรียบเทียบความรู้และพฤติกรรมการจัดการการเงินส่วนบุคคลก่อนและหลังเรียนรายวิชาการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. บทความวิจัย. วารสารหาดใหญ่วิชาการ.
- กอบกาญจน์ เจริญทอง. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวตลาดน้ำอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม. สารนิพนธ์, มหาวิทยาลัยสยาม
- กัลยา ตันมณี. (2556). ศึกษาพฤติกรรมการวางแผนชีวิตและการจัดการการเงินส่วนบุคคลตามหลักแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. ค้นคว้าอิสระ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.
- กิจติพร สิทธิพันธุ์. (2553). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ขนิษฐา ตันสถาวีร์ฐ. (2560). ศึกษาเรื่องกับปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานเครือข่ายบริษัทหน้าเขียน ในเขตกรุงเทพฯ. สารนิพนธ์, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
- ชดากร เฟื่องเรือง. (2560). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานบริษัท พระราม 7 กรุ๊ป จำกัด. บทความวิจัย, มหาวิทยาลัยหอการค้า.
- ชาตรี จารุเดชานนท์. (2557). การเปรียบเทียบความรู้และพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ สาขาบริหารธุรกิจและสาขาวิศวกรรมศาสตร์. สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

- ณิชาภา กุณวงศ์. (2556). การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนตำบลบ้านดง อำเภอมะนัง จังหวัดลำปาง. วารสารวิชาการ, มหาวิทยาลัยเนชั่น.
- เดชสิทธิ์ กิตติสุบรรณ. (2560). การศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ พฤติกรรมการลงทุน และแรงจูงใจที่มีผลต่ออัตราส่วนระหว่างเงินออมและเงินลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สำหรับนักศึกษาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. คั่นคว้าอิสระ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ทรายทอง เลิศเปียง. (2557). พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของนักศึกษาสาขาการบัญชีคณะบริหารธุรกิจ โรงเรียนลำปางพาณิชยการและเทคโนโลยี. วารสารวิชาการ, มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ.
- ชนพร จันทรสว่าง. (2561). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม. คั่นคว้าอิสระ, มหาวิทยาลัยสยาม.
- ธีรพัฒน์ มีอำพล. (2557). ความรู้ทางการเงินและพฤติกรรมการออมที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุ กรณีศึกษากลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร. คั่นคว้าอิสระ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พัฒน์ ทองพิง. (2555). การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณอายุ : กรณีศึกษาเฉพาะครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- มุกดา ไควหกุล. (2558). การจัดการการเงินส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล, มหาวิทยาลัยรังสิต.
- รัชนิกร วงศ์จันทร์. (2555). ผลของการเรียนวิชาการเงินส่วนบุคคลที่มีต่อความตระหนักในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาในชั้นเรียน. รายงานวิจัย, มหาวิทยาลัยพายัพ.

- วีรัชย์ ผ่องศรี. (2559). การวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณของข้าราชการทหารเรือ
สำนักงานตรวจสอบภายในทหารเรือ. สารนิพนธ์, มหาวิทยาลัยสยาม
- ศิริวรรณ ว่องวีรวุฒิ และบุญทริก ศิริกิจจาจร. (2553). ทักษะและพฤติกรรมในการ
จัดการทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาตรี. คณะบริหารธุรกิจ,
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- สถาพร อำนา. (2560). งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล
ของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ. บทความวิจัย,
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- สนทยา เขมวีรัตน์, และคณะ. (2555). ความรู้และทักษะของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการ
การเงินส่วนบุคคล:กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในเขต
กรุงเทพมหานคร. รายงานวิจัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ และคณะ. (2561). การจัดการการเงินส่วนบุคคลกับความสูง
ด้านการเงินของบุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย. บทความวิจัย,
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.
- สยามนท์ สหุพันธ์. (2561). พฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา
วิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา. วารสารวิชาการ, วิทยาลัยดุสิตธานี.
- สิริพร ลาภพานิชกุล. (2558). การศึกษาเปรียบเทียบการตระหนักรู้และความสนใจใน
เรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่. สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สุพัตรา จันทะศิริ. (2563). การบริหารการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการสังกัด
กระทรวงศึกษาธิการเกษียณอายุราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. 2562. บทความ
วิจัย, มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี.

- อรรณ จิตรคำคุณ. (2562). การวางแผนการเงินหลังการเกษียณของประชาชน หมู่บ้าน
 อู่อาหาร ตำบลปากแคว อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย. บทความวิจัย, มหาวิทยาลัย
 ราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ไอยรา ผ่านเมือง. (2560). การวางแผนและการจัดการทางการเงินของแม่เลี้ยงเดี่ยวที่มี
 การหย่าร้างในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบการศึกษาวิชาคั่นคว่ำอิสระ จัดทำขึ้นโดยนักศึกษาปริญญาโท โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ผู้ศึกษาขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการตอบแบบสอบถาม เพื่อประโยชน์ในการศึกษาและพัฒนางานด้านวิชาการ ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี และขอบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความหรือเติมคำตอบในช่องว่างที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน ซึ่งแบบสอบถามจะประกอบด้วย 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ☐ ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

1. เพศ

☐ 1. ชาย

☐ 2. หญิง

2. อายุ

☐ 1. 15 - 17 ปี

☐ 2. 18 - 20 ปี

☐ 3. 21 - 23 ปี

☐ 4. มากกว่า 23 ปี

3. ระดับการศึกษา

☐ 1. ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 1 (ปวส.1)

☐ 2. ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 2 (ปวส.2)

4. สาขาวิชา

- ☐ 1. การบัญชี
 ☐ 2. การตลาด
☐ 3. คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
 ☐ 4. การจัดการโลจิสติกส์
☐ 5. การโรงแรม

5. รายได้ต่อเดือน

- ☐ 1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท
 ☐ 2. 5,001 – 7,000 บาท
☐ 3. 7,001 – 10,000 บาท
 ☐ 4. 10,001 บาทขึ้นไป

6. แหล่งที่มาของรายได้

- ☐ 1. กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา
 ☐ 2. ผู้ปกครอง
☐ 3. ทำงานพิเศษ

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

พฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
วัตถุประสงค์การจัดการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล					
1. เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการเตรียมความพร้อมทางการเงินทั้งในปัจจุบันและอนาคต					
2. เพื่อเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบและคุ้มค่าใช้จ่ายต่าง ๆ รวมทั้งการป้องกันไม่ให้เกิดหนี้สินที่มากเกินไป					
3. เพื่อสามารถป้องกันความเสี่ยง บรรเทาความเสี่ยง บรรเทาความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต					
4. เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการทำให้เกิดความมั่นคงในชีวิต เช่น การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นและอื่น ๆ					

พฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงิน ส่วนบุคคล	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ขอบเขตของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล					
1. นักศึกษามีรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อเน้นความมั่นคงทางการเงิน					
2. นักศึกษามีรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เพื่ออิสรภาพทางการเงิน					
3. นักศึกษามีรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เพื่อตอบสนองความต้องการและเป้าหมายเฉพาะบุคคลได้					
เป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล					
1. ระยะสั้น (ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี)					
2. ระยะกลาง (ระยะเวลามากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี)					
3. ระยะยาว (ระยะเวลามากกว่า 5 ปี)					
ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล					
1. เข้าใจกระบวนการ/ขั้นตอนการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล					
2. มีการจัดทำเกี่ยวกับการแผนทางการเงิน					
3. มีความสามารถในการปฏิบัติตามแผนการเงินที่วางไว้					
4. มีความเข้าใจของการทบทวนและปรับปรุงแผนทางการเงินตามความจำเป็นของสถานการณ์นั้น ๆ					

พฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงิน ส่วนบุคคล	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล					
1. คนในครอบครัว					
2. เพื่อน					
3. มีผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำปรึกษา					

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงิน ส่วนบุคคล	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ภาวะทางเศรษฐกิจ					
1. เมื่อสภาวะเศรษฐกิจในประเทศมีการเปลี่ยนแปลงจะส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา					
2. เมื่อเกิดภาวะเงินเฟ้อจะส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา					
3. นักศึกษามีการวางแผนและบริหารจัดการรายได้ที่มีอยู่ให้เพียงพอต่อการใช้จ่าย					
4. อัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้นมีผลต่อการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา					

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
การรับรู้ข่าวสาร					
1. การโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านทางสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต					
2. บทความต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนทางการเงินจากนิตยสาร วารสาร และหนังสือพิมพ์					
3. การเข้ารับการอบรมสัมมนาที่เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินจากองค์กรต่าง ๆ					

ส่วนที่ 4 การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1.สามารถนำหลักการเกี่ยวกับแผนการเงินส่วนบุคคลไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์					
2.สามารถนำไปเป็นเครื่องมือในการจัดการรายได้และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
3.สามารถจัดการการเงินตามเป้าหมายที่ตนได้ตั้งเป้าหมายไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด					
4.สามารถนำความรู้ที่ตนได้รับรู้และเข้าใจไปให้ความรู้แก่บุคคลอื่นได้					

ส่วนที่ 5. ท่านคิดว่าการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลมีประโยชน์หรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

.....

*****ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม*****

คำปฏิญาณ

ข้าพเจ้านางสาวรัชฎา เหล่าคาร หัสนักศึกษา 6214060091 ขอให้คำปฏิญาณว่า ข้าพเจ้าจัดทำรายงานวิจัยประกอบวิชาการคันคว่ำอิสระ BUS7096 เรื่อง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ เล่มนี้ด้วยตนเอง หากโครงการฯ พิสูจน์ทราบในภายหลังพบว่า ข้าพเจ้ามิได้จัดทำรายงานวิจัยเล่มนี้ด้วยตนเอง หรือข้าพเจ้าจ้างวานให้ผู้อื่นทำ ข้าพเจ้ายินยอมให้มหาวิทยาลัยรามคำแหง เพิกถอนปริญญาบัตรของข้าพเจ้า โดยไม่มีเงื่อนไขหรือมีข้อโต้แย้งใด ๆ ทั้งสิ้น

เพื่อเป็นหลักฐานแห่งคำปฏิญาณและคำยินยอมข้างตน จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญ

ลงชื่อ.....

(.....)

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-ชื่อสกุล	นางสาวรัชฎ์สุดา เหล่าคา
วัน/เดือน/ปีเกิด	14 กุมภาพันธ์ 2538
สถานที่เกิด	จังหวัดกาฬสินธุ์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	32/17 ซอยอารีย์ 2 ถนนพหลโยธิน แขวงพญาไท เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี สาขาการบัญชี คณะการบัญชี และการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีการศึกษา 2560
ตำแหน่งปัจจุบัน	พนักงานบัญชีและการเงิน บริษัท ฮาร์โมนี โฮลดิ้ง จำกัด